

ΜΑΘΗΜΑ: ΕΝΔΟΔΟΝΤΙΑ

1. Ποιός ανέφερε για πρώτη φορά την διάνοιξη του δοντιού, σαν μέσο ανακούφισης απο τον πόνο;

A Ο Lazzarre Rivierre

B Ο Ambroise Pare

Γ Ο Pierre Fauchard

Δ Ο John Randall

E Κανένας απο αυτούς

2. Ποιά τεχνική χρησιμοποιούσε ο Rivierre για την αντιμετώπιση του οδοντόπνου;

A Διάνοιξη του δοντιού

B Χρήση σφαιριδίου βάμβακος εμποτισμένου με αιθέριο έλαιο.

Γ Καυτηριασμό του δοντιού

Δ Εξαγωγή και επανεφύτευση του δοντιού

E Ηλεκτρισμό

3. Απο ποιόν και ποιιά φαρμακευτική ουσία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά προκειμένου να νεκρωθεί ο πολφός πριν απο την εκπόλωση.

A Ο Ambroise Parre το 1728; Ελαιο καμφοράς

B Ο L.B.Lenter το 1956, αιθέρια έλαια

Γ Ο Richmond το 1884, παράγωγα φαινόλης

Δ Ο Spooner το 1836, τριοξειδιο αρσενικού

E Ο Fauchard το 1714, αιθέρια έλαια

4. Πότε και απο ποιόν χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά η γουταπέρκα σαν υλικό έμφραξης ριζικών σωλήνων.

A Το 1825 απο τον E. Hudson

B Το 1757 απο τον Bourdet

Γ Το 1804 απο τον Townsed

Δ Το 1928 απο τον Walkoff

E Το 1867 απο τον Bowman

5. Πότε και ποιός και εφεύρε και χρησιμοποίησε τον ελαστικό απομονωτήρα για πρώτη φορά;

A Το 1862 ο Barnum

B Το 1883 ο Perry

Γ Το 1825 ο Hudson

Δ Το 1804 ο Townsend

E Το 1814 ο Koecker

6. Πότε για πρώτη φορά και απο ποιόν χρησιμοποιήθηκε το υποχλωριώδες νάτριο σαν απολυμαντικό μέσο

A Το 1912 απο τον Muller

B Κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου από τον Grossman

Γ Κατά την διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου από τον Dakin

Δ Το 1914 από τον Lehman

E Το 1922 από τον Palmer

7. Πότε και ποιός χρησιμοποίησε την μονοχλωροφαινόλη σαν αντισηπτικό ριζικών σωλήνων για πρώτη φορά;

A Το 1918, ο Schroder

B Το 1902 ο Buckley

Γ Το 1912 ο Gypi

Δ Το 1891 ο Walkoff

E Το 1834 Runge

8. Πότε και από ποιόν διατυπώθηκε η θεωρία των εστιακών λοιμώξεων;

A Το 1912 από τον Fish

B Το 1910 από τον Hunter

Γ Το 1908 από τον Fauchard

Δ Το 1912 από τον Billings

E Το 1917 από τον Cecil

9. Ποιός είναι ο λόγος της προσθήκης καμφοράς στην μονοχλωροφαινόλη;

A Ενίσχυση της αντισηπτικής ικανότητας της μονοχλωροφαινόλης

B Μείωση της έντονης πτητικότητας της μονοχλωροφαινόλης

Γ Μείωση της ισχυράς πηκτικής δράσης της μονοχλωροφαινόλης

Δ Για την διευκόλυνση διεύθυνσης της μονοχλωροφαινόλης στα οδοντινοσωληνάκια

E Κανένας από αυτούς

10. Σε τι συνίσταται η θεωρία των εστιακών λοιμώξεων;

A Οι περιακρορριζικές αλλοιώσεις οφείλονται σε γενικές νόσους του οργανισμού

B Κάθε δόντι μπορεί να αποτελέσει εστία λοίμωξης

Γ Εστιακή λοίμωξη είναι η μετακίνηση και εγκατάσταση μικροβίων και τοξινών σε άλλα σημεία του οργανισμού προκαλώντας μόλυνση και εκεί

Δ Τα δόντια είναι η αιτία όλων των λοιμώξεων του ανθρωπίνου σώματος

E Κανένα από όλα αυτά.

11. Πως καταρρίφθηκε η θεωρία των εστιακών λοιμώξεων;

A Ο ακτινολογικός έλεγχος απέδειξε ότι τα δόντια δεν είναι αιτία πολλαπλών λοιμώξεων

B Με την εμπειρία της αποκατάστασης περιακρορριζικών βλαβών δια της ενδοδοντικής θεραπείας

Γ Ιστολογικές, μικροβιολογικές, βιοχημικές μελέτες απέδειξαν ότι τα δόντια δεν αποτελούν εστίες μόλυνσεως

Δ Την κατέστησε ανενεργή η χρήση ισχυρών αντισηπτικών του ριζικού σωλήνα.

E Κανένα εξ αυτών.

12. Η οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα φαρμακευτικής αιτιολογίας έχει εκλείψει επειδή:

A Έχουν βελτιωθεί οι τεχνικές έμφραξης του ριζικού σωλήνα

B Δεν χρησιμοποιούνται πλέον κώνοι αργύρου

Γ Έχουν βελτιωθεί τα φυράματα έμφραξης

Δ Δεν χρησιμοποιούνται ισχυρά αντισηπτικά για την απολύμανση των ρ.σ.

Ε Τα αντισηπτικά τοποθετούνται με κώνο χάρτου στον ριζικό σωλήνα

13. Για τη θεραπεία της οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας ισχύουν όλα τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ από:

Α Τον εκλεκτικό τροχισμό της μύλης του υπαίτιου δοντιού

Β Την παροχέτευση του εξιδρώματος μέσω του ριζικού σωλήνα

Γ Την τοποθέτηση κορτικοστεροειδούς στον ριζικό σωλήνα

Δ Την τοποθέτηση ισχυρού αντισηπτικού στον ριζικό σωλήνα

Ε Άρση του αιτίου

14. Ποιό από τα παρακάτω ΔΕΝ ανήκει στα συμπτώματα του οξέος φατνιακού αποστήματος;

Α Πόνος αυτόματος ή προκλητός

Β Πυρετός και κακουχία

Γ Πόνος στο ψυχρό

Δ Λεμφαδενίτιδα

Ε Εκτεταμένο οίδημα

15. Το οξύ φατνιακό απόστημα πρέπει να διαφοροδιαγνωσθεί από όλα τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ από :

Α Την οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα

Β Το οξύ περιοδοντικό απόστημα

Γ Την οξεία πυώδη γενικευμένη ή καθολική πυώδη πολφίτιδα

Δ Την οξεία ελκονεκρωτική ουλίτιδα

Ε Την οξεία περιστεφανίτιδα

16. Η Λουδοβίκεια κυνάγχη είναι επιπλοκή

Α Της καθολικής πολφίτιδας

Β Του οξέος φατνιακού αποστήματος

Γ Της οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας

Δ Του χρόνιου φατνιακού αποστήματος

Ε Του ακρορριζικού κοκκιώματος και της ακρορριζικής κύστης

17. Ποιό από τα παρακάτω ΔΕΝ αποτελεί κοινή εκδήλωση του οξέος φατνιακού αποστήματος και της οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας;

Α Πόνος

Β Οίδημα

Γ Αίσθηση επιμήκυνσης του δοντιού

Δ Επώδυνη επαφή με τους ανταγωνιστές

Ε Ευαισθησία στην ψηλάφηση

18. Ποιά από τις παρακάτω βλάβες ΔΕΝ είναι πολφικής αιτιολογίας

Α Φατνιακό απόστημα

Β Ακρορριζικό κοκκίωμα

Γ Περιακρορριζική οστική πύκνωση

Δ Οστείνωμα ή οστεοποιοί ίνωμα

Ε Ακρορριζική κύστη

19. Σε ποιά από τις ακόλουθες περιπτώσεις ο πολφός μπορεί να είναι ζωντανός:

- A Οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα
- B Χρόνιο φατνιακό απόστημα
- Γ Περιακρορριζική οστική πύκνωση
- Δ Ακρορριζικό κοκκίωμα
- Ε Α και Γ

20. Το οξύ φατνιακό απόστημα είναι ασυμβίβαστο με:

- A Ακρορριζικό κοκκίωμα
- B Ζωντανό πολφό
- Γ Ακρορριζική κύστη
- Δ Νέκρωση πολφού
- Ε Εκτεταμένο οίδημα

21. Ποιό από τα παρακάτω αποτελεί κοινό εύρημα του φατνιακού αποστήματος, του ακρορριζικού κοκκιώματος και της ακρορριζικής κύστης;

- A Περιακρορριζική σκίαση
- B Οίδημα
- Γ Πόνος
- Δ Νέκρωση του πολφού
- Ε Λεμφαδερίτιδα

22. Για την καθυστέρηση της αποκατάστασης των περιακρορριζικών ιστών ευθύνονται όλα τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ απο:

- A Την παρουσία μικροβίων στην περιακρορριζική περιοχή
- B Την παρουσία οργανικών υπολειμμάτων στο ριζικό σωλήνα
- Γ Την ύπαρξη ξένων σωμάτων στην περιακρορριζική περιοχή
- Δ Την ερμητική έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Ε Την μειωμένη άμυνα του οργανισμού

23. Το οξύ φατνιακό απόστημα ΔΕΝ μπορεί να οδηγήσει σε:

- A Μικροβιαμία και πυαιμία
- B Οστεϊτίδα και οστεομυελίτιδα
- Γ Λουδοβίκεια κυνάγχη
- Δ Περικαρδίτιδα
- Ε Ιγμορίτιδα

24. Η επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας με κλινικά κριτήρια μπορεί να συμβιβάζεται με την μακροχρόνια παραμονή:

- A Πόνου
- B Οιδήματος
- Γ Συριγγίου
- Δ Περιακρορριζικής αλλοίωσης (διαύγασης)
- Ε Ευαισθησίας στη μάσηση

25. Το κυριότερο αίτιο βλάβης των περιακρορριζικών ιστών είναι:

- A Τα μικρόβια του ριζικού σωλήνα και οι τοξίνες τους
- B Τα προϊόντα αποσύνθεσης άσηπτου νεκρωμένου πολφού
- Γ Ανοσολογικοί παράγοντες
- Δ Τραυματογόνος σύγκλειση
- Ε Ισχυρά αντισηπτικά .

26. Το είδος , η μορφή και η βαρύτητα της περιακρορριζικής φλεγμονής εξαρτάται από:

- A Τον αριθμό των μικροβίων και τη λοιμογόνο δύναμη τους
- B Την ομάδα των δοντιών
- Γ Την αντίσταση των περιακρορριζικών ιστών
- Δ Τα Α και Γ
- Ε Όλα τα παραπάνω

27. Η οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα μπορεί να εξελιχθεί σε:

- A Οξύ φατνιακό απόστημα
- B Ουλώδη ιστό
- Γ Χρόνιο φατνιακό απόστημα και ακρορριζικό κοκκίωμα
- Δ Α και Γ
- Ε Όλα τα παραπάνω

28. Ποιό απο τα παρακάτω ΔΕΝ αποτελεί αιτιολογικό παράγοντα της οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας:

- A Η πρόωρη επαφή των δοντιών
- B Η Ορθοδοντική μετακίνηση
- Γ Το ακρορριζικό κοκκίωμα
- Δ Η ενσφήνωση τροφών στον περιρριζικό χώρο
- Ε Η δήξη σκληρών αντικειμένων

29. Η οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα θα πρέπει να διαφοροδιαγνωσθεί απο:

- A Το ακρορριζικό κοκκίωμα
- B Την περιστεφανίτιδα
- Γ Το οξύ φατνιακό απόστημα
- Δ Την χρόνια ιγμορίτιδα
- Ε Την οξεία ελκονεκρωτική ουλίτιδα

30. Όταν η οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα εμφανίζεται ως επιπλοκή της ενδοδοντικής θεραπείας ΔΕΝ θα πρέπει:

- A Να χορηγηθούν αναλγητικά φάρμακα
- B Να γίνει χειρουργική παροχέτευση
- Γ Να συστηθούν θερμοί διακλυσμοί
- Δ Να γίνει διάνοιξη του μυλικού θαλάμου και έλεγχος του εξιδρώματος
- Ε Να γίνει εκλεκτικός τροχισμός

31. Ο πολφός μπορεί να είναι ζωντανός:

- A Στον ουλώδη ιστό της περιακρορριζικής περιοχής
- B Στην περιακρορριζική κύστη
- Γ Στο οστεοποιοί ίνωμα (οστείνωμα)
- Δ Στην οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα
- Ε Στα Γ,Δ

32. Ο σχηματισμός εξωστοματικού συριγγίου διευκολύνεται από:

- A Τοπικούς ανατομικούς παράγοντες
- B Χορήγηση αντιβίωσης
- Γ Παραμελημένη αντιμετώπιση

Δ Α και Γ
Ε Όλα τα παραπάνω

33. Το πύον που παροχετεύεται από τον ριζικό σωλήνα σε περίπτωση οξέος φατνιακού αποστήματος ΔΕΝ μπορεί :

- Α Να περιέχει ζωντανά μικρόβια
- Β Να περιέχει νεκρά κύτταρα και μικρόβια
- Γ Να περιέχει αναερόβια μικρόβια
- Δ Να περιέχει ζωντανά ιστικά στοιχεία
- Ε Να περιέχει αίμα

34. Στο οξύ φατνιακό απόστημα ΔΕΝ μπορεί να παρατηρηθεί:

- Α Κεφαλαλγία
- Β Επίχρισμα της γλώσσας
- Γ Αϋπνία
- Δ Γενική κακουχία
- Ε Αντανακλαστικός πόνος

35. Το δευτεροπαθές οξύ φατνιακό απόστημα ΔΕΝ έχει ανάλογη με το πρωτοπαθές οξύ φατνιακό απόστημα:

- Α Αιτιολογία
- Β Κλινική εικόνα
- Γ Θεραπευτική αντιμετώπιση
- Δ Ακτινογραφική εικόνα
- Ε Πρόγνωση

36. Το χρόνια φατνιακό απόστημα θα πρέπει να διαφοροδιαγνωσθεί από:

- Α Το ακρορριζικό κοκκίωμα και την ακρορριζική κύστη
- Β Το οξύ πρωτοπαθές φατνιακό απόστημα
- Γ Το οξύ περιοδοντικό απόστημα
- Δ Το οξύ δευτεροπαθές φατνιακό απόστημα
- Ε Όλα τα παραπάνω

37. Η ιστολογική εικόνα του ακρορριζικού κοκκιώματος συμβιβάζεται με όλα τα παρακάτω εκτός από:

- Α Λεμφοκύτταρα και πλασματοκύτταρα
- Β Μακροφάγα
- Γ Πολυμορφοπύρρηνα λευκοκύτταρα
- Δ Επιθηλιακά κύτταρα
- Ε Γιγαντοκύτταρα

38. Η ακρορριζική κύστη έχει μεγαλύτερη σημασία να διαφοροδιαγνωσθεί από:

- Α Ακρορριζικό κοκκίωμα
- Β Κύστη τομικού πόρου και τομογοναθική κύστη
- Γ Χρόνιο φατνιακό απόστημα
- Δ Αιμορραγική κύστη
- Ε Β και Δ.

39. Κλινική αξία έχει η διαφοροδιάγνωση μιάς ακρορριζικής κύστης από:

- A Το ακρορριζικό κοκκίωμα
- B Την κύστη του τομικού πόρου
- Γ Το χρόνια φατνιακό απόστημα
- Δ Το οξύ δευτεροπαθές φατνιακό απόστημα
- Ε Το οξύ πρωτοπαθές φατνιακό απόστημα

40. Ποιά από τις ακόλουθες παθήσεις έχει τη μεγαλύτερη πιθανότητα ΜΗ ανταπόκρισης στη συντηρητική ενδοδοντική θεραπεία;

- A Κολπική ακρορριζική κύστη (bay cyst)
- B Πλαγιορριζική κύστη
- Γ Ακρορριζικό κοκκίωμα
- Δ Αληθής ακρορριζική κύστη (true cyst)
- Ε Χρόνιο φατνιακό απόστημα

41. Ποιά από τα παρακάτω ΔΕΝ αποτελεί κοινό στοιχείο του ακρορριζικού κοκκιώματος και της ακρορριζικής κύστης;

- A Επιθήλιο
- B Νεκρός πολφός
- Γ Χρόνια φλεγμονώδη κύτταρα
- Δ Κρύσταλλοι χοληστερίνης
- Ε Περιακρορριζική διαύγαση

42. Η συνεχής εναπόθεση οστεΐνης στην ακρορριζική περιοχή έχει σχέση με:

- A Απόφραξη παράπλευρων ριζικών σωλήνων
- B Μετατόπιση του ριζικού τρήματος
- Γ Δημιουργία πολφολίθων
- Δ Εκφύλιση και νέκρωση του πολφού
- Ε Α και Β

43. Η συνεχής εναπόθεση οστεΐνης σχετίζεται με όλα τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ από:

- A Την πόρωση των καταγμάτων ρίζας
- B Την αποκατάσταση της εξωτερικής απορρόφησης της ρίζας
- Γ Την αύξηση του μήκους της ρίζας
- Δ Την μείωση της επανορθωτικής ικανότητας του περιρριζίου
- Ε Την απόφραξη του αδιάπλαστου ριζικού τρήματος

44. Ο συνδυασμός συντηρητικής και χειρουργικής ενδοδοντικής θεραπείας μπορεί να κριθεί εξαρχής αναγκαίος σε περίπτωση:

- A Οξέος πρωτοπαθούς φατνιακού αποστήματος
- B Ακρορριζικού κοκκιώματος
- Γ Οξέος δευτεροπαθούς φατνιακού αποστήματος
- Δ Ακρορριζικής κύστης
- Ε Οξείας ακρορριζικής περιρριζιτίδας

45. Στην αποκατάσταση μιάς περιακρορριζικής αλλοίωσης ΔΕΝ συμβάλλουν:

- A Οι ινοβλάστες
- B Οι οστεοβλάστες
- Γ Οι οστεΐνοβλάστες

Δ Οι οδοντινοβλάστες
Ε Ο κοκκιώδης ιστός

46. Η εξίδρωση πλάσματος (οίδημα) κατά την οξεία φλεγμονή αποσκοπεί:

- Α Στην εξαγγείωση μεγαλομοριακών πρωτεϊνικών κλασμάτων
- Β Στην έξοδο αμυντικών κυττάρων
- Γ Στην αραίωση του τοξικού παράγοντα
- Δ Στην αποκατάσταση της βλάβης
- Ε Στην φαγοκυττάρωση των μικροβίων

47. Η πολυμορφοπυρηνική διήθηση είναι χαρακτηριστικό:

- Α Της ακρορριζικής κύστης
- Β Του χρόνιου φατνιακού αποστήματος
- Γ Του κοκκιώματος
- Δ Του ουλώδους ιστού
- Ε Του οξέος φατνιακού αποστήματος

48. Το οξύ φατνιακό απόστημα ΔΕΝ μπορεί να εκδηλωθεί επί εδάφους:

- Α Ακρορριζικού κοκκιώματος
- Β Χρόνιου φατνιακού αποστήματος
- Γ Ακρορριζικής κύστης
- Δ Κύστης του τομικού πόρου
- Ε Οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας

49. Για την απευαισθητοποίηση της οδοντίνης ΔΕΝ χρησιμοποιείται στην κλινική πράξη:

- Α Το χλωριούχο στρόντιο και το νιτρικό κάλιο
- Β Το φθοριούχο νάτριο
- Γ Ο νιτρικός άργυρος
- Δ Ο συνδυασμός νιτρικού καλίου και μονοφθοριοφωσφορικού νατρίου
- Ε Το οξαλικό κάλιο

50. Η υπεραιμία του πολφού μπορεί να οφείλεται σε όλα τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ από:

- Α Την ανεπαρκή εξουδετέρωση της παραγόμενης θερμότητας κατά τον τροχισμό των οδοντικών ουσιών:
- Β Την τραυματογόνο σύγκλειση
- Γ Τον βίαιο διαχωρισμό των δοντιών
- Δ Την ορθοδοντική μετακίνηση
- Ε Την πολφολιθίαση

51. Συμβατή με την υπεραιμία του πολφού ΔΕΝ θεωρείται:

- Α Η διεύρυνση των αγγείων
- Β Η αύξηση της ενδοπορφικής πίεσης
- Γ Η διέγερση των Αα νευρικών ινών
- Δ Η διαταραχή της οδοντοβλαστικής στιβάδος
- Ε Η διέγερση των Α-δ νευρικών ινών

52. Συμβατή με την υπεραιμία του πολφού είναι:

- Α Η τραυματογόνος σύγκλειση

B Η έντονη διάβρωση και αποτριβή
Γ Η αποκάλυψη της οδοντίνης
Δ Η αρχόμενη τερηδονική βλάβη
Ε Όλα τα παραπάνω

53. Κλινική αξία έχει η διαφοροδιάγνωση της οξείας πολφίτιδας από :
Α Χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα
Β Υπεραιμία του πνεύμονα και υπεραισθησία της οδοντίνης
Γ Χρόνια ελκωτική πολφίτιδα
Δ Νέκρωση του πνεύμονα
Ε Όλα τα παραπάνω

54. Συμβατό με τη χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα δεν θεωρείται :
Α Η αποκάλυψη του πνεύμονα λόγω τερηδόνας
Β Το χρόνιο και ήπιο ερέθισμα.
Γ Το ιστορικό οξείας φλεγμονής του πνεύμονα
Δ Η νεαρή ηλικία
Ε Το ευρύ ριζικό τμήμα

55. Κατά τη χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα ο υπερπλαστικός πνεύμος εμφανίζει:
Α Παρουσία κοκκιώδους ιστού και νεκρωτικών περιοχών
Β Έντονο πόνο κατά την κατάκλιση
Γ Αφθονία τριχοειδών αγγείων και φλεγμονωδών κυττάρων
Δ Αφθονία νευρικών ινών.
Ε Α και Γ

56. Ποιός απο τους παρακάτω παράγοντες ΔΕΝ μπορεί να προκαλέσει βλάβη στην πνεύμο;
Α Μικρόβια
Β Μηχανικό τραύμα
Γ Συστηματική χορήγηση φαρμάκων
Δ Αύξηση της θερμοκρασίας
Ε Τοπική εφαρμογή φαρμάκων

57. Ποιά απο τις παρακάτω έννοιες δεν είναι συμβατή με τη νέκρωση του πνεύμου;
Α Βαθμιαία νέκρωση
Β Πηκτική νέκρωση
Γ Αυτοάνοση νέκρωση
Δ Ασηπτη νέκρωση
Ε Σηπτική νέκρωση

58. Ποιό από τα παρακάτω ΔΕΝ ισχύει στην πηκτική νέκρωση του πνεύμου.
Α Κενός ριζικός σωλήνας
Β Σχεδόν ακέραιος πνεύμος
Γ Τελείως αφυδατωμένος πνεύμος
Δ Πνεύμος με όψη τυρού
Ε Πνεύμος που αποτελείται απο πηγμένες πρωτεΐνες, λίπη και νερό.

59. Ποιά από τις παρακάτω βλάβες ΔΕΝ θεωρείται εκφυλιστική αλλοίωση του πολφού:

- A Νεκροβίωση
- B Ατροφία
- Γ Ινώδης εκφύλιση
- Δ Διάχυτη ενασβεστίωση
- Ε Εντοπισμένη ενασβεστίωση

60. Σε κεντρικό τομέα της άνω γνάθου διαπιστώνεται αρχόμενη οδοντολυσία η οποία αξιολογείται (χαρακτηρίζεται) ως εσωτερική απορρόφηση. Η περίπτωση αυτή, αποτελεί:

- A Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- B Αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Ένδειξη για συνδυασμό ενδο-περιοδοντικής θεραπείας
- Δ Ένδειξη για ακρορριζεκτομή
- Ε Ένδειξη για εξαγωγή

61. Η κυριότερη τοπική αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία είναι:

- A Το μέγεθος της περιακρορριζικής βλάβης
- B Οι πολλαπλές έμφράξεις του δοντιού
- Γ Το είδος της περιακρορριζικής βλάβης
- Δ Η ενασβεστίωση της πολφικής κοιλότητας
- Ε Η ανεπαρκής περιοδοντική στήριξη του δοντιού

62. Τα συστηματικά νοσήματα αποτελούν:

- A Αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- B Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Ένδειξη για εξαγωγή του δοντιού
- Δ Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία σε μια συνεδρία
- Ε Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία κάτω από ορισμένη «προληπτική» άγωγή.

63. Σε ασθενείς μεγάλης ηλικίας ο αριθμός των δοντιών που μπορεί να γίνει ενδοδοντική θεραπεία είναι:

- A Μεγαλύτερος των πέντε
- B Μικρότερος των πέντε
- Γ Όσων χρειάζονται (απεριόριστος)
- Δ Δύο με ζωντανό πολφό
- Ε Όσων διαγράφεται ακτινογραφικά ο ριζικός τους σωλήνας

64. Δόντια με μή επανορθώσιμη μύλη αποτελούν:

- A Ένδειξη για εξαγωγή
- B Ένδειξη για πολφωτομή
- Γ Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- Δ Ένδειξη για ενδο-περιοδοντική θεραπεία
- Ε Ένδειξη για χειρουργική συμπλήρωση

65. Η αποκατάσταση των περιακρορριζικών αλλοιώσεων μετά την διεκπεραίωση ενδοδοντικής θεραπείας σχετίζεται:

- A Με την τεχνική επεξεργασίας του ριζικού σωλήνα

- B Με το είδος του φυράματος που χρησιμοποιήθηκε
- Γ Με το είδος του κύριου εμφρακτικού υλικού
- Δ Με την τεχνική έμφραξης
- Ε Με το μέγεθος της βλάβης και του χρόνου που θα απαιτηθεί

66. Ποιά στοιχεία επιβάλλεται να αξιολογήσει περισσότερο ο κλινικός προκειμένου να απορρίψει σαν ένδειξη την επανάληψη ενδοδοντικής θεραπείας:

- A Την ηλικία του ασθενή
- B Την ποιότητα έμφραξης του ριζικού σωλήνα
- Γ Την μορφολογία του ριζικού σωλήνα
- Δ Την ύπαρξη χυτού ενδορριζικού άξονα
- Ε Το είδος του εμφρακτικού υλικού

67. Ποιά κατηγορία κατάγματος αποτελεί αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία

- A Το τέλειο οριζόντιο της μύλης
- B Το τέλειο λοξό της μύλης
- Γ Το επίμηκες της μύλης
- Δ Το ατελές του γλωσσικού τοιχώματος
- Ε Το ατελές κατακόρυφο της ρίζας

68. Ποιό στοιχείο θα αξιολογούσατε σαν περισσότερο αξιόπιστο προκειμένου να επιχειρήσετε ενδοδοντική θεραπεία δοντιού με ακέραιη μύλη αλλά ενασβεστωμένη πολφική κοιλότητα:

- A Τα ακτινογραφικά ευρήματα της ακρορριζικής περιοχής
- B Τον έλεγχο ζωτικότητας του πολφού
- Γ Την ύπαρξη πολφολίθου
- Δ Την απόφραξη του μυλικού θαλάμου
- Ε Την αλλαγή χρώματος μύλης δοντιού

69. Εγκυμονούσα ασθενής εμφανίζει οξύ φατνιακό απόστημα με ισχυρό πόνο σε κυνόδοντα της άνω γνάθου με βαθειά τερηδόνα. Ποιά θα είναι η πρώτη θεραπευτική σας κίνηση:

- A Ακτινογραφικός έλεγχος του δοντιού
- B Έλεγχος ζωτικότητας του δοντιού με θερμή γουταπέρκα
- Γ Έλεγχος ζωτικότητας του πολφού με ηλεκτρικό δοκιμαστήρα
- Δ Χορήγηση αντιβιοτικών
- Ε Μυλική διάνοιξη του δοντιού

70. Οι ενδοδοντικές θεραπείες έχουν δυσμενέστερη πρόγνωση σε περιπτώσεις:

- A Δοντιών με στενούς ριζικούς σωλήνες
- B Δοντιών με κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες
- Γ Δοντιών με ενδο-περιοδοντικά προβλήματα
- Δ Δοντιών με ανοιχτό ακρορριζικό τρήμα
- Ε Δοντιών με επιμήκη ατελή κατάγματα ρίζας

71. Ποιά εκ των παρακάτω παραμέτρων ΔΕΝ πρέπει να αξιολογήσει ο κλινικός προκειμένου να καταλήξει στην απόφαση να επιχειρήσει ενδοδοντική θεραπεία;

A Ηλικία του ασθενή

B Αισθητική προσφορά του δοντιού

Γ Λειτουργική προσφορά του δοντιού

Δ Αριθμός δοντιών που έχουν προηγούμενα υποστεί ενδοδοντική θεραπεία

E Γενική κατάσταση της υγείας του ασθενή

72. Τι θα αξιολογήσετε περισσότερο προκειμένου να επαναλάβετε ατελή ενδοδοντική θεραπεία χωρίς κλινικά συμπτώματα και ακτινογραφικά ευρήματα.

A Το ιστορικό της περίπτωσης

B Την πρόθεση του ασθενή να χρησιμοποιήσει το συγκεκριμένο δόντι σαν στήριγμα προσθετικής εργασίας

Γ Την μορφολογία της πολφικής κοιλότητας

Δ Την ποιότητα της έμφραξης

E Το είδος του εμφρακτικού υλικού

73. Απομόνωση ΔΕΝ χρησιμοποιείται:

A Κατά τη λήψη ενδιάμεσου ακτινογραφήματος όταν προβάλλεται η αρπάγη επί των ριζών και ο προσδιορισμός του μήκους εργασίας είναι αδύνατος

B Σε άτομα που έχουν εξάρθρωμα της κάτω γνάθου

Γ Κατά τη λήψη τελικού ακτινογραφήματος

Δ Σε άτομα που είναι αλλεργικά στο ελαστικό

E Κατά την έμφραξη των ριζικών σωλήνων διότι η απολύμανση των ριζικών σωλήνων έχει ήδη γίνει

74. Η χρήση του ελαστικού απομονωτήρα κατά τη διάρκεια της ενδοδοντικής θεραπείας, εξασφαλίζει

A Εξοικονόμηση χρόνου εργασίας

B Ασηπτο πεδίο εργασίας

Γ Καλή ορατότητα

Δ Προστασία των μαλθακών μορίων

E Όλα τα παραπάνω

75. Προσπαθείτε να απομονώσετε ένα δόντι που φέρει άπω μασητική έμφραξη κάτω από την οποία υπάρχει τερηδόνα που επεκτείνεται 4 χιλιοστά κάτω από τα ούλα. Ποιος από τους ακόλουθους τρόπους είναι σωστός;

A Παραμονή της έμφραξης στη άπω επιφάνεια για να μην παρατηρείται εισροή σάλιου όταν αυτή θα απομακρυνθεί

B Αφαίρεση όλης της έμφραξης και τοποθέτηση τριών φύλλων ελαστικού για να κερδηθεί όσο περισσότερη απόσταση από τα 4 χιλιοστά

Γ Επιμήκυνση κλινικής μύλης ή ορθοδοντική ανατολή

Δ Αφαίρεση όλης της έμφραξης και της τερηδόντας, αποκατάσταση του ελλείποντος τοιχώματος με εμφρακτικό υλικό προσωρινό ή μόνιμο

E Τυπική απομόνωση, το σάλιο δεν εισρέει λόγω διαφοράς ύψους που προέρχεται από τα 4 χιλιοστά

76. Τα πτερύγια της αρπάγης χρησιμεύουν για να:

A Να συγκρατούν στα άκρα τους το ελαστικό κατά την τοποθέτηση της απομόνωσης, όταν τοποθετείται αρπάγη ελαστικό μαζί, γιατί διαφορετικά η τοποθέτηση της απομόνωσης είναι αδύνατη

B Να σταθεροποιούν το ελαστικό γύρω από το δόντι

Γ Να απωθούν το ελαστικό προκειμένου να έχουμε καλό πεδίο εργασίας

Δ Να επισημαίνουν την παρειαική και γλωσσική επιφάνεια του δοντιού ειδικά σε περιπτώσεις στροφής ή κλίσης του

E Να ρυθμίζουν την ελαστικότητα της αρπάγης, (μικρή διάμετρος πτερυγίου σημαίνει μεγάλη ελαστικότητα ενώ μεγάλη διάμετρος μικρή ελαστικότητα)

77. Σε ποιους από τους κάτωθι ασθενείς δεν θα τοποθετούσατε απομόνωση εξ αιτίας του ιατρικού ιστορικού;

A Σε πάσχοντες από AIDS, επειδή οι επιμολύνσεις είναι δεδομένες και άρα δεν χρειάζεται περαιτέρω προστασία

B Σε ασθενείς με εξάρθρωμα της κάτω γνάθου γιατί ο ασθενής κινδυνεύει να μείνει με το στόμα ανοιχτό

Γ Σε εγκυμονούσες λόγω δυσανεξίας και εμετικών διαταραχών

Δ Σε ασθενείς με αλλεργικό άσθμα λόγω έντονων αναπνευστικών προβλημάτων

E Σε καμία από τις παραπάνω

78. Εάν πρόκειται να απομονώσετε ένα τομέα κάτω και κατά λάθος ανοίξετε με το τρύπανο μια τρύπα για απομόνωση γομφίου. Τι πρόβλημα αναμένετε να προκύψει;

A Η αρπάγη δεν σταθεροποιείται

B Θα υπάρχει πρόβλημα στεγανοποίησης της απομόνωσης

Γ Αναμένεται σκίσιμο του ελαστικού.

Δ Αναδίπλωση του ελαστικού

E Κανένα πρόβλημα

79. Από τον ακτινογραφικό και κλινικό έλεγχο προκύπτει ότι η σχέση κλινικής μύλης ρίζας είναι ένα προς ένα. Μετά την αφαίρεση της τερηδόνας και των εμφράξεων, τό δόντι σας σπάει 2 – 3 χιλιοστά κάτω από τό φατνιακό οστό.

Τι είδους απομόνωση θα κάνατε στη περίπτωση αυτή;

A Απομόνωση μετά από ορθοδοντική μετακίνηση

B Απομόνωση μετά από χειρουργική επιμήκυνση μύλης

Γ Απομόνωση με αρπάγη ρίζας

Δ Πολλαπλή απομόνωση

E Καμία απομόνωση γιατί το δόντι πρέπει να εξαχθεί

80. Οι αρπάγες χωρίζονται σε ομάδες ανάλογα με

A την ομάδα δοντιών στα οποία θα χρησιμοποιηθούν

B το σχήμα τους

Γ το εργοστάσιο κατασκευής τους

Δ το μέγεθός τους

E το A και B

81. Ο ελαστικός απομονωτήρας μπορεί και να αφαιρεθεί:

A Λίγο πριν την τοποθέτηση της προσωρινής έμφραξης

B Λίγο πριν τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου
Γ Μετά τη πλάγια συμπύκνωση για να βλέπουμε καλύτερα προκειμένου να κοπούν οι κώνοι στα στόμια των ριζικών σωλήνων.
Δ Κατά τη λήψη του ενδιάμεσου ακτινογραφήματος
Ε Μετά την τοποθέτηση της προσωρινής έμφραξης ανεξάρτητα με το στάδιο εργασίας

82. Κατά τη διάρκεια της ενδοδοντικής θεραπείας επιτρέπεται να αφαιρεθεί προσωρινά ο ελαστικός απομονωτήρας:

A Όταν πρέπει να επαναλάβουμε την αναισθησία
B Όταν η λήψη ενδιάμεσου ακτινογραφήματος εμποδίζεται από την αρπάγη
Γ Όταν ο ασθενής θέλει για λίγα λεπτά να ξεκουραστεί
Δ Όταν είμαστε λίγο πριν το τέλος κάθε σταδίου ώστε να μην αποσπασθεί η προσωρινή έμφραξη κατά την αφαίρεσή του
Ε Σε καμία περίπτωση εάν δεν έχει τοποθετηθεί στο δόντι προσωρινή έμφραξη

83. Τα σκέλη της αρπάγης χρησιμεύουν για:

A Να σταθεροποιούν το ελαστικό στη θέση του.
B Να μειώνουν την εισροή σάλιου, γιατί το κοίλο μέρος τους αγκαλιάζει το δόντι
Γ Να συγκρατούν τα τεχνητά τοιχώματα στη θέση τους αποφεύγοντας έτσι την απόσπασή τους
Δ Να προστατεύουν το ελαστικό από πιθανές τάσεις που μπορεί να οδηγήσουν σε σκίσιμο του ελαστικού
Ε Να προστατεύσουν το δόντι από επίμηκες κάταγμα κατά τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου

84. Ποιές από τις πιο κάτω ασθένειες που πιθανόν αναφέρονται στο ιστορικό του ασθενούς σας, διαφοροποιούν την τοποθέτηση του ελαστικού απομονωτήρα;

A AIDS
B Ηπατίτιδα B, C
Γ Εξάρθρημα της κάτω γνάθου
Δ Αλλεργία στο ελαστικό
Ε Καμία

85. Ο ελαστικός απομονωτήρας χρησιμοποιείται:

A Στην ενδοδοντική θεραπεία
B Σε περιπτώσεις κάλυψης αποκαλυμμένου πολφού
Γ Σε περιπτώσεις παρασκευής χώρου για άξονα και τοποθέτησης του
Δ Σε λεύκανση ενδοδοντικά θεραπευμένων δοντιών
Ε Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις

86. Εάν δεν χρησιμοποιήσετε απομόνωση και καταποθεί ή εισροφηθεί ένα μικροεργαλείο, ποιά είναι η πρώτη μας κίνηση;

A Άμεση παραπομπή σε νοσοκομείο
B Χρησιμοποιούμε ισχυρές αναρροφήσεις μέσα στο φάρυγγα για πιθανή αναρρόφησή του
Γ Δίνουμε ένα ποτήρι γάλα για να γλιστρήσει το εργαλείο στη πεπτική οδό

Δ Δεν πανικοβαλλόμαστε, τελειώνουμε την εργασία μας, και αναμένουμε επί μία εβδομάδα μήπως και αναφέρει κάτι ο ασθενής

Ε Στέλνουμε τον ασθενή μετά μια εβδομάδα στο νοσοκομείο και εφ' όσον αναφέρει συμπτώματα όπως βήχα, δύσπνοια, πόνο κλπ.

87. Στο ενδιάμεσο ακτινογράφημα παρατηρείται προβολή της αρπάγης στα ακρορρίζια και ο υπολογισμός του μήκους εργασίας δεν είναι δυνατός. Τι θα κάνετε για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα;

A Θα αλλάζατε την κάθετη γωνία λήψης του ακτινογραφήματος

B Θα αφαιρεθεί η απομόνωση

Γ Θα αφαιρεθεί μόνο η αρπάγη και θα διατηρηθεί ο υπόλοιπος ελαστικός απομονωτήρας

Δ Θα αφαιρεθεί ο απομονωτήρας αλλά θα σταθεροποιηθούν οι ρίνες με προσωρινό εμφρακτικό υλικό

Ε Δεν αφαιρείται ο ελαστικός απομονωτήρας, αλλά προωθούνται οι ρίνες 4-5 χιλιοστά πέραν των ακρορριζικών τρημάτων έτσι ώστε να φανούν στο ακτινογράφημα

88 Η υπερβύθιση των άκρων της αρπαγοφόρου στις τρύπες της αρπάγης τι πρόβλημα μπορεί να δημιουργήσει;

A Να σκίσει το ελαστικό

B Να σπάσει την αρπάγη

Γ Να υπερβυθίσει το ελαστικό μέσα στα ούλα

Δ Να είναι δύσκολη η αφαίρεση της αρπαγοφόρου

Ε Να χαλαρώσει την αρπάγη.

89. Ποιος λόγος υπάρχει για να μη τοποθετηθεί απομονωτήρας;

A Οικονομικοί λόγοι - κόστος

B Σπατάλη χρόνου

Γ Δυσφορία του ασθενούς

Δ Δυσχρησία

Ε Κανένας

90. Το φύλλο ελαστικού είναι τετράγωνο. Εάν η τρύπα ανοιχθεί στο κέντρο του δεξιού άνω τεταρτημόριου και απομονώσετε ένα γομφίο κάτω αριστερά, τι πρόβλημα θα έχετε

A Κανένα

B Δυσκολία στην τοποθέτηση της αρπάγης

Γ Μη επίτευξη στεγανοποίησης της απομόνωσης

Δ Αδυναμία σωστής τοποθέτησης του πλαισίου

Ε Αδυναμία απελευθέρωσης του ελαστικού από τα πτερύγια της αρπάγης

91. Για ποιόν από τους παρακάτω λόγους γίνεται η αναδίπλωση του ελαστικού φύλλου στο κάτω μέρος της απομόνωσης;

A Για να μην ενοχλείται ο ασθενής

B Για να συσσωρεύονται οι τάσεις του ελαστικού στο κάτω μέρος και να μην αποσπάται η αρπάγη

Γ Η αναδίπλωση αυτή χρησιμεύει για μεταφορά της σε τρύπες που πιθανόν να συμβούν κατά τη διάρκεια εργασίας

Δ Γιατί έτσι το πάνω μέρος της κοιλότητας του στόματος μένει ανοιχτό προς ευχερέστερη αναπνοή των ασθενών, κύρια των δυσφορούντων.
Ε Κανένα από τα παραπάνω

92. Σε περίπτωση χρήσης ελαστικού Non latex, τι χρειάζεται να προσέξετε;
Α Την άσκηση υπερβολικών τάσεων επειδή σκίζεται εύκολα
Β Την επαφή με ζεστά εργαλεία διότι καίγεται πολύ εύκολα
Γ Την περίπτωση πρόκλησης αλλεργικής αντίδρασης στον ασθενή
Δ Την διάλυση του σε επαφή με διαλύματα διακλυσμών
Ε Τη δύσκολη αποστείρωση του

93. Κατά το ενδιάμεσο ακτινογράφημα αφαιρείται, πολλές φορές, το πλαίσιο .
Μετά την επαναποθετησή του τι θα ελέγξετε;
Α Τη μετακίνηση των ενδοδοντικών εργαλείων
Β Τη σταθερότητα του τεχνητού τοιχώματος
Γ Την ακεραιότητα του ελαστικού
Δ Την τοποθέτηση του πλαισίου στην ίδια θέση
Ε Τίποτα από τα πιο πάνω

94. Η διάνοιξη του μυλικού θαλάμου πρέπει να εξασφαλίζει:
Α Την απευθείας επικοινωνία με τους ριζικούς σωλήνες
Β Μόνο την είσοδο στο μυλικό θάλαμο
Γ Την αφαίρεση της τερηδόνας
Δ Την αποκάλυψη του πολφού
Ε Τη δημιουργία κοιλότητας για έμφραξη

95. Κατά την διάνοιξη του μυλικού θαλάμου αφαιρούμε:
Α Τμήμα του υπερπορφικού τοιχώματος
Β Όλο το υπερπορφικό τοίχωμα
Γ Μόνο την τερηδονισμένη ουσία
Δ Τόση οδοντίνη, όση χρειάζεται για να εισέρχονται τα εργαλεία στο ριζικό σωλήνα
Ε Την παρεϊακή ή όμορο επιφάνεια του δοντιού

96. Κατά την διάνοιξη του μυλικού θαλάμου προσέχουμε:
Α Να μην αφαιρέσουμε πολλή οδοντική ουσία
Β Να μη παραμείνουν οργανικά υπολείμματα σε κρύπτες
Γ Να μην προκαλέσουμε αιμορραγία στο πολφό
Δ Να μην προωθήσουμε μικρόβια στους περιεκρορριζικούς ιστούς
Ε Το Α και Β

97. Αν μετά την ολοκλήρωση της ενδοδοντικής θεραπείας παραμείνουν οργανικά υπολείμματα στον μυλικό θάλαμο, αυτά μακροπρόθεσμα θα προκαλέσουν:
Α Πόνο στον ασθενή
Β Φλεγμονή στον πολφό
Γ Αμαύρωση της μύλης
Δ Οξειδωση των εργαλείων
Ε Αιμορραγία

98. Το σχήμα της διάνοιξης του μυλικού θαλάμου:
Α Είναι ίδιο με το σχήμα κοιλοτήτων για έμφραξη
Β Είναι τελείως διαφορετικό από το σχήμα της Οδοντικής Χειρουργικής
Γ Ακολουθεί τις αύλακες και το εγγύς βοθρίο
Δ Ακολουθεί τις αύλακες και το άπω βοθρίο
Ε Είναι για όλα τα δόντια το ίδιο

99. Το μέγεθος της διάνοιξης του μυλικού θαλάμου
Α Είναι όσο χρειάζεται για να μπούμε στο μυλικό θάλαμο
Β Είναι όσο χρειάζεται για να μπούμε στους ριζικούς σωλήνες
Γ Είναι τόσο όσο και το μέγεθος του μυλικού θαλάμου
Δ Είναι μεγαλύτερο από το μέγεθος του μυλικού θαλάμου
Ε Είναι μικρότερο από το μέγεθος του μυλικού θαλάμου

100. Σε ακέραια πρόσθια δόντια η διάνοιξη γίνεται:
Α Από τη κοπτική επιφάνεια
Β Από τη παρειακή επιφάνεια
Γ Από τη γλωσσική επιφάνεια
Δ Από την επιφάνεια που υπάρχει τερηδόνα
Ε Από την επιφάνεια που έχουμε καλλίτερη ορατότητα

101. Στα οπίσθια δόντια η διάνοιξη:
Α Γίνεται από το σημείο που υπάρχει τερηδόνα
Β Γίνεται από τη μασητική επιφάνεια
Γ Ξεκινάει από ένα βοθρίο και ακολουθεί τις αύλακες
Δ Γίνεται από την εγγύς μασητική επιφάνεια
Ε Γίνεται από την παρειακή επιφάνεια

102. Κατά την διάνοιξη του μυλικού θαλάμου:
Α Δεν δίνουμε σημασία στη τερηδόνα
Β Αφαιρούμε όλη τη τερηδόνα όπου και αν βρίσκεται
Γ Αφαιρούμε όση τερηδόνα συμπεριλαμβάνεται στη διάνοιξη
Δ Αφαιρούμε την τερηδόνα, μόνο αν αυτή φτάνει στο μυλικό θάλαμο
Ε Αφαιρούμε μόνο την τερηδόνα σπών και σχισμών

103. Η διάνοιξη του μυλικού θαλάμου αρχίζει από την αδαμαντίνη
Α Με αερότορ και μικρού μεγέθους εγγλυφίδες
Β Με μικρομότορ και μικρού μεγέθους εγγλυφίδες
Γ Με μικρομότορ και μεγάλου μεγέθους εγγλυφίδες στρογγυλές
Δ Με μικρομεσέες και μεγάλου μεγέθους εγγλυφίδες αυλακωτές
Ε Με αερότορ και μεγάλου μεγέθους εγγλυφίδες

104. Με τη βοήθεια του διπλού ενδοδοντικού ανιχνευτήρα:
Α Αφαιρούμε το μυλικό πολφό
Β Εντοπίζουμε τα στόμια των ριζικών σωλήνων
Γ Διευρύνουμε τα στόμια των ριζικών σωλήνων
Δ Διευρύνουμε το ριζικό σωλήνα στο αυχενικό τριτημόριο
Ε Αφαιρούμε την τερηδόνα

105. Μπορούμε να διευρύνουμε τα στόμια των ριζικών σωλήνων:

- A Με εγγλυφίδες Gates
- B Με λεπτές στρογγυλές εγγλυφίδες
- Γ Με λεπτές αυλακωτές εγγλυφίδες
- Δ Με εγγλυφίδες σχήματος φλόγας για αερότορ
- Ε Με λεπτές στρογγυλές εγγλυφίδες για αερότορ

106. Κατά την διάνοιξη του μυλικού θαλάμου και τη στιγμή της εισόδου της εγγλυφίδας στο μυλικό θάλαμο, η εγγλυφίδα πρέπει να έχει κατεύθυνση:

- A Κάθετη με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
- B Παράλληλη με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
- Γ Κατακόρυφη
- Δ Κατακόρυφη με ελαφρά κλίση παρειογλωσσικά
- Ε Κατακόρυφη με ελαφρά κλίση εγγύς-άπω

107. Το σχήμα διάνοιξης των προγομφίων της άνω γνάθου είναι:

- A Στρογγυλό
- B Τριγωνικό
- Γ Ωοειδές με τη μεγαλύτερη διάμετρο παρειογλωσσικά
- Δ Ωοειδές με τη μεγαλύτερη διάμετρο εγγύς-άπω
- Ε Τετράγωνο με αποστρογγυλεμένες γωνίες

108. Το σχήμα διάνοιξης των κεντρικών τομέων της άνω γνάθου είναι:

- A Τριγωνικό με τη κορυφή του στο γλωσσικό φύμα
- B Τριγωνικό με αποστρογγυλεμένες γωνίες και τη κορυφή του στο γλωσσικό φύμα
- Γ Ωοειδές με τη μεγαλύτερη διάμετρο κοπτικο-αυχενικά
- Δ Στρογγυλό
- Ε Τετράγωνο με αποστρογγυλεμένες γωνίες

109. Το σχήμα διάνοιξης των γομφίων της κάτω γνάθου είναι:

- A Ωοειδές με τη μεγαλύτερη διάμετρο εγγύς άπω
- B Στρογγυλό
- Γ Τριγωνικό
- Δ Τραπεζοειδές με τη μικρότερη βάση άπω
- Ε Τετράπλευρο

110. Το σχήμα διάνοιξης του πρώτου γομφίου της άνω γνάθου είναι:

- A Τραπεζοειδές με τη μεγαλύτερη πλευρά παρειακά
- B Τριγωνικό
- Γ Ωοειδές
- Δ Τετράπλευρο με άνισες πλευρές
- Ε Τετράγωνο

111. Η χορήγηση αντιβιοτικών σε περίπτωση οξείας φλεγμονής των περιακρορριζικών ιστών διαρκεί:

- A 2-3 μέρες
- B Μέχρι να υποχωρήσουν τα συμπτώματα
- Γ 2-3 μέρες μετά την αποδρομή των συμπτωμάτων
- Δ 15 μέρες
- Ε 1 εβδομάδα

112. Αντιβιοτικό εκλογής για την αντιμετώπιση φλεγμονών των περιακρορριζικών ιστών είναι:

- A Μετρονιδαζόλη
- B Ερυθρομυκίνη
- Γ Τετρακυκλίνες
- Δ Πενικιλίνες
- Ε Κεφαλοσπορίνες

113. Από τα εν χρήσει αντισηπτικά των ριζικών σωλήνων την πιο μεγάλη διάρκεια δράσης έχει:

- A Η καμφορούχος παρα-μονο-χλωροφαινόλη
- B Το υδροξειδίο του ασβεστίου
- Γ Η ευγενόλη
- Δ Η κρεσατίνη
- Ε Η φορμοκρεσόλη

114. Μετά τη χημικομηχανική επεξεργασία δοντιού με ζωντανό πολφό, ο ασθενής αναφέρει πόνο στη μάσηση. Για την ανακούφισή του δίνονται οδηγίες:

- A Για λήψη παυσίπονων
- B Για λήψη αντιβιοτικών
- Γ Για λήψη παυσίπονων και αφαίρεση της προσωρινής έμφραξης
- Δ Για λήψη αντιβιοτικών σε συνδυασμό με παυσίπονα
- Ε Για αφαίρεση της προσωρινής έμφραξης και λήψη αντιβιοτικών

115. Ασθενής προσέρχεται στο ιατρείο μας για τις πρώτες βοήθειες με έντονο πόνο, διάχυτο οίδημα, λεμφαδενίτιδα και πυρετό. Η σωστή αντιμετώπιση είναι:

- A Χορήγηση αντιβιοτικών
- B Χορήγηση αντιφλεγμονωδών
- Γ Διάνοιξη-παροχέτευση
- Δ Διάνοιξη-παροχέτευση –χορήγηση αντιβιοτικών
- Ε Χορήγηση αντιβιοτικών και αντιφλεγμονωδών

116. Κατά την ενδοδοντική θεραπεία κεντρικού τομέα της άνω γνάθου με περιακρορριζική αλλοίωση και παρά τη σχολαστική χημικομηχανική επεξεργασία παρατηρείται άφθονη εκροή εξιδρώματος. Το πρόβλημα αντιμετωπίζεται:

- A Με χορήγηση αντιβιοτικών
- B Με τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου στο ριζικό σωλήνα
- Γ Αφήνοντας το δόντι ανοιχτό για μερικές μέρες
- Δ Με ακρορριζεκτομή
- Ε Με ακρορριζεκτομή και χορήγηση αντιβιοτικών

117. Ασθενής προσέρχεται στο ιατρείο μας με έντονο πόνο στο κρύο και ζεστό, αλλά και αυτόματα εκλυόμενο. Απο την κλινική και ακτινογραφική εξέταση διαπιστώνουμε την ύπαρξη τερηδόνας στον 13, η οποία έχει φθάσει μέχρι τον πολφό. Η σωστή αντιμετώπιση είναι:

A Αφαίρεση της τερηδόνας και τοποθέτηση βύσματος βάμβακος με ευγενόλη.

B Αφαίρεση της τερηδόνας, πολφοτομή και τοποθέτηση ευγενόλης

Γ Αφαίρεση της τερηδόνας και πλήρης χημικομηχανική επεξεργασία

Δ Χορήγηση αντιφλεγμονωδών και αντιβιοτικών

Ε Εμφραξη σύνθετης ρητίνης

118. Μετά απο χημικομηχανική επεξεργασία δοντιού με περιακρορριζική αλλοίωση, το αντισηπτικό εκλογής είναι:

A Ευγενόλη

B Καμφορούχος παρα-χλωρο-φαινόλη

Γ Φορμοκρεσόλη

Δ Υδροξειδείο του ασβεστίου

Ε Κρέσωτο

119. Ασθενής έρχεται στο ιατρείο μας με έντονο πόνο στο κρύο και το ζεστό, ο οποίος διαρκεί για ώρες μετά την εφαρμογή του ερεθίσματος. Η σωστή αντιμετώπιση είναι:

A Πολφεκτομή και προληπτική χορήγηση αναλγητικού

B Χορήγηση αντιβιοτικού και αντιφλεγμονωδών

Γ Διάνοιξη-παραμονή του δοντιού ανοιχτού στο στοματικό περιβάλλον

Δ Χορήγηση αντιφλεγμονωδών

Ε Χορήγηση αντιβιοτικών και επανεξέταση σε 1 εβδομάδα

120. Η κύρια φαρμακολογική δράση των κορτικοστεροειδών είναι:

A Αντιμικροβιακή

B Αναλγητική

Γ Αντιφλεγμονώδης

Δ Αντιοιδηματική

Ε Χημειοθεραπευτική

121. Η χορήγηση αντιβιοτικών ενδείκνυται:

A Σε ύπαρξη συριγγίου

B Σε οξεία πυώδη πολφίτιδα

Γ Σε περιακρορριζικό κοκκίωμα

Δ Σε χρόνια πολφίτιδα

Ε Σε κανένα από τα παραπάνω

122. Η προληπτική χορήγηση αντιβιοτικών σε ασθενείς υψηλού κινδύνου για μικροβιακή ενδοκαρδίτιδα είναι απαραίτητη

A Πριν απο τη χημικομηχανική επεξεργασία

B Πριν απο την ακρορριζεκτομή

Γ Πριν την παροχή πρώτων βοηθειών

Δ Ολα τα παραπάνω

Ε Κανένα από τα παραπάνω

123. Η έκβαση της ενδοδοντικής θεραπείας βεβαιώνεται με:

A Κλινικά κριτήρια

B Ακτινογραφικά κριτήρια

Γ Ιστολογικά κριτήρια

- Δ Κλινικά και ακτινογραφικά κριτήρια
- Ε Κλινικά, ακτινογραφικά και ιστολογικά κριτήρια

124. Η επιτυχία μιας ενδοδοντικής θεραπείας ΔΕΝ εξαρτάται από:

- Α Την σωστή διάγνωση
- Β Τον σωστό υπολογισμό του μήκους εργασίας
- Γ Την σωστή χημικομηχανική επεξεργασία των ριζικών σωλήνων
- Δ Την ερμητική έμφραξη των ριζικών σωλήνων
- Ε Την γενική υγεία του ασθενή

125. Ο χρόνος επούλωσης των περιακρορριζικών αλλοιώσεων αυξάνεται σε ασθενείς με:

- Α Πρόπτωση μιτροειδούς βαλβίδος
- Β Υπέρταση
- Γ Διαβήτη
- Δ Αλλεργία
- Ε Αιμορροφιλία

126. Τα ποσοστά επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας είναι μεγαλύτερα σε δόντια με :

- Α Συρίγγιο
- Β Οξεία πολφίτιδα
- Γ Οξύ φατνιακό απόστημα
- Δ Νεκρό πολφό με περιακρορριζική αλλοίωση
- Ε Νεκρό πολφό χωρίς περιακρορριζική αλλοίωση

127. Ποιός από τους παρακάτω παράγοντες ευθύνεται για την αποτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας;

- Α Τελική έμφραξη που υπολείπεται 0.5-2 χιλ. από το ακρορρίζιο
- Β Τελική έμφραξη που φθάνει μέχρι το ακρορρίζιο
- Γ Εξοδος φυράματος έμφραξης στους περιακρορριζικούς ιστούς
- Δ Παραμονή μικροβίων στον εμφραγμένο ριζικό σωλήνα
- Ε Τελική έμφραξη που υπολείπεται πλέον των 2 χιλ. από το ακρορρίζιο

128. Η αποτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας δοντιών με ζωντανό πολφό συνήθως βεβαιώνεται ακτινογραφικά:

- Α Αμέσως μετά το τέλος της θεραπείας
- Β 3 μήνες αργότερα
- Γ 6 μήνες αργότερα
- Δ 12 μήνες αργότερα
- Ε 36 μήνες αργότερα

129. Μετά την ενδοδοντική θεραπεία δοντιών με περιακρορριζική αλλοίωση, η σμίκρυνση της αλλοίωσης βεβαιώνεται ακτινογραφικά:

- Α Αμέσως μετά το τέλος της θεραπείας
- Β 3 μήνες αργότερα
- Γ 6 μήνες αργότερα
- Δ 12 μήνες αργότερα
- Ε 36 μήνες αργότερα

130. Μετά το τέλος της ενδοδοντικής θεραπείας σε δόντι με περιακρορριζική αλλοίωση, ο ασθενής αναφέρει πόνο σε θερμικά ερεθίσματα. Ο πόνος οφείλεται:

- A Σε ατελή χημικομηχανική επεξεργασία των ριζικών σωλήνων
- B Σε ατελή έμφραξη των ριζικών σωλήνων
- Γ Στη μη ανεύρεση όλων των ριζικών σωλήνων
- Δ Στην έξοδο εμφρακτικού υλικού στους περιακρορριζικούς ιστούς
- E Σε πολφική βλάβη παρακείμενου δοντιού

131. Επί ύπαρξης ενεργού συριγγίου αρκετό χρόνο μετά την τελική έμφραξη του υπεύθυνου δοντιού:

- A Χορηγείται αντιβίωση
- B Χορηγείται αντιβίωση σε συνδυασμό με αντιφλεγμονώδη φάρμακα
- Γ Επαναλαμβάνεται η ενδοδοντική θεραπεία
- Δ Γίνεται απόξεση του συριγγώδους πόρου
- E Δεν γίνεται καμία ενέργεια αλλά μόνο παρακολούθηση

132. Σε περίπτωση αποτυχίας μιας ατελούς ενδοδοντικής θεραπείας σε πολύρριζο δόντι, ποιά από τις παρακάτω αντιμετώπισεις δεν είναι σωστή:

- A Επανάληψη της θεραπείας
- B Ακρορριζεκτομή με ανάστροφη έμφραξη
- Γ Εξαγωγή
- Δ Περιακρορριζική απόξεση
- E Ακρωτηριασμός της υπεύθυνης ρίζας.

133. Σε αποτυχημένη ενδοδοντική θεραπεία δεν επιχειρείται επανάληψη της θεραπείας όταν :

- A Η έμφραξη έχει γίνει με κώνους αργύρου
- B Υπάρχει εκτεταμένη περιακρορριζική αλλοίωση
- Γ Έχει τοποθετηθεί ενδορριζικός άξονας
- Δ Υπάρχει ατελής κάταγμα της ρίζας
- E Το εμφρακτικό υλικό έχει εξέλθει στους περιακρορριζικούς ιστούς

134. Η ενδοδοντική θεραπεία δοντιού με περιακρορριζική αλλοίωση θεωρείται αποτυχημένη όταν :

- A Μετά από 2 χρόνια παρακολούθησης δεν παρατηρείται πλήρης επούλωση της περιακρορριζικής αλλοίωσης
- B Μετά από 2 χρόνια παρακολούθησης ακτινογραφικά παρατηρείται αύξηση της περιακρορριζικής αλλοίωσης
- Γ Υπάρχει ευαισθησία στην επίκρουση
- Δ Μετά τη τελική έμφραξη παρατηρείται έξοδος εμφρακτικού υλικού
- E Η τελική έμφραξη είναι ατελής κατά πλάτος και μήκος

135. Τα ποσοστά αποτυχίας είναι μεγαλύτερα στην ενδοδοντική θεραπεία δοντιών με :

- A Συρίγγιο
- B Οξύ φατνιακό απόστημα
- Γ Νεκρό πολφό και περιακρορριζική αλλοίωση
- Δ Οξεία πολφίτιδα
- E Προηγούμενη αποτυχημένη ενδοδοντική θεραπεία

136. Η ακτινογραφία ως μέσο αξιολόγησης της έκβασης της ενδοδοντικής θεραπείας :

A Είναι απόλυτα αξιόπιστη

B Δεν είναι πάντα απαραίτητη

Γ Είναι αναξιόπιστη γιατί δεν αποκαλύπτει την καταστροφή του φατνιακού πετάλου

Δ Πρέπει να συνδυάζεται με το ιστορικό και τα κλινικά ευρήματα

E Είναι περισσότερο αξιόπιστη από την ιστολογική εξέταση

137. Ποιές από τις ακόλουθες τεχνικές έμφραξης των ριζικών σωλήνων επιτρέπουν την μυλική μικροδείσδυση μικροβίων :

A Πλάγια συμπύκνωση

B Κάθετη συμπύκνωση

Γ Ενιαίου κώνου

Δ Θερμοπλαστικοποιημένης γουταπέρκας

E Όλες οι ανωτέρω

138. Ποιά από τις παρακάτω γενικές νόσους επηρεάζει αρνητικά την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας:

A Πρόπτωση μιτροειδούς βαλβίδος

B Υπέρταση

Γ Διαβήτης

Δ Αλλεργία

E Καμμία από τις παραπάνω

139. Ποιό από τα παρακάτω συμβάματα ΔΕΝ επηρεάζει αρνητικά την έκβαση της ενδοδοντικής θεραπείας:

A Υποδόριο εμφύσημα

B Διάρρηση ρίζας

Γ Μη προσπελάσιμη θραύση μικροεργαλείου

Δ Δημιουργία μη προσπελάσιμου βάρους

E Κατακόρυφο κάταγμα μύλης-ρίζας

140. Οι παράπλευροι ριζικοί σωλήνες σχετίζονται με την έκβαση της ενδοδοντικής θεραπείας :

A Θετικά, όταν εμφράσσονται

B Αρνητικά, όταν δεν καθαρίζονται με τα μικροεργαλεία

Γ Μόνο σε ηλικιωμένους ασθενείς

Δ Μόνο σε περιπτώσεις που συνυπάρχει μικροβιαϊμία

E Ο ρόλος τους δεν έχει αποσαφηνιστεί

141. Ποιός είναι ο κυριότερος λόγος αποτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας:

A Η μικρή διάνοιξη κοιλότητας

B Ο λανθασμένος υπολογισμός του μήκους εργασίας

Γ Η ατελής κατά πλάτος έμφραξη του ριζικού σωλήνα

Δ Ο μικροβιακός παράγων

E Η μειωμένη επανορθωτική ικανότητα των περιακρορριζικών ιστών

142. Η επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας σε δόντι με περιακρορριζική αλλοίωση εξαρτάται :

- A Από το μέγεθος της περιακρορριζικής αλλοίωσης
- B Από τη λοιμογόνο δύναμη των μικροβίων
- Γ Από τον αριθμό των συνεδριών
- Δ Από την ένταση των κλινικών συμπτωμάτων
- Ε Από την σωστή χημικομηχανική επεξεργασία των ριζικών σωλήνων

143. Η επούλωση των περιακρορριζικών αλλοιώσεων γίνεται ταχύτερα :

- A Σε δόντια με στενό και κεκαμμένο ριζικό σωλήνα
- B Σε δόντια με ευρύ ριζικό σωλήνα
- Γ Σε δόντια ηλικιωμένων ασθενών
- Δ Σε δόντια νεαρών ασθενών
- Ε Σε πολύρριζα δόντια

144. Η πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας ριζικού σωλήνα με σπασμένο μικροεργαλείο εξαρτάται από:

- A Το είδος του μικροεργαλείου
- B Την τεχνική έμφραξης
- Γ Τη δυνατότητα προσπέλασης του μικροεργαλείου
- Δ Το μήκος του μικροεργαλείου
- Ε Τη θέση του δοντιού στο φραγμό

145. Η πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας με σπασμένο μικροεργαλείο στο ριζικό σωλήνα είναι καλύτερη όταν :

- A Ο πολφός είναι ζωντανός αλλά συμπτωματικός
- B Ο πολφός είναι νεκρός αλλά ασυμπτωματικός
- Γ Ο ασθενής είναι ηλικιωμένος
- Δ Ο ασθενής είναι νεαρός
- Ε Ακτινογραφικά, οι περιακρορριζικοί ιστοί είναι φυσιολογικοί

146. Η πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας ριζικού σωλήνα με σπασμένο μικροεργαλείο είναι καλύτερη όταν :

- A Το μέγεθος του μικροεργαλείου είναι μικρό
- B Το μέγεθος του μικροεργαλείου είναι μεγάλο
- Γ Η θραύση συνέβη πριν τον καθαρισμό του ακρορριζικού τριτημορίου
- Δ Η θραύση συνέβη μετά τον καθαρισμό του ακρορριζικού τριτημορίου
- Ε Το μήκος του μικροεργαλείου είναι μικρό

147. Ποιό από τα παρακάτω είδη διατρήσεων έχει τη καλύτερη πρόγνωση;

- A Διάτρηση του πλαγίου τοιχώματος της μύλης
- B Διάτρηση του υποπολφικού τοιχώματος
- Γ Διάτρηση στο αυχενικό τριτημόριο της ρίζας
- Δ Διάτρηση στο μέσο τριτημόριο της ρίζας
- Ε Διάτρηση στο ακρορριζικό τριτημόριο της ρίζας

148. Ποιό από τα παρακάτω είδη απορρόφησης των σκληρών οδοντικών ουσιών έχει τη χειρότερη πρόγνωση :

- A Αυχενική απορρόφηση
- B Εσωτερική απορρόφηση

- Γ Φλεγμονώδης εξωτερική απορρόφηση
- Δ Αντικαταστατική απορρόφηση
- Ε Απορρόφηση ακρορριζίου λόγω ορθοδοντικής μετακίνησης

149. Η επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας ΔΕΝ εξαρτάται από :

- Α Τη θέση του δοντιού στο φραγμό
- Β Τον αριθμό των συνεδριών
- Γ Το φύλο του ασθενή
- Δ Την ηλικία του ασθενή
- Ε Όλα τα παραπάνω

150. Η αιτία που κυρίως οδηγεί, έκτακτα, τον ασθενή στο οδοντιατρείο είναι:

- Α Η πρόληψη της τερηδόνας
- Β Η πρόληψη νόσων του πολφού
- Γ Η τέλεση ενδοδοντικής θεραπείας
- Δ Ο πόνος
- Ε Η επανεξέταση

151. Βλάβη πολφού που μπορεί να οδηγήσει έκτακτα τον ασθενή στο οδοντιατρείο είναι:

- Α Η χρόνια ελκωτική πολφίτιδα
- Β Η ενασβετιώδης εκφύλιση του πολφού
- Γ Η οξεία πολφίτιδα
- Δ Η υπερπλαστική πολφίτιδα
- Ε Η λιπώδης εκφύλιση του πολφού

152. Βλάβη περιακρορριζικών ιστών που μπορεί να οδηγήσει έκτακτα τον ασθενή στο οδοντιατρείο είναι:

- Α Το οξύ φατνιακό απόστημα
- Β Το ακρορριζικό κοκκίωμα
- Γ Η ακρορριζική Κύστη
- Δ Το χρόνιο φατνιακό απόστημα
- Ε Η ακρορριζική οστεοπύκνωση

153. Κατά την αντιμετώπιση του πόνου σε ένα δόντι θα πρέπει να διασαφηνισθεί αν υπάρχει:

- Α Προγενέστερη ενδοδοντική θεραπεία
- Β Ζωντανός ή νεκρός πολφός
- Γ Κακουχία του ασθενή
- Δ Αντίδραση στην επίκρουση
- Ε Όλα τα ανωτέρω

154. Στην αντιμετώπιση του πόνου ενός δοντιού, η επίκρουση βοηθά να διαπιστωθεί αν:

- Α Ο πολφός είναι ζωντανός
- Β Η φλεγμονή έχει επεκταθεί στους περιακρορριζικούς ιστούς
- Γ Στο δόντι έχει γίνει ενδοδοντική θεραπεία
- Δ Υπάρχει περιακρορριζική διαύγαση
- Ε Ο πολφός είναι νεκρός

155. Ο πόνος, στην οξεία εντοπισμένη (μερική ή ορώδη) πολφίτιδα σε μονόρριζο δόντι, αντιμετωπίζεται με :

- A Σχάση αποστήματος
- B Πολφεκτομή
- Γ Πολφοτομή
- Δ Διάνοιξη και παροχέτευση
- Ε Καθαρισμό της τερηδόνας και έμφραξη

156. Ο πόνος, στην οξεία εντοπισμένη (μερική ή ορώδη) πολφίτιδα σε πολύρριζο δόντι, αντιμετωπίζεται με :

- A Σχάση του βλενογόνου
- B Αφαίρεση του νεκρωμένου πολφού
- Γ Πολφοτομή
- Δ Διάνοιξη και παροχέτευση
- Ε Καθαρισμό της τερηδόνας και έμφραξη

157. Μετά την αντιμετώπιση της οξείας εντοπισμένης (μερικής ή ορώδους) πολφίτιδας, Ο μυλικός θάλαμος παραμένει:

- A Ανοικτός για παροχέτευση
- B Κλειστός με προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Γ Κλειστός με ευγενόλη και προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Δ Κλειστός με αντιβιοτικό εναιώρημα και προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Ε Αδιάφορο πως (ανοικτός ή κλειστός)

158. Δόντι με αδιάπλαστο ακρορρίζιο που εμφανίζει πολφίτιδα, αντιμετωπίζεται με:

- A Βαθεία πολφοτομή
- B Πολφεκτομή
- Γ Χημικομηχανική επεξεργασία των ριζικών σωλήνων
- Δ Πλήρη ενδοδοντική θεραπεία
- Ε Εξαγωγή

159. Ο πόνος, στην οξεία πολφίτιδα με επέκταση στους περιακρορριζικούς ιστούς (ολική ή πυώδη) σε πολύρριζο ή μονόρριζο δόντι, αντιμετωπίζεται με:

- A Σχάση βλενογόνου
- B Πολφεκτομή
- Γ Πολφοτομή
- Δ Διάνοιξη και παροχέτευση
- Ε Καθαρισμό της τερηδόνας και έμφραξη

160. Μετά την αντιμετώπιση της οξείας πολφίτιδας με επέκταση στους περιακρορριζικούς ιστούς (ολικής ή πυώδους) σε πολύρριζο ή μονόρριζο δόντι, ο μυλικός θάλαμος παραμένει:

- A Ανοικτός για παροχέτευση
- B Κλειστός με προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Γ Κλειστός με ευγενόλη ή Παρα-Χλωρο-Φαινόλη και προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Δ Κλειστός με αντιβιοτικό εναιώρημα και προσωρινό εμφρακτικό υλικό
- Ε Αδιάφορο πως (ανοικτός ή κλειστός)

161. Συμπτώματα συγχρόνως από τον πολφό και τους περιακρορριζικούς ιστούς έχουμε όταν η διάγνωση είναι:

- A Υπεραιμία
- B Οξεία μερική ή ορώδης πολφίτιδα
- Γ Οξεία ολική ή πυώδης πολφίτιδα
- Δ Χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα
- Ε Οξύ φατνιακό απόστημα

162. Ασθενής που ανακουφίζεται από τον πόνο με το κρύο νερό, πάσχει από:

- A Οξύ φατνιακό απόστημα
- B Χρόνια ελκωτική πολφίτιδα
- Γ Οξεία μερική ή ορώδη πολφίτιδα
- Δ Ακρορριζική οστεοπύκνωση
- Ε Οξεία ολική ή πυώδη πολφίτιδα

163. Στους γομφίους της κάτω γνάθου, είναι δύσκολη η βαθειά αναισθητοποίηση όταν υπάρχει:

- A Υπεραιμία
- B Ακρορριζικό κοκκίωμα
- Γ Ακρορριζική κύστη
- Δ Οξεία ολική ή πυώδης πολφίτιδα
- Ε Νεκροβίωση του πολφού

164. Το οξύ φατνιακό απόστημα εμφανίζεται σε δόντι με:

- A Φυσιολογικό πολφό
- B Μερικώς φλεγμαίνοντα πολφό
- Γ Ολικώς φλεγμαίνοντα πολφό
- Δ Νεκρό πολφό
- Ε Β και Γ

165. Ο πόνος στο οξύ φατνιακό απόστημα είναι:

- A Εντοπισμένος σε ένα δόντι
- B Διάχυτος σε μία περιοχή
- Γ Διάχυτος σε ένα ημιμόριο
- Δ Πιο έντονος στην επίκρουση
- Ε Α και Δ

166. Η ακτινογραφική εικόνα του οξέος φατνιακού αποστήματος μπορεί να:

- A Μην εμφανίζει απόκλιση από του φυσιολογικού
- B Δείχνει μικρή πάχυνση του περιρριζίου
- Γ Δείχνει πωρωμένο κάταγμα στο ακρορριζικό τριτημόριο της ρίζας
- Δ Δείχνει περιακρορριζική οστεοπύκνωση
- Ε Α και Β

167. Για να ανακουφισθεί ο ασθενής που πάσχει από οξύ φατνιακό απόστημα θα πρέπει να:

- A Του χορηγηθεί αντιβίωση
- B Του συστηθούν θερμά στοματοπλύματα

- Γ Του χορηγηθούν παυσίπονα φάρμακα
- Δ Του γίνει διάνοιξη μυλικού θαλάμου και παροχέτευση
- Ε Α και Γ

168. Σε δόντι που έχει στεφάνη και εμφανίζει οξύ φατνιακό απόστημα:

- Α Γίνεται σχάση
- Β Γίνεται παροχέτευση μέσω τρυπανισμού
- Γ Χορηγούνται αντιβιοτικά και παυσίπονα φάρμακα
- Δ Γίνεται παροχέτευση μέσω των ριζικών σωλήνων
- Ε Α και Β

169. Η τοπική αναισθησία στην περίπτωση του οξέος φατνιακού αποστήματος:

- Α Ενδείκνυται σε όλα τα πρόσθια δόντια
- Β Ενδείκνυται σε ορισμένες περιπτώσεις
- Γ Προκαλεί διασπορά των μικροοργανισμών
- Δ Δεν είναι αποτελεσματική λόγω όξινου ΡΗ
- Ε Γ και Δ

170. Σε δόντι με οξύ φατνιακό απόστημα όπου παρά τη διάνοιξη του μυλικού

- θαλάμου δεν παρατηρείται εξίδρωμα. Αυτό συμβαίνει επειδή:
- Α Δεν παρήχθη
- Β Η ακρορριζική στένωση δεν το επιτρέπει
- Γ Υπάρχουν οργανικά υπολείμματα που το εμποδίζουν
- Δ Β και Γ
- Ε Ο ασθενής χρησιμοποίησε παυσίπονα και αντιβιοτικά φάρμακα

171. Η μοναδική περίπτωση όπου επιτρέπεται να παραβιάσει κανείς την ακρορριζική στένωση είναι όταν:

- Α Πρέπει να επιτραπεί η παροχέτευση εξιδρώματος
- Β Υπάρχουν μικρόβια στο ακρορριζικό τριτημόριο του ριζικού σωλήνα
- Γ Το ακρορρίζιο είναι αδιάπλαστο
- Δ Υπάρχουν μικρόβια στους περιακρορριζικούς ιστούς
- Ε Έχει γίνει αναισθησία στον ασθενή

172. Στην αντιμετώπιση του οξέος φατνιακού αποστήματος, τα αντιβιοτικά συστήνονται:

- Α Πάντα
- Β Όταν υπάρχει οίδημα
- Γ Μετά την παροχέτευση
- Δ Όταν δεν παρατηρείται παροχέτευση
- Ε Όταν παρατηρείται εντονότατος πόνος

173. Τα δόντια που αφήνονται ανοικτά μετά την διάνοιξη στο οξύ φατνιακό απόστημα είναι:

- Α Όλα τα δόντια
- Β Περιπτώσεις όπου το εξίδρωμα συνεχίζει να εκρέει
- Γ Περιπτώσεις όπου το εξίδρωμα σταματά να εκρέει

Δ Περιπτώσεις όπου δεν έχει γίνει η χημικομηχανική επεξεργασία των ριζικών σωλήνων
Ε Β και Δ

174. Στην οξεία περιρριζίτιδα μηχανικής αιτιολογίας, η αντιμετώπιση είναι:
Α Διάνοιξη, παροχέτευση και το δόντι μένει ανοικτό
Β Διάνοιξη, παροχέτευση, επαλήθευση του μήκους εργασίας και προσωρινή έμφραξη
Γ Χορήγηση φαρμάκων μόνο (αντιβιοτικών κ.α.)
Δ Σχάση και τρυπανισμός
Ε Εξαγωγή του δοντιού

175. Η ακρορριζική περιρριζίτιδα μετά το τέλος μίας ερμητικής έμφραξης ριζικού σωλήνα, αντιμετωπίζεται με:
Α Εκλεκτικό τροχισμό, θερμά στοματοπλύματα και παυσίπονα
Β Επανάληψη της ενδοδοντικής θεραπείας
Γ Διάνοιξη και παροχέτευση
Δ Ακρορριζεκτομή
Ε Εξαγωγή του δοντιού

176. Η αναζωπύρωση της χρόνιας περιακρορριζικής φλεγμονής οφείλεται σε:
Α Διάνοιξη του ασυμπτωματικού δοντιού και διατάραξη της ισορροπίας
Β Απότομη αύξηση του αριθμού ορισμένων μικροβίων μετά τη διάνοιξη
Γ Μηχανικό τραυματισμό των περιακρορριζικών ιστών
Δ Χημικό ερεθισμό των περιακρορριζικών ιστών
Ε Α και Β

177. Μετά την εκπόλωση σε ένα δόντι, εμφανίζεται πόνος στο κρύο, ζεστό κ.α. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε:
Α Άλλο δόντι
Β Υπολείμματα φλεγμαίνοντος πολφού του ίδιου δοντιού
Γ Φλεγμονή των περιακρορριζικών ιστών
Δ Απόπτωση της προσωρινής έμφραξης
Ε Α και Β

178. Η σχάση αποστήματος πραγματοποιείται:
Α Σε κάθε οίδημα
Β Στο ώριμο οίδημα
Γ Στη σκληρή διόγκωση
Δ Όταν δεν υπάρχει οίδημα
Ε Α και Γ

179. Για να ανακουφισθεί ο ασθενής που πάσχει από αναζωπύρωση χρόνιας περιακρορριζικής φλεγμονής θα πρέπει να:
Α Του χορηγηθεί αντιβίωση
Β Του χορηγηθούν παυσίπονα φάρμακα
Γ Του συστηθούν θερμά στοματοπλύματα

Δ Του γίνει διάνοιξη, παροχέτευση, στέγνωμα του ριζικού σωλήνα και προσωρινή έμφραξη
Ε Α και Β

180. Σε ποιά ιδιότητα του υδροξειδίου του ασβεστίου βασίζεται η χρήση του στην συντηρητική θεραπεία του πολφού;
Α Υγροσκοπική
Β Αντιμικροβιακή
Γ Διεγερτική των οδοντοβλαστών
Δ Αλκαλικό pH
Ε Διέγερση των κυττάρων του ελύτρου της ρίζας

181. Ποιό υλικό κάλυψης χρησιμοποιείται στην συντηρητική θεραπεία του πολφού μονίμων δοντιών
Α Οξειδίο ψευδαργύρου και ευγενόλη
Β Οξυφωσφορική κονία
Γ Υδροξειδίο του ασβεστίου
Δ Φορμοκρεσόλη
Ε Υαλοϊνομερής κονία

182. Η τεχνική της έμμεσης κάλυψης εφαρμόζεται σε:
Α Δόντια με αποκάλυψη πολφού λόγω κατάγματος
Β Δόντια με χρόνια βαθειά τερηδόνα
Γ Δόντια με οξεία πολφίτιδα
Δ Δόντια με νεκρό πολφό
Ε Δόντια με αποκάλυψη πολφού λόγω τροχισμού

183. Με ποιόν τρόπο αφαιρείται η μαλακή οδοντινη που βρίσκεται σε επαφή με τον πολφό, κατά την τεχνική της έμμεσης κάλυψης:
Α Με αιροτορ
Β Με εγγλυφίδα στρογγύλη σε χαμηλές ταχύτητες
Γ Με αιχμηρό κοχλιάριο οδοντίνης
Δ Με φάρμακα
Ε Με παράγοντες χήλησης

184. Πως θα αποστειρώσετε την κοιλότητα μετά την αφαίρεση της τερηδόνας κατά την έμμεση κάλυψη:
Α Με ευγενόλη
Β Με παραχλωροφαινόλη
Γ Με υποχλωριώδες νάτριο
Δ Με φορμοκρεσόλη
Ε Με φυσιολογικό ορό

185. Ποιά από τις πιο κάτω περιπτώσεις αποτελεί απόλυτη ένδειξη άμεσης κάλυψης;
Α Αποκάλυψη πολφού από τερηδόνα
Β Ευρεία αποκάλυψη πολφού από κατάγμα
Γ Μικρή αποκάλυψη πολφού από κατάγμα
Δ Οξεία πολφίτιδα

Ε Υπερπλαστική πολφίτιδα

186. Ποιό υλικό χρησιμοποιείται για την κάλυψη του ριζικού πολφού μετά την πολφοτομή νεογιλών δοντιών;

A Υδροξείδιο του ασβεστίου

B Ευγενολούχος κονία

Γ Φορμοκρεσόλη

Δ Οξυφωσφορική κονία

E Υαλοϊονομερής κονία

187. Ποιό υλικό χρησιμοποιείται για την κάλυψη του ριζικού πολφού κατά την πολφοτομή μονίμων δοντιών;

A Υδροξείδιο ασβεστίου

B Ευγενολούχος κονία

Γ Φορμοκρεσόλη

Δ Οξυφωσφορική κονία

E Υαλοϊονομερής κονία

188. Νεαρός ασθενής 9 ετών έρχεται στο ιατρείο σας με κάταγμα μύλης στον άνω κεντρικό τομέα και μικρή αποκάλυψη πολφού. Πώς θα αντιμετωπίσετε την περίπτωση;

A Με πολφοτομή

B Με άμεση κάλυψη

Γ Με απλή έμφραξη

Δ Με ενδοδοντική θεραπεία

E Με τοποθέτηση προσωρινής στεφάνης

189. Τι περιμένουμε να σχηματισθεί κάτω από το υδροξείδιο του ασβεστίου, κατά την συντηρητική θεραπεία του πολφού μονίμων δοντιών:

A Ινώδης γέφυρα

B Γέφυρα δευτερογενούς οδοντίνης

Γ Κοκκιώδης ιστός

Δ Οστεοειδές

E Τίποτα από τα παραπάνω

190. Πότε πρέπει να γίνεται η μόνιμη αποκατάσταση του δοντιού, μετά από συντηρητική θεραπεία του πολφού μονίμων δοντιών;

A Στην ίδια συνεδρία

B 1 εβδομάδα μετά

Γ 15 ημέρες μετά

Δ 3 μήνες μετά

E 1 χρόνο μετά

191. Πώς ελέγχεται η αιμορραγία που προκαλείται κατά την πολφοτομή;

A Με οξυζενέ

B Με ευγενόλη

Γ Με αποστειρωμένο βύσμα βάμβακος

Δ Με φορμοκρεσόλη

E Με οινόπνευμα

192. Το υδροξείδιο του ασβεστίου αντενδείκνυται στην συντηρητική θεραπεία του πολφού των νεογιλών δοντιών διότι προκαλεί:

- A Νέκρωση του πολφού
- B Ενασβεστίωση
- Γ Ινώδη εκφύλιση
- Δ Χρόνια φλεγμονή
- Ε Εσωτερική απορρόφηση

193. Ποιά είναι η ιστολογική εικόνα του πολφού των νεογιλών δοντιών μετά την πολφοτομή με την τεχνική της φορμοκρεσόλης;

- A Φλεγμονώδης
- B Ινώδης
- Γ Ενασβεστιώδης
- Δ Λιπώδης
- Ε Νέκρωση

194. Κάθε πότε πρέπει να γίνεται η επανεξέταση του ασθενούς μετά από την συντηρητική θεραπεία του πολφού.

- A Δεν χρειάζεται επανεξέταση
- B Κάθε 3 μήνες
- Γ Κάθε 6 μήνες
- Δ Κάθε 1 έτος
- Ε Κάθε 2 έτη

195. Η πολφοτομή αντενδείκνυται οπωσδήποτε σε δόντια με:

- A Χρόνια βαθιά τερηδόνα
- B Αδιάπλαστο ακρορρίζιο
- Γ Αποκάλυψη πολφού
- Δ Σε νεογιλά δόντια
- Ε Σε περιπτώσεις που θα τοποθετηθεί άξονας.

196. Ποιός είναι ο σημαντικότερος δρόμος επικοινωνίας του πολφού και των περιοδοντικών ιστών, σε σχέση με τη μεταφορά μολυσματικών παραγόντων.

- A Το ριζικό τρήμα
- B Τα παράπλευρα τρήματα του μέσου τριτημορίου
- Γ Τα οδοντιοσωληνάρια
- Δ Τα παράπλευρα τρήματα του αυχενικού τριτημορίου
- Ε Οι παράπλευροι ριζικοί σωλήνες

197. Ποιός είναι ο λιγώτερο σημαντικός δρόμος επικοινωνίας του πολφού και των περιοδοντικών ιστών, από την πλευρά της δυνατότητας διόδου σημαντικού ποσού παθολογικού αιτίου.

- A Το ριζικό τρήμα
- B Τα παράπλευρα τρήματα του μέσου τριτημορίου
- Γ Τα οδοντιοσωληνάρια
- Δ Τα ριζικά τρήματα και τα παράπλευρα τρήματα
- Ε Οι παράπλευροι ριζικοί σωλήνες

198. Οι παράπλευροι ριζικοί σωλήνες εντοπίζονται σε διάφορα σημεία της ρίζας. Αυτοί που παίζουν μεγαλύτερο ρόλο στην παθολογία των ενδοπεριοδοντικών προβλημάτων είναι:

A Στην ακρορριζική περιοχή

B Στο μέσο τριτημόριο της ρίζας

Γ Στο αυχενικό τριτημόριο της ρίζας

Δ Στην περιοχή του διχασμού των ριζών των πολύρριζων δοντιών

E Καμμία από τις παραπάνω

199. Γιατί η επέκταση του περιοδοντικού θυλάκου στην ακρορριζική περιοχή της ρίζας συμβάλλει σημαντικά στην παθολογία του πολφού;

A Γιατί αποκαλύπτονται πολλοί παράπλευροι ριζικοί σωλήνες

B Γιατί αποκαλύπτονται πάρα πολλά οδοντιοσωληνάρια

Γ Γιατί αποκαλύπτονται τα κύρια τρήματα και πολλά παράπλευρα του ακρορριζικού τριτημορίου

Δ Γιατί αποκαλύπτονται τα κύρια τρήματα, πολλά παράπλευρα του ακρορριζικού τριτημορίου και πάρα πολλά οδοντιοσωληνάρια

E Γιατί αποκαλύπτονται πάρα πολλά οδοντιοσωληνάρια και πάρα πολλοί παράπλευροι ριζικοί σωλήνες

200. Σε νεαρό ασθενή με ιστορικό τραυματικής βλάβης στον κεντρικό τομέα της άνω γνάθου πριν από δύο ημέρες η ηλεκτρική δοκιμασία του πολφού είναι αρνητική. Συντιστούμε στον ασθενή:

A Να γίνει άμεσα ενδοδοντική θεραπεία

B Να βελτιώσει την στοματική του υγιεινή

Γ Να επανέλθει για επανεξέταση

Δ Να λάβει αντιβιοτικά φάρμακα

E Να προχωρήσει σε έμφραξη με ευγενολούχο κονία

201. Νεαρός ασθενής προσέρχεται εσπευσμένα στο οδοντιατρείο μετά από πτώση από ποδήλατο. Οι τομείς της άνω γνάθου έχουν άθικτη μύλη, αντιδρούν στις δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού ενώ η δοκιμασία της επίκρουσης είναι επώδυνη και τα δόντια εμφανίζουν μικρού βαθμού κινητικότητα. Η θεραπευτική μας αντιμετώπιση περιλαμβάνει:

A Εκπόλωση σε όλα τα δόντια για ανακούφιση από τον πόνο

B Επάλειψη της μύλης με ευγενόλη

Γ Ακινητοποίηση των δοντιών με ενδομυλικό σύρμα

Δ Χορήγηση αντιβιοτικών φαρμάκων

E Οδηγίες και επανεξέταση του ασθενή

202. Η καλύτερη μέθοδος για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ζωντανός πολφός σε δόντια με πρόσφατη τραυματική βλάβη είναι:

A Η ξηροακτινογραφία

B Η επίκρουση και η ψηλάφηση των δοντιών

Γ Η ηλεκτρική δοκιμασία

Δ Το ροόμετρο Laser Doppler

E Διαφανοσκόπηση της μύλης

203. Σε παιδί 8 ετών ο κεντρικός τομέας της άνω γνάθου εμφανίζει κάταγμα μύλης με αποκάλυψη πολφού. Η άμεση θεραπευτική μας αντιμετώπιση είναι:

- A Τοποθέτηση στεφάνης από πορσελάνη
- B Ανασύσταση με σύνθετη ρητίνη και ενδομυλικές καρφίδες
- Γ Πολφωτομή
- Δ Εμφραξη του ριζικού σωλήνα με γουταπέρκα
- Ε Τοποθέτηση ευγενόλης στον αποκαλυμμένο πολφό

204. Κεντρικός τομέας της άνω γνάθου εμφανίζει πλήρη ενασβεστίωση της πολφικής κοιλότητας, αλλαγή χρώματος της μύλης και μειωμένη αντίδραση στα θερμικά ερεθίσματα. Το σχέδιο θεραπείας περιλαμβάνει:

- A Ενδοδοντική θεραπεία του δοντιού
- B Πολφωτομή
- Γ Επανεξέταση σε τακτά χρονικά διαστήματα
- Δ Ακρορριζεκτομή και ανάστροφη εμφραξη
- Ε Τοπική εφαρμογή φθορίου

205. Η διάγνωση κατάγματος της μύλης σε γομφίο της κάτω γνάθου με εγγύς-άπω φορά επιτυγχάνεται με:

- A Οπισθοφατνιακή ακτινογραφία
- B Πανοραμικό ακτινογράφημα
- Γ Χρήση χρωστικών
- Δ Με διάνοιξη κοιλότητας
- Ε Το ροόμετρο Laser Dopplerr

206. Πλάγιος τομέας της άνω γνάθου με οριζόντιο κάταγμα της ρίζας στο ακρορριζικό τριτημόριο της ρίζας αντιδρά θετικά στις δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού και αυξημένη κινητικότητα. Η θεραπευτική αντιμετώπιση είναι:

- A Ακίνητοποίηση του δοντιού με σύρμα και σύνθετη ρητίνη
- B Ενδοδοντική θεραπεία μέχρι τη γραμμή του κατάγματος
- Γ Χειρουργική αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος
- Δ Ακίνητοποίηση με τοποθέτηση ενδορριζικού ήλου
- Ε Τοποθέτηση υδροξειδίου ασβεστίου στο ριζικό σωλήνα για την πύρωση του κατάγματος

207. Η ακίνητοποίηση σε περιπτώσεις δοντιών με οριζόντιο κάταγμα της ρίζας, ζωντανό πολφό και αυξημένη κινητικότητα πρέπει να :

- A Διαρκεί 2-3 μήνες
- B Αφαιρείται ύστερα από 1 εβδομάδα
- Γ Να είναι όσο το δυνατόν πιο χαλαρή
- Δ Γίνεται με τοποθέτηση ενδορριζικού ήλου
- Ε Τοποθετείται μετά την ενδοδοντική θεραπεία

208. Σε δόντι με οριζόντιο κάταγμα στο μέσο τριτημόριο της ρίζας, χωρίς παρεκτόπιση και κινητικότητα, οι δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού είναι αρνητικές. Συστήνουμε:

- A Εμφραξη με γουταπέρκα μόνο στο ακρορριζικό κατεαγός τμήμα
- B Ενδοδοντική θεραπεία στο μυλικό κατεαγός τμήμα
- Γ Τοποθέτηση ενδορριζικού ήλου

Δ Χειρουργική αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος
Ε Το Α και το Δ.

209. Σε ακτινογράφημα κεντρικού τομέα της άνω γνάθου με ιστορικό τραύματος εμφανίζεται χροανοειδές ακρορρίζιο και περιακρορριζική βλάβη. Προβαίνουμε σε:

- Α Δοκιμασία με διάνοιξη κοιλότητας
- Β Ακρορριζεκτομή και ανάστροφη έμφραξη
- Γ Έμφραξη ριζικού σωλήνα με γουταπέρκα
- Δ Τεχνική ακρορριζιογέννεσης (arexification)
- Ε Το Β και το Γ.

210. Νεαρή ασθενής προσέρχεται στο ιατρείο με κάταγμα μύλης-ρίζας 2 χιλιοστά κάτω από την φατνιακή ακρολοφία. Ποιά θα είναι η θεραπευτική μας αντιμετώπιση με δεδομένο ότι η ασθενής έχει ουλικό χαμόγελο.

- Α Άμεση τοποθέτηση άξονα ζirkονίου και ολοκεραμικής στεφάνης
- Β Άμεση ανασύσταση με σύνθετη ρητίνη
- Γ Χειρουργική αποκάλυψη ρίζας
- Δ Ορθοδοντική ανατολή
- Ε Τοποθέτηση κινητού μηχανήματος Hawley

211. Σε ακτινογράφημα ασθενούς 9 ετών μετά από τροχαίο ατύχημα, στον άνω κεντρικό τομέα εμφανίζεται απώλεια του περιρριζικού χώρου ενώ στη δοκιμασία της επίκρουσης παράγεται οξύς μεταλλικός ήχος. Η διάγνωση μας είναι:

- Α Μερική ενσφήνωση
- Β Οριζόντιο κάταγμα ρίζας
- Γ Εκγύμνωση του δοντιού
- Δ Φλεγμονώδης απορρόφηση ρίζας
- Ε Οξύ φατνιακό απόστημα

212. Η θεραπευτική αντιμετώπιση σε δόντια με αδιάπλαστο ακρορρίζιο και μικρού βαθμού ενσφήνωση είναι:

- Α Ορθοδοντική ανατολή
- Β Εκπόλωση και τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου
- Γ Επαναφορά του δοντιού με οδοντάγρα
- Δ Επανεξέταση του δοντιού
- Ε Εξαγωγή του δοντιού

213. Η καλύτερη θεραπευτική αντιμετώπιση μονίμου δοντιού με ολική ενσφήνωση και πλήρως διαπλασμένη ρίζα είναι:

- Α Αναμονή για ανατολή δοντιού
- Β Επαναφορά δοντιού με οδοντάγρα
- Γ Ταχεία ορθοδοντική ανατολή
- Δ Τοποθέτηση γέφυρας τύπου Maryland
- Ε Χειρουργική αποκάλυψη μύλης δοντιού

214. Σε περιπτώσεις ολικής ενσφήνωσης δοντιού με πλήρως διαπλασμένη ρίζα:

- Α Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα νέκρωσης πολφού

B Ο πολφός διατηρείται πάντα ζωντανός
Γ Το ενσφηνωμένο δόντι πρέπει να αφαιρείται χειρουργικά
Δ Δεν παρατηρείται ποτέ απορρόφηση της ρίζας
Ε Το Β και το Δ.

215. Σε περιπτώσεις ολικής ενσφήνωσης δοντιού με πλήρως διαπλασμένη ρίζα πρέπει:
Α Να τοποθετείται στο ριζικό σωλήνα υδροξειδίο του ασβεστίου το συντομότερο
Β Να μην επέμβουμε για 6 μήνες
Γ Να αφαιρούμε χειρουργικά το δόντι
Δ Να τοποθετείται εμφύτευμα
Ε Να γίνεται αξονική τομογραφία

216. Στην πλάγια μετατόπιση δοντιού πρέπει να:
Α Ακινητοποιείται το δόντι για 1 εβδομάδα
Β Επαναφέρεται το δόντι στην προηγούμενη θέση
Γ Να γίνεται άμεσα ενδοδοντική θεραπεία
Δ Να τοποθετείται υδροξειδίο του ασβεστίου στο ριζικό σωλήνα
Ε Το Α και το Δ.

217. Στην μερική εκγύμωση δοντιού η θεραπευτική αντιμετώπιση περιλαμβάνει:
Α Άμεση τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου στο ριζικό σωλήνα
Β Άμεση εκπόλωση
Γ Έναρξη ενδοδοντικής θεραπείας μετά μία εβδομάδα
Δ Αναμονή και έλεγχο ζωτικότητας του πολφού έως και 3 μήνες μετά
Ε Μόνιμη ακινητοποίηση του δοντιού

218. Σε παιδί 4 ετών οι τομείς της άνω γνάθου έχουν ενσφηνωθεί μετά από τραύμα. Η θεραπευτική αντιμετώπιση είναι:
Α Αναμονή για την ανατολή εκ νέου στην φυσιολογική θέση
Β Ορθοδοντική ανατολή
Γ Επαναφορά των νεογιλών δοντιών με οδοντάγρα
Δ Χειρουργική εξαγωγή των ενσφηνωμένων δοντιών
Ε Ενδοδοντική θεραπεία

219. Σε ασθενή στον οποίο ο κεντρικός τομέας της άνω γνάθου έχει μετατοπισθεί πλάγια πριν από 3 μήνες συνιστούμε:
Α Ορθοδοντική μετακίνηση του δοντιού
Β Δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού
Γ Επαναφορά του δοντιού με οδοντάγρα
Δ Ακινητοποίηση με σύρμα και σύνθετη ρητίνη
Ε Το Α και το Β.

220. Η πρόγνωση για την επιτυχία της αναφύτευσης ολικά εκγομφωμένων δοντιών εξαρτάται περισσότερο από:
Α Την ηλικία του ασθενούς
Β Τη χορήγηση αντιβιοτικών
Γ Το μέσο εξωστοματικής διατήρησης

Δ Τη μέθοδο ακινητοποίησης
Ε Την επιμελημένη απόξεση της ρίζας

221. Σε μαθητή δημοτικού σχολείου, ο κεντρικός τομέας της κάτω γνάθου εκγομφώθηκε ολικά. Συνιστούμε:

- Α Την τοποθέτηση του δοντιού σε σάλιο
- Β Την άμεση αναφύτευση του δοντιού από το δάσκαλο
- Γ Να προσέλθουν στο οδοντιατρείο για την αναφύτευση
- Δ Την απολύμανση του δοντιού με οινόπνευμα
- Ε Τον καθαρισμό του δοντιού με νερό και το σχολαστικό στέγνωμα

222. Ο μεταλλικός ήχος στη δοκιμασία της επίκρουσης σε αναφυτευμένο πλάγιο τομέα της άνω γνάθου υποδηλώνει:

- Α Αντικαταστατική απορρόφηση
- Β Φλεγμονώδη απορρόφηση
- Γ Οξεία περιρριζίτιδα
- Δ Οριζόντιο κάταγμα ρίζας
- Ε Υπαρξη νεκρού πολφού

223. Η αγκύλωση εκγομφωμένου δοντιού σε δόντια ατόμων που δεν έχει διαπλασθεί πλήρως η φατνιακή απόφυση:

- Α Παρακωλύει τη φυσιολογική εξέλιξη της φατνιακής ακρολοφίας
- Β Διαπιστώνεται ακτινογραφικά μετά από 2 μήνες
- Γ Παράγει χαρακτηριστικό ήχο επικρουστικά
- Δ Προκαλείται από την απορρόφηση ρίζας και αντικατάστασή της από οστίτη ιστό
- Ε Όλα τα παραπάνω

224. Η φλεγμονώδης απορρόφηση σε αναφυτευμένα δόντια:

- Α Προκαλείται από τοξικά προϊόντα του νεκρού πολφού
- Β Εκδηλώνεται μια εβδομάδα μετά την αναφύτευση
- Γ Οφείλεται στις νεκρωμένες ίνες του περριριζίου
- Δ Προλαμβάνεται όσο καθυστερεί να γίνει ενδοδοντική θεραπεία
- Ε Το Α και το Β

225. Η ενδοδοντική θεραπεία σε κεντρικό τομέα της άνω γνάθου με αδιάπλαστη ρίζα που εκγομφώθηκε πριν από 10 λεπτά πρέπει:

- Α Να γίνεται πριν την αναφύτευση
- Β Να γίνεται όταν αφαιρείται η ακινητοποίηση
- Γ Να γίνεται την επόμενη μέρα της αναφύτευσης
- Δ Να γίνεται με ταυτόχρονη λήψη αντιβιοτικών
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

226. Το υδροξείδιο του ασβεστίου χρησιμοποιείται στις περιπτώσεις εκγομφωμένων δοντιών ενήλικων ασθενών:

- Α Για πλήρωση του ριζικού σωλήνα αμέσως μετά την αναφύτευση
- Β Για συνέχιση της διάπλασης της ρίζας
- Γ Την αναχαίτιση της φλεγμονώδους απορρόφησης
- Δ Σαν ενδορριζικό φάρμακο 1-2 εβδομάδες μετά την αναφύτευση
- Ε Το Γ και το Δ

227. Στην αναφύτευση δοντιού με πλήρως διαπλασμένη ρίζα πρέπει :

- A Να διατηρούνται οι ίνες του περρριζιζίου άθικτες
- B Να γίνεται άμεσα ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Να εφαρμόζεται χαλαρή ακινητοποίηση
- Δ Να ακινητοποιείται το αναφυτευμένο δόντι για 1 μήνα
- Ε Το Α και το Γ

228. Στην αναφύτευση εκγομφωμένου δοντιού με χρόνο εξωστοματικής παραμονής πάνω από 12 ώρες, η θεραπευτική αντιμετώπιση περιλαμβάνει:

- A Ενδοδοντική θεραπεία εκτός στόματος
- B Κάλυψη του ασθενούς με αντιβιοτικά
- Γ Τοποθέτηση του εκγομφωμένου δοντιού σε φθοριούχο διάλυμα
- Δ Χαλαρή ακινητοποίηση για μία εβδομάδα
- Ε Όλα τα ανωτέρω

229. Οι ακτίνες Χ:

- A Βοήθησαν στην εξέλιξη της Ενδοδοντίας
- B Ανέστειλαν την εξέλιξη της Ενδοδοντίας
- Γ Αρχικά ανέστειλαν αλλά μετά βοήθησαν την εξέλιξη της Ενδοδοντίας
- Δ Δεν είχαν καμία επίδραση στην εξέλιξη της Ενδοδοντίας
- Ε Κανένα εξ αυτών

230. Ποιά από τις ακόλουθες καταστάσεις ΔΕΝ είναι μικροβιακής αιτιολογίας.

- A Οξύ φατνιακό απόστημα
- B Ατροφία πολφού
- Γ Χρόνιο φατνιακό απόστημα
- Δ Περιακρορριζική κύστη
- Ε Περιακρορριζικό κοκκίωμα

231. Η κλινική εικόνα της οξείας πολφίτιδας μπορεί να χαρακτηρίζεται από τα παρακάτω ΕΚΤΟΣ από:

- A Αυτόματο πόνο
- B Προκλητό πόνο
- Γ Αντανακλαστικό πόνο
- Δ Υψηλή πυρετική κίνηση
- Ε Εκλυση πόνου κατά την κατάκλιση

232. Σε δόντι με ενδορριζικό άξονα και ώριμο οίδημα εξ αιτίας οξέος φατνιακού αποστήματος, η παροχέτευση επιτυγχάνεται με :

- A Τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου
- B Τη χορήγηση αντιβιοτικών φαρμάκων
- Γ Τη σχάση του αποστήματος
- Δ Την εξαγωγή του δοντιού
- Ε Τα θερμά στοματοπλύματα

233. Ποιά από τα παρακάτω υλικά δεν χρειάζεται προκειμένου να γίνει απομόνωση ενός δοντιού:

- A Οδοντικό νήμα

- B Σφήνες
- Γ Υδρόφιλος σιλικονούχος αφρός
- Δ Συγκολλητικός κηρός
- Ε Φύλλα ελαστικού

234. Σε ποιά ομάδα δοντιών δεν θα τοποθετούσατε ελαστικό απομονωτήρα.

- A Τομείς άνω
- B Τομείς κάτω
- Γ Κυνόδοντες άνω
- Δ Σε όλες τις ομάδες
- Ε Σε καμία

235. Σε ποιά απο τις κάτωθι περιπτώσεις δεν θα τοποθετούσατε απομόνωση.

- A Σε ασθενείς με αλλεργία στο ελαστικό
- B Σε ασθενείς με αλλεργία στην πενικιλίνη
- Γ Σε ασθενείς με αλλεργία στο NaOCL
- Δ Σε όλες τις περιπτώσεις αλλεργικών ασθενών
- Ε Σε καμία

236. Πρόκειται να απομονώσετε ένα γομφίο κάτω. Το ανοικτό μέρος της αρπάγης εκτείνεται:

- A Εγγύς
- B Απω
- Γ Παρειακά
- Δ Γλωσσικά
- Ε Εγγύς αλλά με έντονη απόκλιση της αρπάγης μασητικά

237. Το μέγεθος της οπής του ελαστικού εξαρτάται από:

- A Το εύρος των σκελών της αρπαγοφόρου
- B Τη διάμετρο του αυχένα του δοντιού
- Γ Την απόσταση των παρακειμένων δοντιών
- Δ Την ανεκτικότητα του ασθενή
- Ε Απο τις εφαρμοζόμενες τάσεις στο ελαστικό κατά την τοποθέτηση του πλαισίου

238. Η απολύμανση του ελαστικού γίνεται με επάλειψη της επιφάνειας του ελαστικού με σφαιρίδιο βάμβακος ποτισμένο με:

- A Διάλυμα Υδροχλωρικού οξέος HCL
- B Διάλυμα I₂ (Ιωδίου)
- Γ Διάλυμα Ca(OH)₂
- Δ Διάλυμα αιθυλικής αλκοόλης
- Ε Φυσιολογικό ορό.

239. Η ευγενόλη:

- A Έχει ισχυρή αντισηπτική δράση
- B Έχει καταπραυντική δράση στο φλεγμαίνοντα πολφό
- Γ Είναι ισχυρά τοξική
- Δ Είναι βιοσυμβατή
- Ε Χρησιμοποιείται στις περιπτώσεις οξέος φατνιακού αποστήματος

240. Το υδροξείδιο του ασβεστίου:

A Έχει μικρή διάρκεια δράσης

B Είναι τοξικό

Γ Είναι λιγότερο αποτελεσματικό από την καμφορούχο παραμονοχλωροφαινόλη

Δ Έχει ευρύ αντιμικροβιακό φάσμα

E Τοποθετείται με βύσμα βάμβακος στο μυλικό θάλαμο.

241. Ο σκοπός της τοποθέτησης ενός αντισηπτικού ανάμεσα στις συνεδρίες της ενδοδοντικής θεραπείας είναι:

A Η πρόληψη της εμφάνισης πόνου

B Η παρεμπόδιση της αναμόλυνσης του ριζικού σωλήνα μέσω της προσωρινής έμφραξης

Γ Η διάλυση των πολφικών υπολειμμάτων

Δ Η διατήρηση του αποτελέσματος της χημικομηχανικής επεξεργασίας

E Κανένα από τα παραπάνω

242. Η αποκοπή του μυλικού πολφού κατά την πολφοτομή γίνεται:

A Με στρογγυλή εγγλυφίδα

B Με αυλακωτή εγγλυφίδα

Γ Με αιχμηρό κοχλιάριο οδοντίνης

Δ Με πολφουλκό

E Με εγγλυφίδα ανεστραμένου κώνου

243. Σε ποιό σημείο γίνεται η αποκοπή του πολφού κατά την τεχνική της πολφοτομής σε οπίσθιο δόντι;

A Στο υπερπολφικό τοίχωμα

B Στο αυχενικό τριτημόριο των ριζών

Γ Στο υποπολφικό τοίχωμα

Δ Στο ακρορριζικό τριτημόριο της ρίζας

E Στο μέσον του μυλικού πολφού

244. Το δόντι που είναι περισσότερο εκτεθειμένο σε περιπτώσεις οδοντικού τραύματος είναι:

A Ο πρώτος μόνιμος γομφίος της κάτω γνάθου

B Ο δεύτερος προγόμφιος της άνω γνάθου

Γ Ο κεντρικός τομέας της άνω γνάθου

Δ Τα Α και Γ

E Κανένα από τα ανωτέρω

245. Το μεγαλύτερο ποσοστό των τραυματικών βλαβών των δοντιών αφορά:

A Κατάγματα ρίζας

B Περιπτώσεις εκγόμεψωσης δοντιού

Γ Περιπτώσεις ενσφήνωσης δοντιού

Δ Κατάγματα μύλης

E Επιμήκη κατάγματα ρίζας

246. Η ύπαρξη ευσειστότητας σε ομάδα δοντιών και η αδυναμία ομαλής σύγκλεισης μετά από τραυματισμό υποδηλώνει:

- A Πλήρη εκγύμνωση
- B Οριζόντιο κάταγμα μύλης
- Γ Κάταγμα φατνιακής απόφυσης
- Δ Μερική ενσφήνωση
- Ε Το Β και Γ.

247. Νεαρός ασθενής προσέρχεται στο ιατρείο αμέσως μετά απο τραυματισμό στα πρόσθια δόντια. Η κλινική εξέταση αποκαλύπτει ακέραια δόντια και οι δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού εμφανίζονται αρνητικές. Το σχέδιο θεραπείας περιλαμβάνει:

- A Ενδοδοντική θεραπεία
- B Ακτινογραφικό έλεγχο
- Γ Ακινητοποίηση των δοντιών
- Δ Επανεξέταση
- Ε Β και Δ

248. Η σωστή αποκατάσταση της μύλης των ενδοδοντικά θεραπευμένων δοντιών είναι απαραίτητη για την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας, επειδή:

- A Αποκαθιστά τη λειτουργικότητα του δοντιού στο φραγμό
- B Αποτρέπει την επαναμόλυνση των ριζικών σωλήνων απο μικρόβια
- Γ Δεν επιτρέπει τον επανατερηδονισμό του δοντιού
- Δ Αποτρέπει το κάταγμα της ρίζας
- Ε Παρέχει ικανοποιητικό αισθητικό αποτέλεσμα

249. Σε αποτυχημένη ενδοδοντική θεραπεία, η επανάληψη της είναι προτιμότερη της χειρουργικής αντιμετώπισης, επειδή:

- A Ο ασθενής την προτιμά
- B Απαιτεί λιγότερο χρόνο
- Γ Δεν απαιτείται αναισθησία
- Δ Μπορούμε να τοποθετήσουμε αντισηπτικό στο ριζικό σωλήνα
- Ε Υπάρχει πιθανότητα πλήρους εξάλειψης των μικροβίων από τον ριζικό σωλήνα

250. Ποιό είναι το συχνότερο ακτινογραφικό εύρημα που δείχνει ότι είναι αποτυχημένη η ενδοδοντική θεραπεία:

- A Περιακρορριζική αλλοίωση
- B Ατελής κατά μήκος έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Γ Ατελής κατά πλάτος έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Δ Μικροδιάνοιξη μυλικού θαλάμου
- Ε Σπασμένο μικροεργαλείο

250. Ποιο είναι το σημαντικότερο κριτήριο για την πρόγνωση της ενδοδοντικής

θεραπείας μετά το σύμβαμα θραύσης μικροεργαλείου;

- A Το στάδιο στο οποίο έγινε η θραύση
- B Η θέση του εργαλείου στο ριζικό σωλήνα
- Γ Η ενδοδοντική πάθηση του δοντιού
- Δ Η ανατομία του ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

251. Ποιο είναι το σύνηθες αποτέλεσμα της διάτρησης στο μυλικό τριτημόριο της ρίζας;

- A Περιακρορριζική φλεγμονή
- B Περιοδοντικός θύλακος
- Γ Ατελής έμφραξη ριζικού σωλήνα
- Δ Ατελής προπαρασκευή ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

252. Πότε είναι προτιμότερο να τελειώνει η ενδοδοντική θεραπεία μετά την αντιμετώπιση της διάτρησης;

- A Αναμονή για επούλωση της διάτρησης
- B Στην αμέσως επόμενη συνεδρία
- Γ Στην ίδια συνεδρία
- Δ Εξαρτάται από τη συμπτωματολογία
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

253. Συνέπεια (συνέπειες) διεύρυνσης ακρορριζικού τρήματος;

- A Ακρορριζική περιρριζίτιδα
- B Δυσκολία ερμητικής έμφραξης
- Γ Κίνδυνος προώθησης εμφρακτικού υλικού
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

254. Σε ατελή έμφραξη του ριζικού σωλήνα πως είναι πιθανό να γίνει η μόλυνση του;

- A Από περιοδοντικό θύλακο
- B Από μικροβιαμία
- Γ Το Α και Β
- Δ Ούτε το Α, ούτε το Β
- Ε Από πιθανό κάταγμα

255. Ποια διάσταση της έμφραξης του ριζικού σωλήνα δεν ελέγχεται στο ακτινογράφημα;

- A Η κατά μήκος
- B Η κατά πλάτος εγγύς-άπω
- Γ Η κατά πλάτος παρειογλωσσική
- Δ Όλες οι κατά πλάτος διαστάσεις
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

256. Τι αθροίζεται στο μη εμφραχθέν τμήμα του ριζικού σωλήνα;

- A Ρινίσματα οδοντίνης
- B Κοκκία γουταπέρκας
- Γ Οστεοκλάστες
- Δ Εξίδρωμα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

257. Γιατί θα πρέπει να αναβάλλεται η έμφραξη του ριζικού σωλήνα σε ύπαρξη πόνου;

- A Υποδηλώνει παρουσία μικροβίων στους περιακρορριζικούς ιστούς

- B Υποδηλώνει παρουσία φλεγμονής στους περιακρορριζικούς ιστούς
- Γ Υποδηλώνει ανεπάρκεια προπαρασκευής του ριζικού σωλήνα
- Δ Υποδηλώνει λανθασμένη διάγνωση της ενδοδοντικής πάθησης
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

258. Τι είναι η αποκάλυψη του πολφού;

- A Προυπόθεση της οξείας πολφίτιδας
- B Αποτέλεσμα της οξείας πολφίτιδας
- Γ Πιθανό εύρημα
- Δ Διαφοροδιαγνωστικό εύρημα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

259. Σε ποιες καταστάσεις θα πρέπει να αναβάλλεται η έμφραξη του ριζικού

σωλήνα;

- A Σε απώλεια της προσωρινής έμφραξης
- B Σε ύπαρξη εξιδρώματος
- Γ Σε παρουσία πόνου
- Δ Σε όλες τις παραπάνω
- Ε Σε καμιά από τις παραπάνω

260. Η οσμή του ριζικού σωλήνα αποτελεί κριτήριο για την έμφραξη του ριζικού σωλήνα

- A Απουσία δυσάρεστης οσμής αποτελεί απόλυτο κριτήριο
- B Παρουσία δυσάρεστης οσμής δεν λαμβάνεται υπ' όψιν
- Γ Απουσία δυσάρεστης οσμής δεν λαμβάνεται υπ' όψιν
- Δ Παρουσία δυσάρεστης οσμής αποτελεί απόλυτο κριτήριο
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

261. Μέχρι ποιο σημείο θα πρέπει να φθάνει η έμφραξη του ριζικού σωλήνα;

- A Μέχρι το ακτινογραφικό άκρο του δοντιού
- B Μέχρι το επίπεδο της οστεϊνο-οδοντικής σύναψης
- Γ Μέχρι το σημείο που έγινε η διεύρυνση του ριζικού σωλήνα
- Δ Μέχρι το σημείο που δεν υπάρχει πόνος κατά την διαδικασία της έμφραξης
- Ε Μέχρι το μέσο του ακρορριζικού τριτημορίου της ρίζας

262. Γιατί είναι απαραίτητη η καλή κατά μήκος έμφραξη του ριζικού σωλήνα;

- A Για να ευνοηθεί ή βιολογική απόφραξη του ακρορριζίου
- B Για να μην προκληθεί μετεμφρακτικός πόνος
- Γ Για να μην προκληθεί κάταγμα του δοντιού
- Δ Για να γίνει εύκολα η πιθανή επανάληψη ενδοδοντικής θεραπείας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

263. Τι υλικά θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την έμφραξη του ριζικού σωλήνα;

- A Φυράματα

- B Ημιστερεά
- Γ Το Α μαζί με το Β
- Δ Ανάλογα με την ενδοδοντική πάθηση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

264. Ποιο είναι το κύριο εμφρακτικό υλικό των ριζικών σωλήνων στην σύγχρονη ενδοδοντική πράξη;

- A Το αμάλαμα
- B Οι κώννοι αργύρου
- Γ Οι πλαστικοί κώννοι
- Δ Οι κώννοι γουταπέρκας
- Ε Το οξείδιο ψευδαργύρου & ευγενόλη

265. Πιθανή (πιθανές) επιπλοκές από την έξοδο φυράματος στους περιακρορριζικούς ιστούς;

- A Νευραλγικές επιπλοκές
- B Παισθησία του κάτω χείλους
- Γ Οξεία περιακρορριζίτιδα
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

266. Τι σύσταση πρέπει να έχει το ιδεώδες φύραμα έμφραξης ριζικών σωλήνων;

- A Να έχει υδαρή σύσταση
- B Να έχει σύσταση λιπαντικής ουσίας
- Γ Να έχει κολλώδη σύσταση
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Το α, β και γ

267. Τι πρέπει να συμβαίνει με το φύραμα έμφραξης ριζικών σωλήνων μετά

το τέλος της έμφραξης;

- A Να συστέλλεται ελαφρώς
- B Να παραμένει αμετάβλητο στις διαστάσεις
- Γ Να διαστέλλεται
- Δ Να συστέλλεται σημαντικά
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

268. Ποια είναι η μορφή της γουταπέρκας που κυκλοφορεί ως υλικό έμφραξης του ριζικού σωλήνα;

- A Η φυσική μορφή
- B Η κρυσταλική μορφή Α
- Γ Η κρυσταλλική μορφή Β
- Δ Η κρυσταλλική μορφή C
- Ε Υπάρχουν όλες οι μορφές

269. Ποιο ή ποια υλικά δρουν ως διαλύτες της γουταπέρκας;

- A Η ξυλόλη
- B Το χλωροφόρμιο
- Γ Ο αιθέρας

Δ Όλα τα παραπάνω
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

270. Τι περιέχουν οι κώνοι γουταπέρκας που χρησιμοποιούνται στην έμφραξη των ριζικών σωλήνων;

- A EDTA
- B Τριφωσφορικό ασβέστιο
- Γ Οξείδιο του ψευδαργύρου
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Υδροξείδιο του ασβεστίου

271. Τι συμβαίνει κατά την επαφή της γουταπέρκας με τους ιστούς;

- A Καμιά αντίδραση
- B Σοβαρή φλεγμονώδης αντίδραση
- Γ Ήπια φλεγμονή που υποχωρεί
- Δ Ήπια φλεγμονή που παραμένει
- Ε Απόστημα

272. Ποιοι κώνοι γουταπέρκας έχουν μεγαλύτερη κωνικότητα;

- A Τυποποιημένοι Νο25
- B Τυποποιημένοι Νο 40
- Γ Τυποποιημένοι Νο 60
- Δ Μη τυποποιημένοι
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

273. Σε ποιες συνθήκες η ακρορριζική έμφραξη του ριζικού σωλήνα γίνεται περισσότερο ερμητική;

- A Μεγάλη ποσότητα φυράματος μικρή ποσότητα γουταπέρκας
- B Μεγάλη ποσότητα γουταπέρκας μικρή ποσότητα φυράματος
- Γ Μόνο γουταπέρκα
- Δ Μόνο φύραμα
- Ε Μόνο με θερμοπλαστικοποιημένη γουταπέρκα

274. Ποιο υλικό απ' αυτά που περιέχουν συνήθως τα φυράματα έμφραξης του

ριζικού σωλήνα πρέπει να αποφεύγεται;

- A Το οξείδιο ψευδαργύρου
- B Το τριοξείδιο του βισμούθιου
- Γ Το βάλαμο του Καναδά
- Δ Η φορμαλδεύδη
- Ε Η ευγενόλη

275. Ποιο από τα παρακάτω φυράματα έχει ως βάση το οξείδιο ψευδαργύρου;

- A Το φύραμα Grosssman
- B Το AH26
- Γ Το chloroperka
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- Ε Το β και γ

276. Ποιο από τα παρακάτω φυράματα έχει ως βάση το υδροξείδιο του ασβεστίου;

- A Το φύραμα Grosssman
- B Το AH26
- Γ Το chloroperka
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- Ε Το β και γ

277. Ποιο από τα παρακάτω φυράματα έχει ως βάση το χλωροφόρμιο;

- A Το φύραμα Grosssman
- B Το AH26
- Γ Το chloroperka
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- Ε Το α και β

278. Ποιο από τα παρακάτω φυράματα έχει ως βάση την εποξυλική ρητίνη;

- A Το φύραμα Grosssman
- B Το AH26
- Γ Το chloroperka
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- Ε Το α και γ

279. Πως τοποθετείται το φύραμα κατά την έμφραξη του ριζικού σωλήνα;

- A Με την κορυφή του κώνου γουταπέρκας
- B Με μικροεργαλείο
- Γ Με κώνο χάρτου
- Δ Με ειδική σύριγγα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

280. Σε ποιο σημείο γίνεται η αποκοπή των κώνων γουταπέρκας;

- A Στο επίπεδο του υπερπολφικού τοιχώματος
- B Στο μέσο του αυχενικού τριτημόριου του ριζικού σωλήνα
- Γ Στα στόμια των ριζικών σωλήνων
- Δ Στην αρχή του μέσου τριτημωρίου του ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

281. Ποια μέθοδος έμφραξης ριζικών σωλήνων είναι η περισσότερο διαδεδομένη;

- A Η μέθοδος μονού κώνου
- B Η μέθοδος πλάγιας συμπύκνωσης
- Γ Η μέθοδος κάθετης συμπύκνωσης
- Δ Η step-back
- Ε Η crown-down

282. Πότε κυρίως ενδείκνυται η μέθοδος πλάγιας συμπύκνωσης;

- A Σε κυλινδρικούς ριζικούς σωλήνες
- B Σε κωνικούς ριζικούς σωλήνες
- Γ Σε ριζικούς σωλήνες με ανώμαλη μορφολογία
- Δ Σε υπερβολικά στενούς ριζικούς σωλήνες
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

283. Σε διεύρυνση του ριζικού σωλήνα με την τεχνική Step-back ποιο είναι το

μέγεθος του κύριου κώνου γουταπέρκας;

- A Το μέγεθος του τελευταίου μικροεργαλείου
- B Ένα νούμερο μικρότερο από το τελευταίο μικροεργαλείο
- Γ Νο 25
- Δ Το νούμερο που αντιστοιχεί στο MAF
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

284. Τι μέγεθος πρέπει να έχουν οι δευτερεύοντες κώνοι γουταπέρκας;

- A Μέγεθος αμέσως μικρότερο από του κυρίου κώνου
- B Μέγεθος αμέσως μικρότερο του συμπυκνωτήρα
- Γ Το μέγεθος του τελευταίου μικροεργαλείου
- Δ Το μικρότερο δυνατό μέγεθος κώνου γουταπέρκας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

285. Στην μέθοδο πλάγιας συμπύκνωσης κώνων γουταπέρκας ποια είναι η κατεύθυνση της πίεσης που πρέπει να ασκείται με τον συμπυκνωτήρα;

- A Προς τα πλάγια τοιχώματα
- B Προς το ακρορρίζιο
- Γ Δεν πρέπει να ασκείται πίεση
- Δ Ανάλογα με το σχήμα του ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

286 Που πρέπει να τελειώνει μυλικά η έμφραξη του ριζικού σωλήνα σε σχέση με τον ανατομικό αυχένα του δοντιού μετά την αποκοπή και συμπίεση των κώνων γουταπέρκας στην πλάγια συμπύκνωση;

- A Στον ανατομικό αυχένα
- B Ριζικά του αυχένα
- Γ Μυλικά του αυχένα
- Δ Ανάλογα με το δόντι
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

287. Ποια μέθοδο προπαρασκευής πρέπει να προηγείται της έμφραξης με την μέθοδο της κάθετης συμπύκνωσης θερμής γουταπέρκας;

- A Η step-back
- B Η step-down
- Γ Άλλη μέθοδος κωνικής προπαρασκευής
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

288. Ποιά είναι η θέση εφαρμογής της πίεσης του πρώτου συμπυκνωτήρα στη μέθοδο κάθετης συμπύκνωσης θερμής γουταπέρκας;

- A Στο μισό του ριζικού σωλήνα
- B Στον ανατομικό αυχένα
- Γ Σε απόσταση 4-5 χιλ. από το τρήμα
- Δ Σε απόσταση 1-2 χιλ. από το τρήμα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

289. Πότε πρέπει να ληφθεί οπλωσδήποτε η ακτινογραφία κατά την έμφραξη με την μέθοδο της κάθετης συμπύκνωσης θερμής γουταπέρκας;

- A Μετά το τέλος της έμφραξης
- B Μετά το τέλος του α΄ σταδίου ακρορριζικής έμφραξης
- Γ Μετά το τέλος του β΄ σταδίου
- Δ Κατά την αποκοπή των κώνων γουταπέρκας
- E Τίποτε από τα παραπάνω

290. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης βάρθρου;

- A Μη τήρηση σωστής σειράς χρήσης μικροεργαλείων
- B Χρησιμοποίηση μη προκεκαμμένων εργαλείων σε κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες
- Γ Ούτε το A ούτε το B
- Δ Και το A και το B
- E Δεν εξαρτάται από τον οδοντίατο

291. Ποια δεν είναι ιατρογενής βλάβη-σύμβαμα;

- A Διεύρυνση ακρορριζικού τρήματος
- B Σχηματισμός βάρθρου
- Γ Εσωτερική απορρόφηση
- Δ Διάτρηση υποπορφικού τοιχώματος
- E Θραύση μικροεργαλείου

292. Ποια είναι η πρόγνωση ενδοδοντικής θεραπείας μετά την πρόκληση βάρθρου;

- A Κακή
- B Καλή
- Γ Εξαρτάται από τη θέση του βάρθρου
- Δ Εξαρτάται από την ενδοδοντική πάθηση του δοντιού
- E Τίποτε από τα παραπάνω

293. Τι είδους ιστός είναι ο πολφικός ιστός;

- A Ενασβεστωμένος ιστός επιθηλιακής προέλευσης
- B Μη ενασβεστωμένος ιστός επιθηλιακής προέλευσης
- Γ Ενασβεστωμένος ιστός μεσεγχυματικής προέλευσης
- Δ Χαλαρός συνδετικός ιστός
- E Τμήμα του νευρικού ιστού

294. Πότε φθάνει το νευρικό πλέγμα του πολφού σε πλήρη ανάπτυξη;

- A Στη φάση της διάπλασης της οδοντικής θηλής
- B Κατά το στάδιο της διάπλασης της μύλης του δοντιού
- Γ Κατά το στάδιο της διάπλασης της ρίζας του δοντιού
- Δ Μετά το τέλος της διάπλασης και ανατολής του δοντιού.
- E Με την επίδραση εξωτερικών ερεθισμάτων.

295. Τα αμετάπλαστα μεσεγχυματικά κύτταρα του πολφού μπορούν να διαφοροποιηθούν σε τι τύπους κυττάρων;

- A Μόνο σε ινοβλάστες
- B Μόνο σε οδοντοβλάστες

- Γ Μόνο σε ιστοκύτταρα
- Δ Στο α και β
- Ε Σε κανένα από τα παραπάνω

296. Τι γίνονται με την πάροδο της ηλικίας του δοντιού οι ινοβλάστες;
- Α Αυξάνονται
 - Β Ελαττώνονται
 - Γ Αποπίπτουν
 - Δ Διαφοροποιούνται σε μακροφάγα
 - Ε Μετατρέπονται σε θεμέλια ουσία

297. Τι είναι η οδοντοβλαστική αποφυάδα;
- Α Προέκταση των κολλαγόνων ινών της στιβάδας των οδοντοβλαστών
 - Β Προέκταση του κυτταρικού σώματος των οδοντοβλαστών
 - Γ Προέκταση των νευρικών ινών του υποοδοντοβλαστικού νευρικού πλέγματος
 - Δ Τίποτε από τα παραπάνω
 - Ε Το β και το γ

298. Που εντοπίζονται οι κολλαγόνες ίνες του πολφού;
- Α Κυρίως γύρω από τα αγγεία
 - Β Μόνο στο μυλικό πολφό
 - Γ Μόνο στο ριζικό πολφό
 - Δ Στο μυλικό και ριζικό πολφό
 - Ε Μόνο στην προοδοντίνη

299. Σε τι διαφέρουν στον πολφό οι φλέβες από τις αρτηρίες;
- Α Είναι περισσότερες και έχουν ευθεία πορεία
 - Β Είναι λιγότερες και πορεύονται κάτω από τη στιβάδα των οδοντοβλαστών
 - Γ Είναι ευρύτερες και παχύτερες
 - Δ Είναι στενότερες και έχουν ομαλή πορεία
 - Ε Υπάρχουν μόνο στο ριζικό πολφό

300. Τι είναι οι νευρικές ίνες του πολφού;
- Α Αμύελες και εμμύελες
 - Β Μόνο αμύελες
 - Γ Μόνο εμμύελες
 - Δ Τίποτε από τα παραπάνω
 - Ε Νευρικές ίνες συμπαθητικού

301. Τι μπορεί να βρεθεί μέσα στα οδοντικά σωληνάρια;
- Α Τριχοειδή
 - Β Νευρικές ίνες τύπου Α-δ
 - Γ Και τα δύο παραπάνω
 - Δ Κανένα από τα παραπάνω
 - Ε Λεμφαγγεία

302. Ποια είναι η φυσιολογική διάταξη των ιστολογικών στοιχείων από την περιφέρεια του πολφού προς το εσωτερικό τμήμα του είναι

- A Προοδοντίνη – ζώνη του Weil – στιβάδα οδοντοβλαστών
- B Προοδοντίνη – στιβάδα οδοντοβλαστών – ζώνη του Weil
- Γ Ζώνη του Weil – προοδοντίνη – στιβάδα οδοντοβλαστών
- Δ Ζώνη του Weil – ζώνη οδοντοβλαστών – προοδοντίνη
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

303. Τι περιλαμβάνει η λειτουργία της πλάσης στον ώριμο πολφό;

- A Παραγωγή πρωτογενούς και δευτερογενούς οδοντίνης
- B Παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης
- Γ Παραγωγή πρωτογενούς οδοντίνης και οστεΐνης
- Δ Παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης και οστεΐνης
- Ε Παραγωγή οστού και οδοντίνης.

304. Από τι χαρακτηρίζεται η λειτουργία της αίσθησης στον πολφό;

- A Από την παρουσία ιδιοδεκτικών οργάνων στο σύνολο του πολφού
- B Από την παρουσία ιδιοδεκτικών οργάνων στο μυλικό πολφό
- Γ Από την παρουσία ιδιοδεκτικών οργάνων στο ριζικό πολφό
- Δ Από την απουσία ιδιοδεκτικών οργάνων
- Ε Από την παρουσία ιδιοδεκτικών οργάνων μόνο στα πολύρριζα δόντια

305. Τι περιλαμβάνει η λειτουργία της άμυνας του πολφού;

- A Αρχικά παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης που ακολουθείται από φλεγμονή
- B Αρχικά φλεγμονή που ακολουθείται από παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης
- Γ Αρχικά φλεγμονή που ακολουθείται από νέκρωση του πολφού
- Δ Το β ή το γ
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

306. Πότε οπωσδήποτε λαμβάνεται υλικό για βιοψία μετά από χειρουργική αντιμετώπιση δοντιού με ακρορριζική αλλοίωση

- A Σε όλες τις περιπτώσεις
- B Σε αποτυχία προηγούμενης ενδοδοντικής θεραπείας
- Γ Σε νεαρά άτομα
- Δ Σε παρουσία ζωτικού πολφού
- Ε Στις περιπτώσεις A+B+Γ

307. Με τι ιστό γίνεται η επανόρθωση ακρορριζικής οστικής βλάβης;

- A Μόνο με συνδετικό ιστό
- B Μόνο με οστίτη ιστό
- Γ Με συνδετικό και οστίτη ιστό
- Δ Με επιθηλακό τοίχωμα
- Ε Δεν γίνεται επανόρθωση

308. Γιατί αντενδείκνυται η άμεση κάλυψη σε νεαρά δόντια με ενασβεστιώδη εκφύλιση

- A Γιατί υποδηλώνει νέκρωση πολφού
- B Γιατί υποδηλώνει χρόνια φλεγμονή από προηγούμενη βλάβη
- Γ Γιατί αυτά τα δόντια παρουσιάζουν έντονη συμπτωματολογία

Δ Για όλα τα παραπάνω
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

309. Πως αντιμετωπίζεται πόνος ενδοδοντικής αιτιολογίας στο πρώτο τρίμηνο

εγκυμοσύνης

- A Αντιμετωπίζεται ο πόνος και συνεχίζεται κανονικά η ενδοδοντική θεραπεία
- B Αντιμετωπίζεται ο πόνος και αναβάλλεται η ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Γίνεται ενδοδοντική θεραπεία σε μια συνεδρία
- Δ Αναβάλλεται η αντιμετώπιση του περιστατικού
- Ε Παραπέμπεται στο γυναικολόγο για γενική αντιμετώπιση

310. Πως αντιμετωπίζεται ενδοδοντική βλάβη σε ασθενή με ρευματικό πυρετό

σε οξεία φάση

- A Με ενδοδοντική θεραπεία
- B Με χειρουργική ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Με εξαγωγή
- Δ Αναβάλλεται η αντιμετώπιση
- Ε Αντιμετωπίζεται μόνο φαρμακευτικά

311. Πότε η ακρορριζική βλάβη έχει τη μορφή οστικής πύκνωσης

- A Σε οξέα ερεθίσματα
- B Σε μεγάλης έντασης ερεθίσματα
- Γ Σε ήπια ερεθίσματα
- Δ Σε χρόνια ερεθίσματα
- Ε Σε Γ και Δ

312. Ποιες ακρορριζικές κύστες δεν θεραπεύονται ενδοδοντικά

- A Όλες
- B Οι συμπτωματικές
- Γ Οι μη συμπτωματικές
- Δ Οι αληθείς κύστες
- Ε Οι κολπικές κύστες

313. Τι υποδηλώνει η χρόνια παραγωγή πυώδους εξιδρώματος κατά την ενδοδοντική θεραπεία

- A Ακρορριζικό κοκκίωμα
- B Ακρορριζική κύστη
- Γ Οξεία ακρορριζίτιδα
- Δ Χρόνιο ακρορριζικό απόστημα
- Ε Οξύ οδοντοφατνιακό απόστημα

314. Πότε εμφανίζεται εικόνα τυρού στον πολφό

- A Στην οξεία ορώδη πολφίτιδα
- B Στην υπερπλαστική πολφίτιδα
- Γ Στην ελκωτική πολφίτιδα
- Δ Στην πηκτική νέκρωση του πολφού
- Ε Στην υγροποιητική νέκρωση του πολφού

315. Τι λαμβάνεται υπ' όψη για απόφαση επανάληψης ενδοδοντικής
θεραπείας σε υπέμφραξη;

- A Το είδος του εμφρακτικού υλικού
- B Η αιτία της υπέμφραξης
- Γ Η παρουσία αποκατάστασης της μύλης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- E Τίποτε από τα παραπάνω

316. Τι περιλαμβάνει η θεωρία των οδοντοβλαστών ως μηχανισμός
πρόκλησης πόνου

- A Ότι οι οδοντοβλάστες ενισχύουν τη διεγερσιμότητα των νεύρων
- B Ότι οι οδοντοβλάστες μειώνουν την διεγερσιμότητα των νεύρων
- Γ Ότι οι οδοντοβλάστες ελέγχουν την ανάπτυξη φλεγμονής
- Δ Ότι οι οδοντινοβλαστικές αποφυάδες μεταβιβάζουν το ερέθισμα
- E Τίποτε από τα παραπάνω

317. Πότε αντενδείκνυται η ακρορριζεκτομή

- A Σε διάγνωση χρόνιου οδοντοφατνιακού αποστήματος
- B Σε δόντια με ριζική κάμψη
- Γ Σε δόντια με μικρορριζία
- Δ Σε διάγνωση ακρορριζικής κύστης
- E Σε δόντια με περιοδοντική βλάβη

318. Οι διατρήσεις ακρορριζικού τριτημορίου

- A Έχουν καλή πρόγνωση
- B Έχουν πτωχή πρόγνωση
- Γ Η πρόγνωση τους εξαρτάται από το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι την αντιμετώπιση τους
- Δ Καλή πρόγνωση εφ' όσον γίνει ακρορριζεκτομή
- E Πρέπει να γίνει εξαγωγή

319. Οι νευρικές ίνες του πολφού τύπου C για ποιο είδος πόνου ευθύνονται

- A Για οξύ στιγμαίο
- B Για ήπιο προκλητό
- Γ Για συνεχή
- Δ Δεν είναι αισθητικές ίνες
- E Κανένα από τα παραπάνω

320. Ποια από τις παρακάτω καταστάσεις δεν γίνεται αντιληπτή στην
ακτινογραφία

- A Περιακρορριζική αλλοίωση
- B Εξωτερική απορρόφηση ρίζας
- Γ Εσωτερική απορρόφηση ρίζας
- Δ Πολφική βλάβη
- E Ενασβεστίωση πολφικού θαλάμου

321. Γιατί είναι χρήσιμη η περιοχή της οστεينو-οδοντικής σύναψης στην
ενδοδοντία

- A Καθορίζει το πάχος της ρίζας
- B Καθορίζει την κατά πλάτος έμφραξη του ριζικού σωλήνα

- Γ Καθορίζει την κατά μήκος έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Δ Αποτυπώνει το άκρο της ρίζας
- Ε Είναι περιοχή ευαίσθητη σε θραύση

322. Πότε μπορεί να προκύψει ακρορριζικό κάταγμα κατά τη συμπύκνωση υλικού στην ενδοδοντία

- A Συντηρητική θεραπεία στα αδιάπλαστα δόντια
- B Συντηρητική θεραπεία με ακρορριζική κάμψη
- Γ Συντηρητική θεραπεία στα πλήρως διαπλασμένα δόντια με διπλή γωνιακή κάμψη
- Δ Ανάστροφη έμφραξη σε δόντια με ακρορριζική κάμψη
- Ε Ανάστροφη έμφραξη στα αδιάπλαστα δόντια

323. Ποια από τα παρακάτω δόντια έχουν συνήθως περισσότερους από 2 ριζικούς σωλήνες

- A Οι άνω γομφίοι
- B Οι κάτω γομφίοι
- Γ Οι άνω προγόμφιοι
- Δ Το A και B
- Ε Το A, B και Γ

324. Σε ποιες οδοντικές ομάδες υπάρχει υποπολφικό τοίχωμα

- A Άνω γομφίους
- B Κάτω γομφίους
- Γ Άνω προγόμφιους
- Δ Το A και B
- Ε Το A, B και Γ

325. Τι είναι το πολφικό κέρασ

- A Το ακρορριζικό άκρο του ριζικού σωλήνα
- B Το αυχενικό άκρο του ριζικού σωλήνα
- Γ Το μέσο του υποπολφικού τοιχώματος
- Δ Το μυλικό άκρο του πολφικού θαλάμου
- Ε Τύπος ενασβεστιωμένης πολφικής εναπόθεσης

326. Τι είναι η δευτερογενής οδοντίνη

- A Η μη ενασβεστιωμένη οδοντίνη
- B Η οδοντίνη που σχηματίζεται κατά τη διάπλαση του δοντιού
- Γ Η οδοντίνη που σχηματίζεται μετά τη διάπλαση του δοντιού
- Δ Η οδοντίνη που έχει κλειστά οδοντινικά σωληνάκια
- Ε Η οδοντίνη της ρίζας

327. Που αποδίδεται στην πυύδη πολφίτιδα ο συνεχής και αφόρητος πόνος

- A Στις νευρικές ίνες του πολφού τύπου A-δ
- B Στις νευρικές ίνες του πολφού τύπου C
- Γ Στις νευρικές ίνες του περιοδοντικού πλέγματος
- Δ Στις νευρικές απολήξεις των οδοντικών σωληναρίων
- Ε Στις νευρικές ίνες του συμπαθητικού

328. Η εκδήλωση πόνου κατά την κατάκλιση αποτελεί διαφοροδιαγνωστικό

στοιχείο

- A Υπερευαισθησίας της οδοντίνης
- B Υπεραιμίας του πολφού
- Γ Οξείας πολφίτιδας
- Δ Περιοδοντικού αποστήματος
- Ε Νέκρωσης πολφού

329. Ποιό είναι το διαφοροδιαγνωστικό στοιχείο της οξείας φλεγμονή του πολφού

- A Η εκδήλωση πόνου κατά την λήψη ψυχρών ερεθισμάτων
- B Η παύση του πόνου με την άρση των ερεθισμάτων
- Γ Η εκδήλωση πόνου κατά την επίκρουση
- Δ Η παράταση του πόνου με την άρση των ερεθισμάτων
- Ε Το α και β

330. Στην οξεία πολφίτιδα ποιά από τις παρακάτω εκφράσεις είναι η σωστή

- A Ο πόνος επιδεινώνεται πάντοτε στο ψυχρό
- B Ο πόνος υποχωρεί πάντοτε στο ψυχρό
- Γ Ο πόνος σε αρχόμενα στάδια υποχωρεί στο ψυχρό
- Δ Ο πόνος σε τελευταία στάδια υποχωρεί στο ψυχρό
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

331. Στην οξεία πυώδη πολφίτιδα η θεραπεία είναι

- A Άρση του βλαπτικού ερεθίσματος
- B Παροχέτευση
- Γ Πολφοτομή
- Δ Ενδοδοντική θεραπεία
- Ε Ακρορριζεκτομή

332. Η αποκάλυψη του πολφού στην ελκωτική πολφίτιδα είναι

- A Προυπόθεση
- B Αποτέλεσμα
- Γ Πιθανό εύρημα
- Δ Διαφοροδιαγνωστικό εύρημα
- Ε Δεν σχετίζεται

333. Στην χρόνια πολφίτιδα το δόντι

- A Είναι συμπτωματικό στην ελκωτική και ασυμπτωματικό στην υπερπλαστική μορφή
- B Είναι ασυμπτωματικό στην ελκωτική και συμπτωματικό στην υπερπλαστική μορφή
- Γ Είναι ασυμπτωματικό και στις δύο μορφές
- Δ Είναι συμπτωματικό και στις δύο μορφές
- Ε Εξαρτάται από το βλαπτικό ερέθισμα

334. Σε ποια από τις παρακάτω καταστάσεις δεν είναι απαραίτητες οι δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού;

- A Στην υπερευαισθησία της οδοντίνης
- B Στην υπεραιμία του πολφού
- Γ Στην οξεία πυώδη πολφίτιδα

Δ Στη χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα
Ε Σε όλες είναι απαραίτητες

335. Στην εσωτερική απορρόφηση του δοντιού η παρουσία φλεγμονής του πολφού αποτελεί

- A Προυπόθεση
- B Αποτέλεσμα
- Γ Διαφοδιαγνωστικό στοιχείο
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Δεν σχετίζονται

336. Διαφοροδιάγνωση εσωτερικής και εξωτερικής απορρόφησης στην ακτινογραφία

- A Η σαφήνεια των ορίων υποδηλώνει εξωτερική απορρόφηση
- B Η ασάφεια των ορίων υποδηλώνει εσωτερική απορρόφηση
- Γ Η σαφήνεια των ορίων υποδηλώνει εσωτερική απορρόφηση
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Το Α και το Β

337. Η θεραπεία της εσωτερικής απορρόφησης

- A Αφαίρεση του βλαπτικού αιτίου
- B Πολφοτομή
- Γ Ενδοδοντική θεραπεία
- Δ Διχοτόμηση δοντιού
- Ε Εξαγωγή του δοντιού

338. Στην νέκρωση του πολφού ο πολφός

- A Δεν δίδει ποτέ αντίδραση στα θερμά ερεθίσματα
- B Δεν δίδει ποτέ αντίδραση στα ηλεκτρικά ερεθίσματα
- Γ Δίδει ορισμένες φορές αντίδραση στα θερμά και ηλεκτρικά ερεθίσματα
- Δ Δίδει ορισμένες φορές στα θερμά αλλά ποτέ στα ηλεκτρικά ερεθίσματα
- Ε Το Α και το Β

339. Η θεραπεία στην νέκρωση του πολφού

- A Πολφοτομή και μεταθεραπευτική παρακολούθηση
- B Ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Ενδοδοντική θεραπεία και ακρορριζεκτομή
- Δ Διχοτόμηση του δοντιού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

340. Ποιος είναι ο σκοπός λήψης του οδοντιατρικού ιστορικού;

- A Να προσδιορισθεί ο χρόνος έναρξης της βλάβης
- B Να προσδιορισθεί η αιτία της βλάβης
- Γ Να προσδιορισθεί η συμπτωματολογία της βλάβης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

341. Ποιο χαρακτηριστικό του πόνου θα προσδιορίσει το μετακλητό ή όχι

της πολφικής πάθησης;

- A Η ένταση του πόνου
- B Η μορφή του πόνου
- Γ Η διάρκεια του πόνου
- Δ Η εντόπιση του πόνου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

342. Η πλήρης διάγνωση πολφικής βλάβης είναι

- A Δυνατή μόνο με τη λήψη του οδοντιατρικού ιστορικού
- B Δυνατή μόνο μετά τη λήψη ακτινογραφίας
- Γ Δυνατή μόνο μετά τις δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού
- Δ Είναι αναγκαία πάντοτε η ολοκλήρωση της διαγνωστικής διαδικασίας
- Ε Μόνο με την έναρξη της θεραπείας

343. Τι εργαλεία χρησιμοποιούνται για τη διεύρυνση των στομίων των ριζικών σωλήνων;

- A Εγγλυφίδες gates glidden
- B Ρίνες
- Γ Ενδοδοντικοί ανιχνευτήρες
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τα lentulo

344. Ποιο εργαλείο έχει 0,5-1 αύλακα ανά χιλιοστόμετρο;

- A Ο πολφεξαγωγός
- B Ο διευρυντήρας
- Γ Η ρίνη τύπου K
- Δ Η ρίνη τύπου Hedstrom
- Ε Τα lentulo

345. Ποιο εργαλείο έχει 1.5-2,5 αύλακες ανά χιλιοστόμετρο;

- A Ο πολφεξαγωγός
- B Ο διευρυντήρας
- Γ Η ρίνη
- Δ Η εγγλυφίδα gates glidden
- Ε Τα lentulo.

346. Προς ποια κατεύθυνση στρέφονται οι διευρυντήρες κατά την είσοδο τους στο ριζικό σωλήνα;

- A Χωρίς περιστροφή
- B Στη φορά των δεικτών του ωρολογίου
- Γ Αντίθετα με τη φορά των δεικτών του ωρολογίου
- Δ Εναλλάξ
- Ε Πάνω-κάτω

347. Με πιο τρόπο χρησιμοποιείται η ρίνη τύπου K;

- A Είσοδος – περιστροφή – έξοδος
- B Είσοδος – πίεση στο τοίχωμα – έλξη
- Γ Με τον A ή τον B
- Δ Ούτε με το A, ούτε με τον B
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

348. Με πιο τρόπο χρησιμοποιείται η ρίνη τύπου Hoedstrom;

- A Είσοδος – περιστροφή – έξοδος
- B Είσοδος – πίεση στο τοίχωμα – έλξη
- Γ Με τον Α ή τον Β
- Δ Ούτε με το Α, ούτε με τον Β
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

349. Τι σημαίνει η σημερινή αριθμηση των μικροεργαλείων ενδοδοντίας;

- A Το μήκος του εργαλείου
- B Το λειτουργικό μήκος του εργαλείου
- Γ Τη μέση διάμετρο του εργαλείου
- Δ Τη διάμετρο της κορυφής του εργαλείου
- Ε Είναι ενδεικτική

350. Πόση είναι η προοδευτική αύξηση των μεγεθών των μικροεργαλείων ενδοδοντίας μεγέθους #8-60 ;

- A 100 μικρά
- B 50 μικρά
- Γ 30 μικρά
- Δ 10 μικρά
- Ε 2 μικρά

351. Πόση είναι η προοδευτική αύξηση των μεγεθών των μικροεργαλείων ενδοδοντίας μεγέθους μεγαλύτερου #60 ;

- A 100 μικρά
- B 50 μικρά
- Γ 30 μικρά
- Δ 10 μικρά
- Ε 2 μικρά

352. Πόση είναι η διαφορά διαμέτρου μεταξύ της κορυφής και της βάσης του κοπτικού άκρου των μικροεργαλείων ενδοδοντίας;

- A 100 μικρά
- B 500 μικρά
- Γ 320 μικρά
- Δ 440 μικρά
- Ε 650 μικρά

353. Τι στόχο έχει η χρησιμοποίηση χημικών μέσων διευρύνσεως του ριζικού

σωλήνα;

- A Την μαλάκυνση της οδοντίνης
- B Την αντισηψία του ριζικού σωλήνα
- Γ Την λίπανση των μικροεργαλείων
- Δ Το Α και Γ
- Ε Το Α, Β και Γ

354. Σε τι πυκνότητα χρησιμοποιείται το EDTA στην ενδοδοντία;

- A 1%
- B 5%
- Γ 15%
- Δ 30%
- Ε 40%

355. Σε ποιες περιπτώσεις θα πρέπει να αποφεύγεται η χρήση χημικών μέσων διεύρυνσης;

- A Σε μολυσμένα δόντια
- B Σε αδιάπλαστα δόντια
- Γ Σε περιπτώσεις που δημιουργήθηκε βάθρο
- Δ Σε ευρείς και ευθείς ριζικούς σωλήνες
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

356. Σε ποιες περιπτώσεις θα πρέπει να γίνεται πολύ προσεκτική χρήση χημικών μέσων διεύρυνσης;

- A Σε ζωντανά δόντια
- B Σε αδιάπλαστα δόντια
- Γ Σε κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες
- Δ Σε ευρείς και ευθείς ριζικούς σωλήνες
- Ε Σε όλους τους ριζικούς σωλήνες

357. Τι προϋποτίθεται για την απρόσκοπτη είσοδο των μικροεργαλείων στο ριζικό σωλήνα;

- A Προσδιορισμός του μήκους εργασίας
- B Σωστή διάγνωση
- Γ Σωστή διάνοιξη μυλικής κοιλότητας
- Δ Εντοπισμός των στομίων των ριζικών σωλήνων
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

358. Ποιο είναι το πιο σημαντικό στοιχείο για την ασφαλή ανεύρεση των ριζικών

σωλήνων στα πολύρριζα δόντια

- A Να γίνει σωστή διάγνωση της πάθησης
- B Να εκτιμηθεί το μήκος εργασίας
- Γ Να ληφθεί σωστή ακτινογραφία
- Δ Να επιπεδωθεί το υποπολφικό τοίχωμα
- Ε Να μην πειραχθεί το υποπολφικό τοίχωμα

359. Ποιο δόντι εμφανίζει συνήθως δύο ρίζες με δύο ριζικούς σωλήνες

- A Ο πρώτος άνω γομφίος
- B Ο δεύτερος κάτω γομφίος
- Γ Ο δεύτερος άνω προγόμφιος
- Δ Ο πρώτος άνω προγόμφιος
- Ε Κανένα από τα παραπάνω

360. Ποιο δόντι εμφανίζει συνήθως δύο ρίζες με τρεις ριζικούς σωλήνες

- A Ο πρώτος άνω γομφίος
- B Ο δεύτερος άνω γομφίος
- Γ Ο δεύτερος άνω προγόμφιος

Δ Ο πρώτος άνω προγόμεφιος
Ε Κανένα από τα παραπάνω

361. Ποιο εργαλείο δεν χρησιμοποιείται για την εντόπιση ή διεύρυνση των στομίων των ριζικών σωλήνων

A Εγγλυφίδες gates glidden

B Ρίνες

Γ Ενδοδοηοντικοί ανιχνευτήρες

Δ Lentulo

Ε Το α και γ

362. Ποιο ιατρογενές πρόβλημα έχει καλύτερη πρόγνωση;

A Διάτρηση υποπολφικού τοιχώματος

B Υπέμφραξη

Γ Υπερέμφραξη

Δ Έξοδος εμφρακτικού υλικού

Ε Επίμηκες κάταγμα

363. Σε ποια(ες) τεχνική(ες) χρησιμοποιούνται όλα τα μικροεργαλεία στο ίδιο μήκος

A Κλασσική μέθοδος

B Step back

Γ Crown down

Δ Σε όλες τις παραπάνω

Ε Σε καμιά από τις παραπάνω

364. Σε ποιά(ες) τεχνική(ες) αυξάνεται σταδιακά το μήκος των μικροεργαλείων

A Κλασσική μέθοδος

B Step back

Γ Crown down

Δ Σε όλες τις παραπάνω

Ε Σε καμιά από τις παραπάνω

365. Σε ποια(ες) τεχνική(ες) μειώνεται σταδιακά το μήκος των μικροεργαλείων

A Κλασσική μέθοδος

B Step back

Γ Crown down

Δ Σε όλες τις παραπάνω

Ε Σε καμιά από τις παραπάνω

366. Σε ποιες καταστάσεις θα πρέπει να αναβάλλεται η έμφραξη του ριζικού σωλήνα

A Σε ύπαρξη βάρθρου

B Σε σπασμένο μικροεργαλείο

Γ Σε απώλεια της προσωρινής έμφραξης

Δ Σε διάγνωση ακρορριζικής κύστης

Ε Σε όλες τις παραπάνω

367. Τι υποδηλώνει η παραγωγή εξιδρώματος μετά το τέλος προπαρασκευής στους
ριζικούς σωλήνες

- A Περιακρορριζική κύστη
- B Παρουσία φλεγμονής
- Γ Υπολειπόμενα υγρά διακλυσμού
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Όλα τα παραπάνω

368. Τι συνέπειες μπορεί να έχει η μη χρησιμοποίηση προκεκαμμένων
μικροεργαλείων σε κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες

- A Θραύση του μικροεργαλείου
- B Κάταγμα της ρίζας
- Γ Οξεία ακορριζίτιδα
- Δ Σχηματισμό βάρους
- Ε Όλα τα παραπάνω

369. Τι συνέπειες μπορεί να έχει η μη τήρηση της σωστής σειράς
μικροεργαλείων

- κατά την προπαρασκευή των ριζικών σωλήνων
- A Θραύση του μικροεργαλείου
- B Σχηματισμό βάρους
- Γ Κάταγμα της ρίζας
- Δ Οξεία ακορριζίτιδα
- Ε Όλα τα παραπάνω

370. Ποιόν από τους ακόλουθους ιστούς θα χαρακτηρίζατε χαλαρό
συνδετικό
ιστό

- A Οδοντίνη
- B Αδαμαντίνη
- Γ Πολφό
- Δ Οστεΐνη
- Ε Φατνιακό οστούν

371. Σε τι ωριμάζει ο πολφός μετά το τέλος της διάπλασης του δοντιού

- A Στην παραγωγή της προοδοντίνης
- B Στην ενασβεστίωση της προοδοντίνης
- Γ Στην διαφοροποίηση των οδοντινοβλαστών
- Δ Στην ανάπτυξη του νευρικού πλέγματος
- Ε Δεν ωριμάζει περαιτέρω

372. Νευρικές ίνες μπορούν να βρεθούν

- A Στο εσωτερικό όλων των οδοντινικών σωληναρίων
- B Στο εσωτερικό ορισμένων οδοντινικών σωληναρίων
- Γ Μόνο στο κέντρο του πολφού
- Δ. Μόνο στην περιφέρεια του πολφού
- Ε Μόνο στην ριζική μοίρα του πολφού

373. Τι σημαίνει κλινικά για το δόντι το ότι απουσιάζουν ιδιοδεκτικά όργανα στον

πολφό

- A Έχει περιορισμένη αμυντική λειτουργία
- B Έχει αυτορυθμιζόμενη αγγειακή λειτουργία
- Γ Έχει συνεχιζόμενη παραγωγική λειτουργία
- Δ Δεν έχει ακόμη πλήρως διαπλασθεί
- Ε Δεν εντοπίζεται η αισθητική του λειτουργία

374. Πως αποκαλείται η μείωση του εύρους της διαμέτρου των οδοντικών σωληναρίων με παραγωγή οδοντίνης

- A Προοδοντίνη
- B Υπερπλαστική πολφίτιδα
- Γ Σκληρωτική οδοντίνη
- Δ Δευτερογενής οδοντίνη
- Ε Επανορθωτική οδοντίνη

375. Σε τι οδηγεί η υαλοειδής εκφύλιση του πολφού

- A Σε υπερπλαστική πολφίτιδα
- B Σε ελκωτική πολφίτιδα
- Γ Σε νέκρωση του πολφού
- Δ Σε δημιουργία πολφόλιθων
- Ε Σε οδοντική ευαισθησία

376. Τι σημαίνει κλινικά για το δόντι το ότι απουσιάζει παράπλευρη κυκλοφορία

από τον πολφό

- A Έχει περιορισμένη αμυντική λειτουργία
- B Δεν έχει αυτορυθμιζόμενη αγγειακή λειτουργία
- Γ Δεν έχει παραγωγική λειτουργία
- Δ Το Α και το Γ
- Ε Δεν εντοπίζεται η αισθητική του λειτουργία

377. Η άρση του βλαπτικού αιτίου αποτελεί θεραπεία του(ης)

- A Υπερευαισθησίας της οδοντίνης
- B Νέκρωσης του πολφού
- Γ Αμετάκλητης πολφίτιδας
- Δ Μετακλητής πολφίτιδας
- Ε Ενασβεστίωσης του πολφού

378. Ποιο από τα παρακάτω στοιχεία χαρακτηρίζει πολφική βλάβη ως αμετάκλητη

- A Οξύς πόνος στο ψυχρό
- B Οξύς πόνος στο ψυχρό
- Γ Αυτόματος πόνος
- Δ Έλλειψη αντίδρασης
- Ε Όλα τα παραπάνω

379. Από τι προκαλείται η μείωση του ουδού του πόνου των νευρικών ινών στον

πολφό

- A Από υπέρμετρη παραγωγή προοδοντίνης
- B Από παραγωγή σκληρωτικής οδοντίνης
- Γ Από εσωτερική απορρόφηση του δοντιού
- Δ Από αύξηση της ενδοπορφικής πίεσης
- Ε Από όλα τα παραπάνω

380. Σχηματισμός περιοδοντικού θυλάκου μετά την ενδοδοντική θεραπεία μπορεί

να αποδοθεί

- A Σε ατελή έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- B Σε υπερέμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Γ Σε παρουσία εσωτερικής απορρόφησης
- Δ Σε διάτρηση της ρίζας
- Ε Σε όλα τα παραπάνω

381. Που μπορεί να οδηγήσει η λανθασμένη υπερεκτίμηση του μήκους εργασίας

κατά την ενδοδοντική θεραπεία

- A Σε υπέμφραξη
- B Σε σχηματισμό βάρους
- Γ Σε διεύρυνση του ακρορριζικού τρήματος
- Δ Στα A & B
- Ε Στα B & Γ

382. Τι σημαίνει κλινικά για την ποιότητα της θεραπείας η απορρόφηση του άκρου της ρίζας

- A Υπέμφραξη
- B Δυσκολία στην προσπέλαση των μικροεργαλείων
- Γ Υπερέμφραξη
- Δ Κίνδυνος θραύσης των μικροεργαλείων
- Ε Αδυναμία ολοκλήρωσης της ενδοδοντικής θεραπείας

383. Σε ποια περίπτωση θα επιλέγατε σκεύασμα $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ως υλικό έμφραξης

- A Σε οξεία πολφίτιδα
- B Σε χρόνια πολφίτιδα
- Γ Σε νέκρωση μετά τραυματισμό
- Δ Σε νέκρωση δοντιού με ακρορριζική αλλοίωση
- Ε Σε νέκρωση δοντιού με αδιάπλαστη ρίζα

384. Τι συμβαίνει με τις νευρικές ίνες του πολφού των νεογιλών κατά τη διαδικασία της φυσιολογικής απορρόφησης τους

- A Εκφυλίζονται πρώτες
- B Εκφυλίζονται τελευταίες
- Γ Υπερπλάσσονται
- Δ Υπερλειουργούν
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

385. Τι σημαίνει κλινικά για το νεογιλό δόντι ότι έχει εκσεσημασμένα πολφικά

κέρατα ο πολφικός θάλαμος

A Είναι περισσότερο ευαίσθητο στα ερεθίσματα

B Είναι λιγότερο ευαίσθητο στα ερεθίσματα

Γ Προκύπτει ευκολότερα αποκάλυψη πολφού

Δ Δεν ανήκει στις ενδείξεις για άμεση κάλυψη πολφού

E Ανήκει στις ενδείξεις για πολφοτομή

386. Τι σημαίνει η απουσία σημείων συνέχισης της ριζοδιάπλασης μετά την πολφοτομή

A Ότι απέτυχε η θεραπεία

B Ότι ο ριζικός πολφός παρουσίαζε νέκρωση

Γ Ότι υπήρχε εσωτερική απορρόφηση

Δ Το A ή το B

E Το A ή το Γ

387. Ποια από τις ακόλουθες αποκλίσεις από την τυπική μορφολογία αλλάζει το

πρωτόκολλο της ενδοδοντικής θεραπείας

A Η παρουσία πολφόλιθων

B Η παρουσία εσωτερικής απορρόφησης

Γ Η ύπαρξη ανοικτού ακρορριζίου

Δ Όλα τα παραπάνω

E Τίποτε από τα παραπάνω

388. Σε ποιες περιπτώσεις επηρεάζει το σχέδιο ενδοδοντικής θεραπείας η διάγνωση χρόνιας φλεγμονής ή νέκρωσης του πολφού

A Στη θεραπεία των νεογιλών

B Στη διχοτόμηση του δοντιού

Γ Στη χειρουργική ενδοδοντική αντιμετώπιση

Δ Στη θεραπεία δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα

E Στην αντιμετώπιση τραυματικής βλάβης

389. Στην θεραπεία των δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα η αποκοπή του πολφού

γίνεται

A Όσο δυνατόν πιο ακρορριζικά στον αυχένα

B Όσο δυνατόν πιο μυλικά στον αυχένα

Γ Πιο μυλικά από τον αυχένα

Δ Δεν γίνεται πολφοτομή

E Γίνεται άμεση κάλυψη πολφού

390. Πότε τελειώνει η διάπλαση της ρίζας μετά τη θεραπεία δοντιού με μη

τελειωθείσα ρίζα

A Σε χρόνο μικρότερο από 3 μήνες

B Σε χρόνο 3-6 μήνες

Γ Σε χρόνο 6-24 μήνες

Δ Σε 3-4 εβδομάδες

Ε Σε 3-4 χρόνια

391. Κάθε πότε γίνεται επανεξέταση μετά τη θεραπεία δοντιού με μη τελειωθείσα

ρίζα

- A Ανά εβδομάδα
- B Ανά μήνα
- Γ Ανά τρίμηνο με εξάμηνο
- Δ Ανά διετία
- Ε Δεν χρειάζεται επανέλεγχος

392. Τι σύσταση έχει ο ιστός που αποφράσσει το ανοικτό ακρορρίζιο μετά τη

θεραπεία

- A Ενασβεστωμένος ιστός συμπαγής
- B Ενασβεστωμένος ιστός πορώδης
- Γ Χαλαρός συνδετικός ιστός
- Δ Πυκνός ινώδης συνδετικός ιστός
- Ε Συνδετικός ιστός με επιθηλιακό τοίχωμα

393. Τα άτομα με ιστορικό επιληπτικών κρίσεων παρουσιάζουν συνήθως ενδοδοντικά

προβλήματα από

- A Τερηδονικές βλάβες
- B Ιδιοπαθείς αιτίες
- Γ Τραυματικές βλάβες
- Δ Ιατρογενείς βλάβες
- Ε Από φάρμακα

394. Τι επιδιώκεται κατά τη χειρουργική θεραπεία δοντιών με διδυμία μετά από

σύντηξη οδοντικών σπερμάτων

- A Να γίνει εκτομή του ακρορριζίου
- B Να γίνει απόξεση του ακρορριζίου
- Γ Να γίνει ανάστροφη έμφραξη
- Δ Να γίνει εκτομή της μίας ρίζας
- Ε Να γίνει διαχωρισμός των ριζών

395. Η χειρουργική αντιμετώπιση της εξωτερικής απορρόφησης έχει πρόγνωση

- A Ικανοποιητική
- B Πτωχή
- Γ Εξαιρετικά πτωχή
- Δ Εξαρτάται από την ενδοδοντική βλάβη
- Ε Το Β και το Δ

396. Όταν πρέπει να γίνει σχάση οδοντοφατνιακού αποστήματος ποια αναισθησία προτιμάται;

- A Η τοπική δι'εμποτίσεως

- B Η στελεχιαία
- Γ Η ενδοσυνδεσμική
- Δ Η ενδοπορφική
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

397. Σε ποιες οδοντικές ομάδες της νεογιλής οδοντοφυΐας προτιμάται η τοπική δι' εμποτίσεως αναισθησία κατά την εκπόλωση;

- A Σε όλα τα δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- B Σε καμιά οδοντική ομάδα
- Γ Στα πρόσθια δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- Δ Σε όλα τα δόντια της άνω γνάθου
- Ε Στους νεογιλούς κυνόδοντες

398. Πότε η τεχνική δι' εμποτίσεως αναισθησία είναι η κύρια αναισθησία κατά την ενδοδοντία μόνιμων δοντιών

- A Σε όλα τα δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- B Σε καμιά οδοντική ομάδα
- Γ Στα πρόσθια δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- Δ Σε όλα τα δόντια της άνω γνάθου
- Ε Στους τομείς

399. Πότε η στελεχιαία αναισθησία είναι η κύρια αναισθησία κατά την ενδοδοντία μόνιμων δοντιών

- A Σε όλα τα δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- B Στα οπίσθια δόντια της κάτω γνάθου
- Γ Στα πρόσθια δόντια της άνω και κάτω γνάθου
- Δ Σε όλα τα δόντια της άνω γνάθου
- Ε Στους τομείς

400. Που οφείλεται η έλλειψη επαρκούς αναισθητοποίησης κατά την στελεχιαία αναισθησία κάτω γνάθου;

- A Αναστόμωση με το αυχενικό πλέγμα
- B Σε ίνες του γναθουοειδούς νεύρου
- Γ Σε ίνες του βυκανητικού νεύρου
- Δ Σε όλα τα παραπάνω
- Ε Σε τίποτε από τα παραπάνω

401. Σε δόντια με κλίση τι πρέπει να προσεχθεί κατά την διάνοιξη του μυλικού θαλάμου;

- A Να μην τραυματισθούν οι περιοδοντικοί ιστοί
- B Να μην προκληθεί κάταγμα της μύλης
- Γ Να μην γίνει διάτρηση του μυλικού θαλάμου
- Δ Να μην γίνει λανθασμένη εκτίμηση του μήκους εργασίας
- Ε Να μην προκληθεί κάταγμα της ρίζας

402. Τι θα κάνετε αν η τοποθέτηση της αρπάγης του απομονωτήρα προκαλεί ευαισθησία;

- A Να αλλάξει ο τύπος αρπάγης
- B Να αλλάξει ο τύπος απομόνωσης

- Γ Να γίνει αναισθησία
- Δ Να αφαιρεθεί η αρπάγη
- Ε Να μην τοποθετηθεί απομονωτήρας

403. Πως γίνεται η απομόνωση δοντιού με στεφάνη από πορσελάνη;

- Α Δεν γίνεται απομόνωση
- Β Τοποθετείται κανονική αρπάγη
- Γ Τοποθετείται αρπάγη σε γειτονικό δόντι
- Δ Αλλάζει ο τρόπος απομόνωσης
- Ε Τοποθετείται μόνο το ελαστικό του απομονωτήρα

404. Γιατί ενδιαφέρει τον ασχολούμενο με την ενδοδοντία το υποπολφικό τοίχωμα;

- Α Γιατί έχει σημασία στην εκτίμηση του μήκους εργασίας
- Β Γιατί επηρεάζει την πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας
- Γ Για την ανεύρεση των στομίων των ριζικών σωλήνων
- Δ Για την ανεύρεση των παράπλευρων ριζικών σωλήνων
- Ε Για τίποτε από τα παραπάνω

405. Πως πρέπει να αντιμετωπίζεται το υποπολφικό τοίχωμα κατά την ενδοδοντική θεραπεία;

- Α Να επιπεδώνεται
- Β Να τροχίζεται ανάλογα με τη μορφολογία του υπερπολφικού τοιχώματος
- Γ Να τροχίζεται ανάλογα με την ηλικία του δοντιού
- Δ Να μην μεταβάλλεται η μορφολογία του
- Ε Να τροχίζεται μόνο στα δόντια της άνω γνάθου

406. Η παρουσία περιοδοντικής βλάβης μέσου τριτημορίου σε νεκρό δόντι υποδηλώνει

- Α Επέκταση περιακρορριζικής αλλοίωσης
- Β Παρουσία τραύματος
- Γ Παρουσία τερηδόνας ρίζας
- Δ Παρουσία παράπλευρου ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

407. Σε τι οφείλεται ο σχηματισμός παράπλευρων ριζικών σωλήνων;

- Α Στην ύπαρξη μεγάλων αγγείων που εισέρχονται στον πολφό
- Β Σε τοπικές βλάβες του επιθηλιακού ελύτρου της ρίζας
- Γ Στο Α και Β
- Δ Σε τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Σε τοπική δυσπλασία

408. Από τι εξαρτάται η ύπαρξη ενός ή πολλαπλών ακρορριζικών τρημάτων σε ένα δόντι

- Α Από την οδοντική ομάδα
- Β Από την ηλικία του δοντιού
- Γ Από την φύση του ενδοδοντικού προβλήματος
- Δ Από τον αριθμό των αγγειακών στελεχών του πολφού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

409. Που βρίσκεται η μικρότερη διάμετρος του ριζικού σωλήνα;
Α Στο μέσο τριτημόριο της ρίζας
Β Στο ακτινογραφικό άκρο της ρίζας
Γ Στην οστεينو-οδοντική σύναψη
Δ Στην είσοδο του μυλικού στομίου
Ε Στο μέσο τμήμα του ακρορριζικού τριτημορίου

410. Πόσες ρίζες και πόσους ριζικούς σωλήνες εμφανίζει συνήθως ο τομέας της κάτω γνάθου
Α Μία ρίζα ένα ριζικό σωλήνα
Β Μία ρίζα δύο ριζικοί σωλήνες
Γ Δύο ρίζες δύο ριζικούς σωλήνες
Δ Δύο ρίζες με διαφορετικό αριθμό ριζικών σωλήνων
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

411. Πόσες ρίζες και πόσους ριζικούς σωλήνες εμφανίζει συνήθως ο δεύτερος προγόμφιος της κάτω γνάθου;
Α Μία ρίζα ένα ριζικό σωλήνα
Β Μία ρίζα δύο ριζικούς σωλήνες
Γ Δύο ρίζες δύο ριζικούς σωλήνες
Δ Δύο ρίζες με διάφορο αριθμό ριζικών σωλήνων
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

412. Πόσες ρίζες και πόσους ριζικούς σωλήνες εμφανίζει σε μεγαλύτερο ποσοστό ο πρώτος προγόμφιος της άνω γνάθου;
Α Μία ρίζα ένα ριζικό σωλήνα
Β Μία ρίζα δύο ριζικούς σωλήνες
Γ Δύο ρίζες δύο ριζικούς σωλήνες
Δ Δύο ρίζες με διάφορο αριθμό ριζικών σωλήνων
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

413. Πόσες ρίζες και πόσους ριζικούς σωλήνες εμφανίζει ο πρώτος γομφίος της άνω γνάθου;
Α Δύο ρίζες δύο ριζικούς σωλήνες
Β Μία ρίζα δύο ριζικούς σωλήνες
Γ Τίποτε από τα παραπάνω
Δ Δύο ρίζες με διαφορετικό αριθμό ριζικών σωλήνων
Ε Τρεις ρίζες με διαφορετικό αριθμό ριζικών σωλήνων

414. Πόσες ρίζες και πόσους ριζικούς σωλήνες εμφανίζει ο πρώτος γομφίος της κάτω γνάθου;
Α Δύο ρίζες δύο ριζικούς σωλήνες
Β Δύο ρίζες με διάφορο αριθμό ριζικών σωλήνων
Γ Τρεις ρίζες με διαφορετικό αριθμό ριζικών σωλήνων
Δ Τέσσερις ρίζες με τέσσερις ριζικούς σωλήνες
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

415. Στους κυνόδοντες η παρειογλωσσική διάμετρος σε σχέση με την εγγύς-

άπω διάμετρος είναι

- A Μεγαλύτερη
- B Μικρότερη
- Γ Ίση
- Δ Εξαρτάται από την ηλικία του δοντιού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

416. Στους κάτω τομείς η παρειογλωσσική διάμετρος σε σχέση με την εγγύς-άπω διάμετρος είναι

- A Μεγαλύτερη
- B Μικρότερη
- Γ Ίση
- Δ Εξαρτάται από την ηλικία του δοντιού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

417. Ποιος είναι ο κύριος στόχος της προπαρασκευής του ριζικού σωλήνα;

- A Να αφαιρέσει το παθολογικό περιεχόμενο του ριζικού σωλήνα
- B Να διαμορφώσει ειδικό σχήμα στο ριζικό σωλήνα για την έμφραξη
- Γ Και τα δύο παραπάνω
- Δ Κανένα από τα παραπάνω
- Ε Να αφαιρέσει τον πολφό

418. Τι έχει περισσότερη σημασία κατά την ενδοδοντική θεραπεία;

- A Τι θα αφαιρεθεί από το ριζικό σωλήνα
- B Τι θα τοποθετηθεί στο ριζικό σωλήνα
- Γ Το είδος της ενδοδοντικής βλάβης
- Δ Το σχήμα του μυλικού θαλάμου
- Ε Η ηλικία του ατόμου

419. Τι ενέργειες πρέπει να γίνουν μετά την κατάποση ή εισρόφηση μικροεργαλείου;

- A Να παραμείνει ο ασθενής σε κλινήρη θέση για 2 ώρες
- B Να χορηγηθεί αμέσως αντιβίωση
- Γ Να γίνει ακτινογράφιση
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

420. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης επιμήκους κατάγματος ρίζας;

- A Εξωτερική απορρόφηση ρίζας
- B Σχηματισμός βάρου
- Γ Διάτρηση υποπορφικού τοιχώματος
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Υπερβολική διάνοιξη

421. Ποια κατάγματα του δοντιού προκύπτουν συνηθέστερα ως ιατρογενή συμβάματα κατά την ενδοδοντική θεραπεία;

- A Κατάγματα μύλης αδαμαντίνης-οδοντίνης
- B Κατάγματα μύλης αδαμαντίνης-οδοντίνης-πολφού
- Γ Οριζόντια κατάγματα ρίζας
- Δ Επιμήκη κατάγματα ρίζας

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

422. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης εμφυσήματος κατά τη διάρκεια της ενδοδοντικής θεραπείας;

Α Χρήση υπεροξειδίου του υδρογόνου για διακλυσμούς

Β Στέγνωμα ριζικών σωλήνων με την αεροσύραγα

Γ Το Α και το Β

Δ Ούτε το Α ούτε το Β

Ε Χρήση υποχλωριώδους νατρίου για διακλυσμούς

423. Ποιο είναι το κυριότερο πρόβλημα κατά την ενδοδοντική θεραπεία δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα;

Α Δεν μπορεί να γίνει ακριβής διάγνωση της ενδοδοντικής πάθησης

Β Δεν μπορεί να γίνει σωστή εκτίμηση του μήκους εργασίας

Γ Το μικρό μήκος του δοντιού κατά την προπαρασκευή

Δ Το ανοικτό ακρορρίζιο κατά την έμφραξη του δοντιού

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

424. Κατά την αντιμετώπιση πολφικών παθήσεων σε δόντια με μη τελειωθείσα ρίζα ποιος είναι ο στόχος της θεραπείας;

Α Να υποχωρήσει η πολφική φλεγμονή

Β Να αντιμετωπισθεί ο πόνος και να γίνει ενδοδοντική θεραπεία μετά το τέλος της διάπλασης της ρίζας

Γ Να διασωθεί το ακρορριζικό τμήμα του πολφού με συντηρητική αντιμετώπιση

Δ Να γίνει ενδοδοντική θεραπεία και πρόκληση απόφραξης του ακρορριζίου

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

425. Ποιο είναι το προσδοκώμενο αποτέλεσμα κατά την θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιών με ζωντανό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

Α Να υποχωρήσει η πολφική φλεγμονή και το δόντι να παραμείνει ασυμπτωματικό

Β Να συνεχισθεί η διάπλαση της ρίζας

Γ Να εμφραχθεί ερμητικά ο ριζικός σωλήνας

Δ Να προληφθεί η περιακρορριζική αλλοίωση

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

426. Ποιο είναι το σημαντικότερο πρόβλημα κατά την ακρορριζεκτομή δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα;

Α Δεν αναστρέφεται η περιακρορριζική φλεγμονή

Β Η ακρορριζική διάχυση της μικροβιακής μόλυνσης του ριζικού σωλήνα

Γ Ακρορριζικό κάταγμα κατά την συμπύκνωση υλικού ανάστροφης έμφραξης

Δ Αδυναμία ερμητικής ανάστροφης έμφραξης

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

427. Ποια μικροεργαλεία είναι περισσότερο κατάλληλα για την προπαρασκευή των δοντιών με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Οι πολφεξαγωγοί
- B Οι διευρυντήρες
- Γ Τα lentulo
- Δ Τα μηχανοκινούμενα μικροεργαλεία
- Ε Οι ρίνες τύπου Hedstroem

428. Υλικό εκλογής για πρώτη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιών με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Γουταπέρκα
- B Εμφρακτικό φύραμα ριζικού σωλήνα
- Γ Εμφρακτικό φύραμα ριζικού σωλήνα και γουταπέρκα
- Δ Υδροξειδίο του ασβεστίου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω.

429. Τι είναι το Master Apical File;

- A Το εργαλείο με το οποίο αρχίζει η προπαρασκευή στην μέθοδο Step-back
- B Το εργαλείο με το οποίο προσδιορίζουμε το μήκος εργασίας
- Γ Το εργαλείο με το οποίο περατώνεται η προπαρασκευή στη μέθοδο Step-back
- Δ Το εργαλείο με το οποίο περατώνεται η ακρορριζική προπαρασκευή στη μέθοδο Step-back
- Ε Το εργαλείο που μεταφέρει το φύραμα

430. Ποιο κριτήριο χρησιμοποιείται κατά την αξιολόγηση του θεραπευτικού αποτελέσματος σε δόντια με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Η συνέχιση της διάπλησης της ρίζας
- B Ο σχηματισμός σκληρού ιστού στο ανοικτό ακρορριζίο
- Γ Η απουσία περιακρορριζικής αλλοίωσης
- Δ Η απουσία συμπτωματολογίας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

431. Τι ακτινογραφική εικόνα είναι δυνατό να προκύψει κατά την αντιμετώπιση δοντιών με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Πλήρης ενασβεστίωση του μυλικού θαλάμου
- B Παραγωγή σκληρού ιστού στο επίπεδο του αυχένα
- Γ Παραγωγή σκληρού ιστού σε μυλικότερο επίπεδο της ρίζας
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

432. Από ποια κύτταρα παράγεται ο σκληρός ιστός στα δόντια με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Από τους ακρορριζικούς οδοντινοβλάστες
- B Από τα αδιαφοροποίητα κύτταρα του ακρορριζικού τμήματος του πολφού
- Γ Από τα αδιαφοροποίητα κύτταρα της ακρορριζικής μοίρας του περιρριζίου
- Δ Από τους οστεινοβλάστες του ακρορριζίου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω.

433. Τι σκληρός ιστός σχηματίζεται ακρορριζικά μετά τη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιού με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Οδοντίνη
- B Οστεΐνη
- Γ Οστούν
- Δ Αδαμαντίνη
- Ε Οστεϊνοειδές

434. Πότε πρέπει να τοποθετείται το υλικό για πρόκληση σχηματισμού σκληρού ιστού κατά τη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιού με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Στην πρώτη συνεδρία
- B Στη συνεδρία που ολοκληρώνεται η προπαρασκευή του ριζικού σωλήνα ανεξάρτητα από την παρουσία ή όχι εξιδρώματος
- Γ Στην συνεδρία που έχει υποχωρήσει το εξίδρωμα
- Δ Μετά τους πρώτους 3 μήνες
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

435. Γιατί είναι επιβεβλημένη η διατήρηση των νεογιλών δοντιών στο φραγμό;

- A Διατηρούν το χώρο για ανατολή των μόνιμων δοντιών
- B Παίζουν ρόλο στην ανάπτυξη των γνάθων
- Γ Συμμετέχουν στην εξέλιξη της ομιλίας
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

436. Σύγκριση διαστάσεων νεογιλών - μόνιμων

- A Μικρότερο πάχος οδοντίνης αλλά μεγαλύτερο πάχος αδαμαντίνης στα νεογιλά
- B Μικρότερο πάχος αδαμαντίνης αλλά μεγαλύτερο πάχος οδοντίνης στα νεογιλά
- Γ Μεγαλύτερο πάχος αδαμαντίνης και οδοντίνης στα νεογιλά
- Δ Μικρότερο πάχος αδαμαντίνης και οδοντίνης στα νεογιλά
- Ε Παρόμοιες διαστάσεις

437. Σύγκριση διαστάσεων ρίζας πρόσθιων νεογιλών - μόνιμων

- A Είναι περισσότερο ευρείς εγγύς-άπω
- B Είναι περισσότερο ευρείς παρειουπερώια
- Γ Είναι περισσότερο αποπεπλατυσμένοι παρειουπερώια
- Δ Είναι περισσότερο αποπεπλατυσμένοι εγγύς-άπω
- Ε Παρόμοιες διαστάσεις

438. Σύγκριση οπισθίων νεογιλών – μόνιμων σε ότι αφορά την απόκλιση των ριζών

- A Είναι παράλληλες τόσο στα νεογιλά όσο και στα μόνιμα
- B Είναι παράλληλες στα νεογιλά έχουν απόκλιση στα μόνιμα
- Γ Είναι παράλληλες στα μόνιμα έχουν απόκλιση στα νεογιλά
- Δ Τίποτε από παραπάνω
- Ε Έχουν απόκλιση στα νεογιλά και στα μόνιμα

439. Ποια είναι η αιτία της εσωτερικής απορρόφησης στα νεογιλά μετά την πολφοτομή;
- A Το μικρό πάχος της δευτερογενούς οδοντίνης
 - B Το μεγάλο εύρος του μυλικού θαλάμου
 - Γ Η πολφική φλεγμονή
 - Δ Η διαδικασία απόπτωσης των νεογιλών
 - E Ιδιοπαθής φύση απορρόφησης
440. Που οφείλεται η μειωμένη ευαισθησία των νεογιλών δοντιών;
- A Στις διαστάσεις της οδοντίνης και αδαμαντίνης
 - B Στο μεγάλο εύρος του μυλικού θαλάμου
 - Γ Σε λιγώτερες νευρικές ίνες της οδοντίνης
 - Δ Στη κεντρικότερη θέση των περιφερικών νευρικών απολήξεων του πολφού
 - E Τίποτε από τα παραπάνω
441. Ποια είναι τα στοιχεία που εκφυλίζονται πρώτα κατά την διαδικασία απορρόφησης των ριζών στα νεογιλά;
- A Οι κολλαγόνες ίνες
 - B Τα λεμφοφόρα αγγεία
 - Γ Τα αιμοφόρα αγγεία
 - Δ Τα κυτταρικά στοιχεία
 - E Οι νευρικές ίνες
442. Η παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης στα νεογιλά σε σχέση με τα μόνιμα
- A Είναι μεγαλύτερη
 - B Είναι μικρότερη
 - Γ Δεν έχει διαφορά
 - Δ Δεν παρατηρείται παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης στα νεογιλά
 - E Εξαρτάται από το είδος του βλαπτικού ερεθίσματος
443. Τι βλάβη μπορεί να δημιουργηθεί στις ρίζες των μόνιμων δοντιών από τραυματισμό των νεογιλών;
- A Κάμψη των ριζών
 - B Μερική αναστολή διάπλασης ρίζας
 - Γ Πλήρης αναστολή διάπλασης ρίζας
 - Δ Όλα τα παραπάνω
 - E Το α και γ
444. Τι βλάβη μπορεί να δημιουργηθεί στη μύλη των μόνιμων δοντιών από τραυματισμό των νεογιλών;
- A Υποπλασία της αδαμαντίνης
 - B Οδοντικός εγκολεασμός
 - Γ Φθορίαση δοντιών
 - Δ Τίποτε από τα παραπάνω
 - E Το α, β και γ
445. Από τι εξαρτάται κυρίως το είδος της βλάβης στα μόνιμα δόντια ως συνέπεια περιακρορριζικής φλεγμονής των νεογιλών;
- A Από την ανατομική θέση του νεογιλού και του σπέρματος του

μονίμου

- B Από την ένταση της περιακρορριζικής βλάβης
- Γ Από το στάδιο διάπλασης του σπέρματος του μονίμου
- Δ Από την θεραπευτική αντιμετώπιση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

446. Ποιό στοιχείο δεν εκτιμάται στο αρχικό ακτινογράφημα για διάγνωση ενδοδοντικής βλάβης των νεογιλών δοντιών;

- A Περιακρορριζική διαύγαση
- B Μεσορριζική διαύγαση
- Γ Εσωτερική απορρόφηση
- Δ Ακρορριζική απορρόφηση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

447. Τι σημασία έχει η παρουσία διάχυτης ενασβεστίωσης στον μυλικό θάλαμο των νεογιλών δοντιών κάτω από τερηδονική βλάβη;

- A Επανάρθωση πολφικής φλεγμονής
- B Παρουσία πολφικής φλεγμονής
- Γ Δυσπλασία μύλης
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Εκτεταμένη απορρόφηση

448. Ποιο είναι το πιο αξιόπιστο στοιχείο για την εκτίμηση μη μετακλητής πολφικής φλεγμονής στα νεογιλά δόντια;

- A Η απουσία αντίδρασης στις δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού
- B Η αναφορά συνεχούς πόνου από το μικρό ασθενή
- Γ Το A και το B
- Δ Ούτε το A ούτε το B
- Ε Η παρουσία αντίδρασης στις δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού

449. Γιατί συμβαίνει εύκολα αποκάλυψη πολφού κατά την παρασκευή κοιλότητας στα νεογιλά δόντια;

- A Γιατί είναι μικρό το πάχος της οδοντίνης
- B Γιατί είναι εκσεσημασμένα τα πολφικά κέρατα
- Γ Το A και το B
- Δ Γιατί είναι λιγότερο ενασβεστωμένη η οδοντίνη
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

450. Ποιο είναι το μειονέκτημα της χρήσης $\text{Ca}(\text{OH})_2$ ως υλικό πολφοτομής στα νεογιλά δόντια;

- A Δεν είναι εύκολο στη χρήση του
- B Δεν προάγει την επανόρθωση του πολφού
- Γ Καθυστερεί την απορρόφηση των νεογιλών
- Δ Προάγει την εσωτερική απορρόφηση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

451. Τι ποσοστό φορμαλδεύδης περιέχει η φορμοκρεσόλη;

- A 0,19 %
- B 1,9 %
- Γ 9,1 %

Δ 19 %
Ε 91%

452. Ποια είναι η δράση της φορμοκρεσόλης στην πολφοτομή των νεογιλών δοντιών;

- A Προάγει το σχηματισμό γέφυρας επανορθωτικής οδοντίνης
- B Προάγει το σχηματισμό ινώδους γέφυρας
- Γ Επιταχύνει την απορρόφηση των ριζών
- Δ Καταστέλλει την πολφική μόλυνση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

453. Ποια κριτήρια χρησιμοποιούνται κατά την μεταθεραπευτική παρακολούθηση της πολφοτομής με φορμοκρεσόλη στα νεογιλά δόντια;

- A Απουσία περιακρορριζικής βλάβης
- B Απουσία συμπτωματολογίας
- Γ Απουσία εσωτερικής απορρόφησης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

454. Αντένδειξη ενδοδοντικής θεραπείας στα νεογιλά δόντια;

- A Έναρξη ακρορριζικής απορρόφησης
- B Απορρόφηση ρίζας μεγαλύτερη του 1/3 του μήκους της
- Γ Εσωτερική απορρόφηση ρίζας
- Δ Ύπαρξη συριγγίου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

455. Πως αποφεύγουμε τον τραυματισμό του σπέρματος του μονίμου κατά την ενδοδοντική θεραπεία των νεογιλών δοντιών;

- A Αποφεύγουμε την χημικομηχανική προπαρασκευή των ριζικών σωλήνων
- B Επιλέγουμε για το μήκος εργασίας την ακριβή θέση του ακρορριζικού τρήματος
- Γ Επιλέγουμε το μήκος εργασίας κατά μερικά χιλιοστά μικρότερο του ακρορριζικού άκρου της ρίζας
- Δ Προπαρασκευάζουμε το αυχενικό τριτημόριο της ρίζας
- Ε Δεν κάνουμε ενδοδοντική θεραπεία στα νεογιλά.

456. Τι από τα παρακάτω ισχύει για τη χρήση αντισηπτικών του ριζικού σωλήνα κατά την ενδοδοντική θεραπεία στα νεογιλά δόντια;

- A Δεν χρησιμοποιούνται αντισηπτικά
- B Χρησιμοποιούνται διαφορετικά αντισηπτικά αφού διαφέρει η χλωρίδα
- Γ Χρησιμοποιούνται αντισηπτικά με ηπιότερη δράση
- Δ Χρησιμοποιούνται τα ίδια αντισηπτικά αφού είναι ίδια η χλωρίδα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

457. Ποια από τις ιδιότητες του ιδεώδους φυράματος έμφραξης των ριζικών σωλήνων δεν ισχύει κατά την επιλογή του φυράματος για τα νεογιλά δόντια;

- A Να μην είναι τοξικό
- B Να συγκολλάται με τα τοιχώματα της οδοντίνης
- Γ Να μην απορροφάται
- Δ Να είναι ακτινοσκιερό
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

458. Ποιο ημιστερεό-στερεό υλικό χρησιμοποιείται κατά την έμφραξη των νεογιλών δοντιών;

- A Κώνος αργύρου
- B Γώνος γουταπέρκας
- Γ Θερμοπλαστικοποιημένη γουταπέρκα
- Δ Κανένα
- Ε Όλα τα παραπάνω

459. Ποσοστό επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας στα νεογιλά δόντια;

- A Μικρότερο από τα μόνιμα
- B Παρόμοιο με τα μόνιμα
- Γ Μεγαλύτερο από τα μόνιμα
- Δ Περίπου στο 50%
- Ε Περίπου στο 20%

460. Τεχνικές περιακρορριζικής χειρουργικής

- A Περιακρορριζική απόξεση
- B Ακροριζεκτομή
- Γ Το Α και το Β
- Δ Ούτε το Α ούτε το Β
- Ε Πολυφοτομή

461. Ποια από τις πιο κάτω τεχνικές δεν ανήκει στο αντικείμενο της Χειρουργικής Ενδοδοντίας;

- A Διχοτόμηση μύλης
- B Προγομφοποίηση κάτω γομφίων
- Γ Οστεοενσωματούμενα εμφυτεύματα
- Δ Εκτομή ρίζας
- Ε Ακρορριζεκτομή

462. Ενδείξεις χειρουργικής ενδοδοντικής θεραπείας

- A Αδυναμία ολοκλήρωσης της ενδοδοντικής θεραπείας
- B Επιπλοκές ενδοδοντικής θεραπείας
- Γ Αποτυχία ενδοδοντικής θεραπείας
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω.

463. Τι από τα παρακάτω θεωρείται ότι επηρεάζει περισσότερο την απόφαση

για χειρουργική ενδοδοντική θεραπεία;

- A Το τομικό τρήμα
- B Ο γναθιαίος πόρος
- Γ Το μείζον υπερώιο τρήμα
- Δ Το μεγάλο πάχος του υπερώιου φατνιακού πετάλου

ΕΤο ιγμόριο άντρο.

464. Ποια από τις τεχνικές της χειρουργικής ενδοδοντικής θεραπείας μπορεί να

γίνει σε έδαφος οξείας φλεγμονής;

- A Τρυπανισμός
- B Ακρορριζεκτομή
- Γ Περιακρορριζική απόξεση
- Δ Εκτομή ρίζας
- Ε Πολφοτομή

465. Για την παροχέτευση πυώδους συλλογής στο σπογγώδες οστού ενδείκνυται η τεχνική

- A Σχάση
- B Τρυπανισμός
- Γ Ακρορριζεκτομή
- Δ Περιακρορριζική απόξεση
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

466. Αναισθησία κατά την σχάση πυώδους συλλογής

- A Μόνο στελεχιαία
- B Στελεχιαία και τοπική στο εσωτερικό της συλλογής
- Γ Στελεχιαία και τοπική στην περιφέρεια της συλλογής
- Δ Αντενδείκνυται η αναισθησία
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

467. Τι γίνεται κατά την περρικρορριζική απόξεση;

- A Αφαιρούνται μόνον οι παθολογικοί περιακρορριζικοί ιστοί
- B Λαμβάνεται μόνον υλικό για βιοψία
- Γ Αφαιρούνται οι παθολογικοί περιακρορριζικοί ιστοί και γίνεται καθαρισμός της εξωτερικής επιφάνειας του ακρορριζίου
- Δ Αφαιρούνται οι παθολογικοί περιακρορριζικοί ιστοί και αποκόπτεται το ακρορροζικό τμήμα της ρίζας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

468. Ενδείξη (ενδείξεις) ακρορριζεκτομής

- A Αδυναμία ερμητικής ακρορριζικής έμφραξης
- B Εξωτερική απορρόφηση ρίζας που δεν αναχαιτίζεται με την ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Το Α και Β
- Δ Ούτε το Α ούτε το Β
- Ε Κάταγμα ρίζας

469. Σε περιπτώσεις εκσεσημασμένης ελάττωσης του μήκους της ρίζας ποια θεραπευτική μέθοδος αντενδείκνυται;

- A Η συντηρητική ενδοδοντική θεραπεία
- B Η περιακρορριζική απόξεση
- Γ Η ακρορριζεκτομή
- Δ Η διχοτόμηση της μύλης
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

470. Ποιες διατρήσεις έχουν πτωχή πρόγνωση;

- A Μεγάλες μεγέθους
- B Χρόνιες που παρέμειναν χωρίς θεραπεία
- Γ Το A και B
- Δ Ούτε το A ούτε το B
- Ε Ακρορριζικού τριτημορίου

471. Σε περίπτωση μη δυνατότητας προσπέλασης της διάτρησης στο μέσο τριτημόριο της ρίζας τι προτιμάται;

- A Η εξαγωγή του δοντιού
- B Η ακρορριζεκτομή
- Γ Επανορθωτική χειρουργική και αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος της ρίζας
- Δ Τρυπανισμός
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

472. Πως αντιμετωπίζεται η εξωτερική απορρόφηση της αυχενικής μοίρας της ρίζας;

- A Με παρασκευή κοιλότητας και έμφραξη
- B Με συντηρητική ενδοδοντική θεραπεία
- Γ Με ενδοδοντική χειρουργική θεραπεία
- Δ Με εξαγωγή του δοντιού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

473. Τι είναι ο ακρωτηριασμός της ρίζας;

- A Αφαίρεση μιας από τις ρίζες χωρίς να θίγεται η μύλη του δοντιού
- B Αφαίρεση μιας από τις ρίζες με το αντίστοιχο τμήμα της μύλης του δοντιού
- Γ Διαχωρισμός των ριζών με κάθετη τομή
- Δ Αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος της ρίζας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

474. Τι είναι η διχοτόμηση του δοντιού;

- A Αφαίρεση μιας από τις ρίζες χωρίς να θίγεται η μύλη του δοντιού
- B Αφαίρεση μιας από τις ρίζες με το αντίστοιχο τμήμα της μύλης του δοντιού
- Γ Διαχωρισμός των ριζών με κάθετη τομή
- Δ Αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος της ρίζας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

475. Τι είναι η προγομφοποίηση ενός γομφίου;

- A Αφαίρεση μιας από τις ρίζες χωρίς να θίγεται η μύλη του δοντιού
- B Αφαίρεση μιας από τις ρίζες με το αντίστοιχο τμήμα της μύλης του δοντιού
- Γ Διαχωρισμός των ριζών με κάθετη τομή
- Δ Αφαίρεση του ακρορριζικού τμήματος της ρίζας
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

476. Ποια είναι η σειρά από τη συντηρητικότερη προς τη ριζικότερη μέθοδο αντιμετώπισης ενός ενδοδοντικού προβλήματος;
- A Ενδοδοντική θεραπεία – σκόπιμη αναφύτευση- χειρουργική θεραπεία- εξαγωγή
 - B Ενδοδοντική θεραπεία – χειρουργική θεραπεία- σκόπιμη αναφύτευση-εξαγωγή
 - Γ Ενδοδοντική θεραπεία – χειρουργική θεραπεία ή σκόπιμη αναφύτευση -εξαγωγή
 - Δ Ενδοδοντική θεραπεία ή χειρουργική θεραπεία - σκόπιμη αναφύτευση –εξαγωγή
 - E Τίποτε από τα παραπάνω

477. Που οφείλεται η μεταβολή των φυσικομηχανικών ιδιοτήτων των ενδοδοντικά θεραπευμένων δοντιών που οδηγεί σε κατάγματα;
- A Στην απώλεια νερού από την οδοντίνη
 - B Στην απώλεια οδοντικής ουσίας
 - Γ Στις δομικές μεταβολές της οδοντίνης
 - Δ Σε όλα τα παραπάνω
 - E Τίποτε από τα παραπάνω

478. Ποιος είναι ο σκοπός (σκοποί) χρησιμοποίησης των ενδορριζικών αξόνων;
- A Η συγκράτηση του αποκαταστατικού υλικού στο μυλικό τμήμα
 - B Η μεταβίβαση και κατανομή των μασητικών δυνάμεων στα τοιχώματα του ριζικού σωλήνα
 - Γ Στα A και B
 - Δ Ούτε στο A, ούτε στο B
 - E Έχει σημασία για την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας

479. Ποιο πρέπει να είναι το μήκος του ενδορριζικού άξονα;
- A Ίσο με το μήκος της μύλης
 - B Ίσο με τα $\frac{2}{3}$ του μήκους της ρίζας
 - Γ Τουλάχιστον 10 χιλιοστά
 - Δ Το A ή το B
 - E Τουλάχιστον 20 χιλιοστά

480. Ποιο πρέπει να είναι το πλάτος του ενδορριζικού άξονα;
- A Ίσο με το $\frac{1}{3}$ του εύρους της ρίζας
 - B Ίσο τα $\frac{2}{3}$ του εύρους της ρίζας
 - Γ 3 χιλιοστά αυχενικά και προοδευτική κωνικότητα
 - Δ 6 χιλιοστά αυχενικά και προοδευτική κωνικότητα
 - E 8 χιλιοστά αυχενικά και προοδευτική κωνικότητα

481. Ποια μεταβολή μετατρέπει την οδοντίνη σε ανελαστικό ιστό;
- A Η απασβεστίωση κατά την τερηδονική προσβολή
 - B Η υπερενασβεστίωση της σκληρωτικής οδοντίνης
 - Γ Η απώλεια νερού από έλλειψη μεταβολισμού του πολφού
 - Δ Η δομική μεταβολή κατά τον τροχισμό
 - E Τίποτε από τα παραπάνω

482. Ποιος από τους παρακάτω μηχανισμούς δεν σχετίζεται με την απόφραξη των οδοντικών σωληναρίων στην θεραπεία της υπεραισθησίας της οδοντίνης

- A Ανάπτυξη νευρογενούς φλεγμονής
- B Παραγωγή ανώμαλης δευτερογενούς οδοντίνης
- Γ Σχηματισμός δικτύου πρωτεϊνών στο πολφικό άκρο τους
- Δ Σχηματισμός στρώματος ξεσμάτων από τον τροχισμό της επιφάνειας της οδοντίνης
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

483. Η υπεραϊμία που εμφανίζεται λόγω στάσης του αίματος στο φλεβικό σύστημα του πολφού ονομάζεται

- A Αντιδραστική υπεραϊμία
- B Ενεργητική υπεραϊμία
- Γ Παθητική υπεραϊμία
- Δ Φλεβική υπεραϊμία
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

484. Πως χαρακτηρίζεται την απόφαση οδοντιάτρου να προχωρήσει σε ενδοδοντική θεραπεία σε ασθενή που αναφέρει οξύτατο πόνο σε γομφίο της

κάτω στο παρελθόν (πριν ένα μήνα που παρουσίαζε επιδείνωση στο θερμό). Ο πόνος έχει τελείως υποχωρήσει τις τελευταίες ημέρες πριν την

απόφαση για ενδοδοντική θεραπεία

- A Σωστή απόφαση
- B Λανθασμένη απόφαση
- Γ Βιαστική, θα έπρεπε να παρακολουθήσει το δόντι
- Δ Υπερβολική, θα έπρεπε να εφαρμόσει συντηρητική αντιμετώπιση του πολφού
- Ε Επικίνδυνη, θα έπρεπε να χορηγήσει αντιβιοτικά

485. Προσέρχεται ασθενής με οίδημα, επικρουστικό πόνο και κινητικότητα σε

προγόμφιο της κάτω γνάθου. Τι θα αποφασίζατε ως πρώτη αντιμετώπιση

- A Χορήγηση αντιβιοτικών
- B Εξαγωγή του δοντιού
- Γ Ενδοδοντική θεραπεία σε μια συνεδρία
- Δ Χορήγηση αντιβιοτικών και διάνοιξη του δοντιού
- Ε Το α και γ

486. Μετά από τροχισμό για τοποθέτηση στεφάνης ο ασθενής αναφέρει οξύτατο βασανιστικό πόνο που διαρκεί επί 3 ημέρες. Τι θα κάνετε

- A Αναμονή για παρακολούθηση
- B Θα προχωρήσετε στην τοποθέτηση της εργασίας
- Γ Θα αποφασίσετε ενδοδοντική θεραπεία
- Δ Θα κάνετε συντηρητική αντιμετώπιση του πολφού
- Ε Θα προχωρήσετε σε ακρορριζεκτομή

487. Στον έλεγχο δοντιού που πραγματοποιήσατε ενδοδοντική θεραπεία πριν 15 ημέρες ποιό ή ποιιά κριτήρια θα χρησιμοποιήσετε
- A Έλεγχος αυτόματου πόνου
 - B Έλεγχος ευαισθησίας στην ψηλάφηση
 - Γ Έλεγχος ευαισθησίας στην επίκρουση
 - Δ Όλα τα παραπάνω
 - E Τίποτε από τα παραπάνω
488. Σε δόντι με περιακρορριζική αλλοίωση που ελέγχεται 12 μήνες μετά το τέλος της ενδοδοντικής θεραπείας τι θα αξιολογήσετε ως αποτυχία της θεραπείας
- A Παρουσία αλλοίωσης παρόμοιων διαστάσεων με τη αρχική
 - B Οίδημα που αναφέρει ο ασθενής 3 μήνες μετά το τέλος της θεραπείας
 - Γ Απόπτωση της μυλικής έμφραξης
 - Δ Παρουσία ακρορριζικής αλλοίωσης αλλά μικρότερων διαστάσεων
 - E Όλα τα παραπάνω
489. Κατά την απομάκρυνση τερηδόνας στην οδοντίνη σε μόνιμο δόντι παιδιού πραγματοποιείται με το κοχλιάριο τερηδόνας αποκάλυψη πολφού που αιμορραγεί. Επιλέξατε το σχέδιο θεραπείας
- A Άμεση κάλυψη
 - B Πολφοτομή
 - Γ Ενδοδοντική θεραπεία
 - Δ Εξαγωγή
 - E Απόφαση ανάλογα με το στάδιο διάπλασης του δοντιού
490. Η βλάβη του πολφού μπορεί να είναι
- A Οξεία ή χρόνια
 - B Μερική ή ολική
 - Γ Σηπτική ή άσηπτη
 - Δ Όλα τα παραπάνω
 - E Τίποτε από τα παραπάνω
491. Από τι εξαρτάται το μετακλητό ή αμετάκλητο της πολφικής βλάβης
- A Από το είδος του βλαπτικού ερεθίσματος
 - B Από τη χρονιότητα του ερεθίσματος
 - Γ Από την έκταση της βλάβης που έχει προκληθεί
 - Δ Από την ηλικία του ασθενούς
 - E Όλα τα παραπάνω
492. Γιατί η αντίδραση του πολφού στα βλαπτικά ερεθίσματα εμφανίζει ιδιαιτερότητες
- A Γιατί βρίσκεται σε κοιλότητα με ανένδοτα τοιχώματα
 - B Γιατί δεν έχει παράπλευρη κυκλοφορία
 - Γ Γιατί η αιμάτωση του γίνεται μέσα από το ακρορριζικό τρήμα
 - Δ A+B+Γ
 - E A+Γ

493. Που στηρίζεται η διάγνωση των πολφικών βλαβών
Α Στα στοιχεία από το ιστορικό
Β Στις δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού
Γ Στη συμπτωματολογία
Δ Στην ακτινογραφία
Ε Στα Α+Β+Γ

494. Ποια από τις παρακάτω δεν εμπίπτει στις δυστροφικές βλάβες του πολφού
Α Ινώδης εκφύλιση
Β Μεταπλασία
Γ Εσωτερική απορρόφηση
Δ Ενασβεστιώδης εκφύλιση
Ε Λιπώδης εκφύλιση

495. Ποιο είναι το κύριο διαγνωστικό στοιχείο για την χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα
Α Πόνος προκλητός
Β Πόνος αυτόματος
Γ Οίδημα
Δ Αποκάλυψη πολφού
Ε Ευασθησία στην επίκρουση

496. Ποια κατάσταση προβάλλει στην ακτινογραφία ως διαύγαση μεταξύ των ακρορριζίων των πλάγιων τομέων και κυνοδόντων;
Α Το τομικό τρήμα
Β Η γναθοτομική κύστη
Γ Ο γναθιαίος πόρος
Δ Η μέση υπερώια ραφή
Ε Το γενεϊακό τρήμα

497. Πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας μετά τη διεύρυνση του ακρορριζικού τρήματος;
Α Κακή σε όλες τις περιπτώσεις
Β Καλή σε όλες τις περιπτώσεις
Γ Καλή για το δόντι αν ακολουθήσει ακρορριζεκτομή
Δ Καλή αν γίνει ερμητική έμφραξη του ριζικού σωλήνα
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

498. Τι από τα παρακάτω δεν αφορά στην υπεραϊμία του πολφού
Α Θετική επίκρουση
Β Μικρότερη ένταση στη ηλεκτρική δοκιμασία
Γ Ευαισθησία στο κρύο
Δ Ευαισθησία στο θερμό
Ε Προκλητό στιγμιαίο πόνο

499. Τι πρέπει περιλαμβάνει το σχέδιο θεραπείας του οστεοποϊού ινώματος
Α Ενδοδοντική θεραπεία

- B Ακρορριζεκτομή
- Γ Διχοτόμηση ρίζας
- Δ Καμιά θεραπεία
- Ε Εξαγωγή δοντιού

500. Πως εμφανίζονται οι περιακρορριζικοί ιστοί στο ακτινογράφημα στην προχωρημένη οξεία πολφίτιδα

- A Πάντοτε φυσιολογικοί
- B Πάντοτε με διαυγαστική περιοχή
- Γ Πάντοτε με σκιαστική περιοχή
- Δ Πότε φυσιολογικοί και πότε με διεύρυνση του ακρορριζικού χώρου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

501. Ποια από τις παρακάτω βλάβες του πολφού συνοδεύεται από έντονο, αυτόματο πόνο:

- α. Υπερπλαστική πολφίτιδα
- β. Εναςβετιώδης εκφύλιση του πολφού
- γ. Χρόνια ελκωτική πολφίτιδα
- δ. Οξεία πολφίτιδα
- ε. Νέκρωση του πολφού

502. Σε κατάγματα αδαμαντίνης-οδοντίνης με σημειακή αποκάλυψη του πολφού προβαίνουμε σε μερική πολφοτομή όταν:

- α. Το ακρορρίζιο έχει πλήρως διαπλασθεί
- β. Η αποκάλυψη είναι πολύ πρόσφατη
- γ. Υπάρχει χοανοειδές ακρορρίζιο
- δ. Το Α και Γ
- ε. Όλα τα ανωτέρω

503. Ποια από τις παρακάτω βλάβες των περιακρορριζικών ιστών συνοδεύεται από έντονο, αυτόματο πόνο:

- α. Ακρορριζική κύστη
- β. Ακρορριζικό κοκκίωμα
- γ. Οξύ φατνιακό απόστημα
- δ. Χρόνιο φατνιακό απόστημα
- ε. Ακρορριζική οστεοπύκνωση

504. Για την επιτυχή αντιμετώπιση του οδοντόπνου απαιτείται:

- α. Ικανοποιητική αναισθησία
- β. Σωστή διάγνωση
- γ. Ακτινογραφικός έλεγχος του δοντιού
- δ. Ικανοποιητική χημικομηχανική επεξεργασία του ρ.σ.
- ε. Αντιβιοτική κάλυψη του ασθενή

505. Ο πόνος, στην οξεία πολφίτιδα, αντιμετωπίζεται με :

- α. Καθαρισμό της τερηδόνας και έμφραξη
- β. Πολφεκτομή
- γ. Πλήρη χημικομηχανική επεξεργασία του ρ.σ.
- δ. Διάνοιξη και παροχέτευση
- ε. Β ή Γ

506 .Εάν κατά την διάρκεια της επανάληψης ενδοδοντικής θεραπείας που υπολείπεται σε μήκος από το ακτινογραφικό ακρορρίζιο κατά 4 χιλ, διαπιστωθεί η ύπαρξη βάρους στο τοίχωμα του ρ.σ που εμποδίζει την προώθηση της ρίνης

- α. Θα πρέπει να εντοπίσουμε την συνέχεια του ρ.σ με οποιοδήποτε κόστος
- β. Θα πρέπει να τοποθετήσουμε στον χώρο του ρ.σ υδροξείδιο του ασβεστίου και να γίνει η τελική έμφραξη μέχρι το σημείο εκείνο
- γ. Θα πρέπει να κάνουμε άφθονους διακλυσμούς με υποχλωριώδες νάτριο και να δοκιμάσουμε να εντοπίσουμε την συνέχεια του ρ.σ
- δ. Θα πρέπει να κάνουμε άφθονους διακλυσμούς με υποχλωριώδες νάτριο και να επαναεμφράξουμε το ρ.σ μέχρι το σημείο εκείνο
- ε. Θα πρέπει χρησιμοποιώντας χηλικό-λιπαντικό παράγοντα και μία μικρού μεγέθους ρίνη να προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε την συνέχεια του ρ.σ.

507. Σε δόντι με ρωγμώδη κατάγματα στην αδαμαντίνη προβαίνουμε σε :

- α. Δοκιμασία ζωτικότητας με θερμό ερέθισμα
- β. Ηλεκτρική δοκιμασία πολφού
- γ. Δοκιμασία ζωτικότητας με ψυχρό ερέθισμα
- δ. Ακτινογραφικό έλεγχο
- ε. Όλα τα ανωτέρω

508. Μετά την αντιμετώπιση της οξείας πολφίτιδας, συστήνεται στον ασθενή:

- α. Η λήψη αναλγητικών κάθε 6 ώρες για 3 ημέρες
- β. Η λήψη αντιβιοτικών σε περίπτωση οιδήματος
- γ. Η ταυτόχρονη λήψη αναλγητικών και αντιβιοτικών
- δ. Η λήψη αναλγητικών σε περίπτωση πόνου
- ε. Η αφαίρεση της προσωρινής έμφραξης σε περίπτωση πόνου

509. Η πολφεκτομή δεν ενδείκνυται σε δόντι με αδιάπλαστο ακρορρίζιο που εμφανίζει πολφίτιδα, γιατί:

- α. Μπορεί να προκαλέσει κάταγμα της ρίζας
- β. Δεν είναι τεχνικά δυνατόν να αφαιρεθεί όλος ο πολφός
- γ. Είναι επιθυμητή η διατήρηση του ζώντος πολφού
- δ. Η πιθανότητα συνέχισης του πόνου είναι μεγάλη
- ε. Προτιμάται η εξαγωγή του δοντιού

510. Επί υπάρξεως 2ου ριζικού σωλήνα στα κάτω πρόσθια δόντια η διάνοιξη επεκτείνεται:

- α. παρειακά
- β. γλωσσικά
- γ. εγγύς
- δ. άπω

511. Η πύρωση των επιμήκων καταγμάτων της ρίζας σε ενδοδοντικά θεραπευμένα δόντια εξαρτάται από:

- α. Τη ζωτικότητα του πολφού
- β. Τη διάρκεια της ακινητοποίησης
- γ. Την παρεκτόπιση των κατεαγόντων τμημάτων
- δ. Όλα τα ανωτέρω

ε. Κανένα από τα παραπάνω

512. Οι πιθανότητες πρόκλησης οξείας ακρορριζικής περιρριζιτιδας είναι μεγαλύτερες :

- α. Μετά από την διάνοιξη του δοντιού
- β. Μετά από την εκπόλωση
- γ.. Μετά από την πλήρη χημικομηχανική επεξεργασία
- δ. μετά από την τελική έμφραξη
- ε. μετά από τη σχάση αποστήματος

513 .Σε περίπτωση επανάληψης μιάς ενδοδοντικής θεραπείας, το εύρος της διάνοιξης του μυλικού θαλάμου

- α .Πρέπει να είναι το ίδιο με αυτό της αρχικής διάνοιξης .
- β. Πρέπει να είναι μικρότερο από αυτό της αρχικής διάνοιξης
- γ. Πρέπει να είναι μεγαλύτερο από αυτό της αρχικής διάνοιξης
- δ. Δεν έχει καμία σημασία το μέγεθος της διάνοιξης
- ε. Το μέγεθος της διάνοιξης καθορίζεται από τις συνθήκες το στόματος.

514 Συμπτώματα συγχρόνως από τον πολφό και τους περιακρορριζικούς ιστούς έχουμε όταν :

- α. ο πολφός είναι νεκρός
- β. οι περιακρορριζικοί ιστοί φλεγμαίνουν
- γ. υπάρχει περιοδοντικός θύλακος
- δ. η φλεγμονή του πολφού επεκτείνεται στους περιακρορριζικούς ιστούς
- ε. σε κανένα από τα παραπάνω

515. Η θεραπεία εκλογής σε μόνιμο κεντρικό τομέα παιδιού 8 ετών με σημειακή αποκάλυψη του πολφού μετά απο τραυματική βλάβη είναι:

- α. Αμεση ανασύσταση με σύνθετη ρητίνη
- β. Πολφεκτομή
- γ. Ενδοδοντική θεραπεία
- δ. Μερική πολφοτομή
- ε. Τοποθέτηση φορμοκρεσόλης

516 Η αφαίρεση παλιάς έμφραξης γουταπέρκας από τον χώρο κεκαμμένου ριζικού σωλήνα πραγματοποιείται

- α. με περιστρεφόμενα εργαλεία επεξεργασίας ριζικού σωλήνα και χηληκά μέσα
- β. Με θερμαινόμενα εργαλεία
- γ. με χρήση διαλυτικών μέσων και εργαλείων επεξεργασίας χειρός τύπου K
- δ. Με χρήση διαλυτικών μέσων και ρινών hedstrom
- ε. Όλες οι παραπάνω μέθοδοι είναι επικίνδυνες

517. Ασθενής που πάσχει από οξεία πυώδη πολφίτιδα, ανακουφίζεται από τον πόνο με:

- α. ζεστό νερό
- β. την άσκηση πίεσης στο δόντι
- γ. κρύο νερό
- δ. χλιαρά επιθέματα ενδοστοματικά
- ε. χλιαρά επιθέματα εξωστοματικά

518. Ο πόνος από οξύ φατνιακό απόστημα αντιμετωπίζεται με::
- α. Λήψη αναλγητικών και αντιβιοτικών
 - β. Διάνοιξη του δοντιού και παροχέτευση
 - γ. Διάνοιξη του δοντιού και λήψη αντιβίωσης
 - δ. Σχάση του αποστήματος
 - ε. Σχάση του αποστήματος και λήψη αναλγητικών και αντιβιοτικών
519. Ο πόνος από χρόνια πολφίτιδα είναι:
- α. Εντοπισμένος σε ένα δόντι
 - β. διάχυτος σε μία περιοχή
 - γ. διάχυτος σε ένα ημιμόριο
 - δ. πιο έντονος στην ψηλάφηση
 - ε. κανένα από τα παραπάνω
520. Κεντρικός τομέας της κάτω γνάθου με οριζόντιο κάταγμα της ρίζας στο ακρορριζικό τριτημόριο που συνέβη πριν από 5 μήνες ΔΕΝ αντιδρά στις δοκιμασίες ζωτικότητας του πολφού χωρίς όμως να εμφανίζει ακτινογραφικά ευρήματα από την περιακρορριζική περιοχή. Προβαίνουμε σε:
- α. Εξαγωγή του δοντιού
 - β. Ενδοδοντική θεραπεία σε όλο το ριζικό σωλήνα
 - γ. Ενδοδοντική θεραπεία μόνο μέχρι της γραμμής του κατάγματος
 - δ. Χειρουργική αφαίρεση του ακρορριζικού κατεαγότος τμήματος της ρίζας
 - ε. Κανένα από τα παραπάνω
521. Η χρήση του ελαστικού απομονωτήρα κατά την διάρκεια της Ενδοδοντικής θεραπείας εξασφαλίζει:
- α Ασφάλεια και σιγουριά
 - β Αποφυγή κατάποσης διαφόρων ουσιών
 - γ Αποφυγή κατάποσης ή εισπνοής μικροεργαλείων
 - δ Απώλεια χρόνου και τη τοποθέτηση του
 - ε Τα α,β, και γ
522. - Σε δόντι με οξύ φατνιακό απόστημα όπου παρά τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου δεν παρατηρείται έξοδος πύου ή εξιδρώματος, προβαίνουμε σε:
- α. Τοποθέτηση αντισηπτικού στον μυλικό θάλαμο και πρόχειρη έμφραξη
 - β. το α και συνταγογραφούμε αντιβίωση
 - γ. Επιτυγχάνουμε παροχέτευση προωθώντας τη ρίνη πέραν του ακρορριζικού τμήματος
 - δ. Επιτυγχάνουμε παροχέτευση μέσω σχάσης του αποστήματος
 - ε. Αφήνουμε το δόντι ανοικτό μέχρι την επόμενη συνεδρία
523. Στην αντιμετώπιση του οξέος φατνιακού αποστήματος, τα αντιβιοτικά συστήνονται:
- α. Για την αντιμετώπιση του πόνου
 - β. Για την άμεση μείωση του οιδήματος
 - γ. Για την προληπτική κάλυψη ασθενών με βεβαρημένο ιατρικό ιστορικό

- δ Για την εξάλειψη των μικροβίων που έχουν προωθηθεί σε άλλες ανατομικές περιοχές
- ε. Το γ και δ

524. Η αντικαταστατική απορρόφηση της ρίζας σε αναφυτευμένα δόντια:

- α. Εξελίσσεται εξαιρετικά γρήγορα
- β. Χαρακτηρίζεται από μεγάλη διεύρυνση του περιρριζίου
- γ. Σχετίζεται με μεταλικό ήχο κατά την επίκρουση
- δ. Συμβαίνει εξαιρετικά σπάνια
- ε. Όλα τα ανωτέρω

525. Κατά τη τοποθέτηση του ελαστικού απομονωτήρα το πλαίσιο είναι απαραίτητο.

- α Για να διατηρείται τεντωμένο το ελαστικό
- β Για να εξασφαλίζεται καλλίτερη ορατότητα
- γ Για να υπάρχει ευκολία κατά την εμπέμβαση
- δ Τα α και β
- ε Τα α,β και γ

526. Η οξεία περιρριζιτίδα που προκαλείται μετά την χημικομηχανική επεξεργασία των ρ.σ., αντιμετωπίζεται με :

- α. Σχάση και τρυπανισμό
- β. Διάνοιξη, παροχέτευση, επαλήθευση του μήκους εργασίας, τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου και προσωρινή έμφραξη
- γ. χορήγηση αναλγητικών και αντιβιοτικών αρμάκων
- δ. Το β και γ
- ε. Διάνοιξη, παροχέτευση, το δόντι αφήνεται ανοκτό και χορηγούνται αναλγητικά και αντιβιοτικά φάρμακα

527. Η πρόκληση επιπλοκών (πόνος, οίδημα) κατά την διάρκεια της ενδοδοντικής θεραπείας σημαίνει ότι

- α. η ενδοδοντική θεραπεία θα αποτύχει
- β. είναι άμεση η ανάγκη χειρουργικής αντιμετώπισης
- γ. η ενδοδοντική θεραπεία θα επιτύχει
- δ. μετά την τελική έμφραξη ακολουθεί ακρορριζεκτομή στην ίδια συνεδρία
- ε. κανένα από τα παραπάνω

528. Αδιάβλητη αξιολόγηση της επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας δίνει

- α. η κλινική εξέταση
- β. η ακτινογραφική εξέταση
- γ. η ιστοπαθολογική εξέταση
- δ. Α και Β
- ε. καμία εξέταση

529. Κατά τη διάρκεια της ενδοδοντικής θεραπείας, η αναζωπύρωση της χρόνιας περιακρορριζικής φλεγμονής μπορεί να συμβεί μετά από:

- α. Διάνοιξη του δοντιού
- β. Διάνοιξη και μερική χημικομηχανική απεξεργασία
- γ. Διάνοιξη και πλήρη χημικομηχανική επεξεργασία

- δ. Διάνοιξη, χημικομηχανική επεξεργασία και έμφραξη των ρ.σ. σε 1 συνεδρία
- ε. όλα τα παραπάνω

530. Η απομάκρυνση της γουταπέρκας από τον ρ.σ , σε περίπτωση επανάληψης της ενδοδοντικής θεραπείας ΔΕΝ γίνεται

- α. Κάνοντας διακλυσμούς με χλωροφόρμιο η άλλο διαλυτικό μέσο
- β. Χρησιμοποιώντας φρέζες Gates η άλλα κοπτικά εργαλεία
- γ. Τοποθετώντας στάγδην χλωροφόρμιο η άλλο διαλυτικό σε συνδυασμό με ρίνες
- δ. Τοποθετώντας στάγδην χλωροφόρμιο η άλλο διαλυτικό σε συνδυασμό με περιστρεφόμενα κοπτικά εργαλεία
- ε. Χρησιμοποιώντας περιστρεφόμενα κοπτικά εργαλεία επεξεργασίας ρ.σ.

531. Σε ατελές κάταγμα της μύλης μπορεί να παρατηρηθεί:

- α. Πόνος στο ψυχρό ερέθισμα
- β. Επώδυνη επίκρουση
- γ. Πόνος στη μάσηση
- δ. Όλα τα ανωτέρω
- ε. Το Β και Γ

532 . Κατά την διαδικασία αφαίρεσης κώνων αργύρου από τον ρ.σ και για την διευκόλυνση της αφαίρεσης του πρέπει

- α. Να διευρυνθεί το στόμιο του ρ.σ κατά 4 μεγέθη μεγαλύτερο του αρχικού
- β. Να καταστρέψουμε την ακρορριζική στένωση
- γ. Να μην καταστρέψουμε το προεξέχον τμήμα του κώνου στον μυλικό θάλαμο.
- δ. Να μην μεταβληθεί το μέγεθος του στομίου του ρ.σ
- ε. Τίποτα από όλα αυτά.

533. Κατά την απομόνωση οι αρπάγες χρησιμεύουν.

- α Για να συγκρατούν το ελαστικό στον αυχένα του δοντιού
- β Για να εμποδίζουν την εισροή σιάλου
- γ Για να εξασφαλίζουν την ακεραιότητα του δοντιού
- δ Για να απομακρύνουν τα ελεύθερα ούλα
- ε Τίποτα απο τα παραπάνω

534. Η πιο ασφαλής μέθοδος αφαίρεσης σκληρών ενδοδοντικών φουραμάτων είναι αυτή που χρησιμοποιεί

- α. Ειδικές φρέζες η διαμάντια αερότορ
- β. Ρίνες υπερήχων
- γ. Φρέζες Gates
- δ. Ρίνες Hedstrom
- ε. Τίποτα από αυτά

535. .Κατά την διάρκεια της αφαίρεσης εμφρακτικών υλικών από το χώρο του ρ.σ, χρησιμοποιώντας μηχανοκινούμενα συστήματα ρινών Ni-Ti , υπάρχει κίνδυνος

- α. ευθειασμού του ριζικού σωλήνα
- β. δημιουργίας βάθρου στον ρ.σ
- γ. Θραύσης του μικροεργαλείου
- δ. καταστροφής της ακρορριζικής στένωσης
- ε. κανένα από τα παραπάνω

536 .Η επιτυχία της επανάληψης της ενδοδοντικής θεραπείας εξαρτάται

- α. Από τον αριθμό και την συχνότητα των διακλυσμών
- β. Απο την χρήση ελαστικού απομονωτήρα
- γ Από την τοποθέτηση ισχυρού αντισηπτικού στον ρ.σ
- δ. απο την γνώση και διερεύνηση των πιθανών αιτίων αποτυχίας
- ε .απο την μέθοδο επεξεργασίας του ρ.σ

537. Στην αναφύτευση δοντιού με χρόνο εξωστοματικής παραμονής πάνω απο 24 ώρες ΔΕΝ θα επιχειρήσουμε πριν την τοποθέτηση δοντιού στο φατνίο:

- α. Απολύμανση του δοντιού σε οινόπνευμα
- β. Ενδοδοντική θεραπεία εκτός στόματος
- γ. Τοποθέτηση του δοντιού σε φθοριούχο διάλυμα
- δ. Απομάκρυνση του αιματικού θρόμβου απο το φατνίο
- ε. Το Α και Δ

538 .Σε περίπτωση αποτυχίας ενδοδοντικής θεραπείας δοντιού που φέρει στεφάνη, η επανάληψη της ενδοδοντικής θεραπείας πραγματοποιείται

- α. αφαιρώντας πάντα και σε όλες τις περιπτώσεις την στεφάνη
- β. πάντα δια μέσου της μασητικής επιφάνειας της στεφάνης
- γ. αφαιρώντας την στεφάνη όταν το δόντι είναι τερηδονισμένο.
- δ. αφαιρώντας την στεφάνη όταν για οποιαδήποτε λόγο έχει διαταραχθεί η προσαρμογή της στο δόντι.
- ε. αφαιρώντας ολόκληρη την μασητική επιφάνεια της στεφάνης .

539 Η επανάληψη μιας ατελούς ενδοδοντικής θεραπείας είναι αναγκαία όταν

- α. υπάρχει επανατερηδονισμός της μύλης
- β. το δόντι έχει περιοδοντικό πρόβλημα
- γ. απαιτείται η κατασκευή στεφάνης με άξονα
- δ. το α και β
- ε. τίποτε από τα παραπάνω

540. Η τοποθέτηση του απομονωτήρα μπορεί να γίνει:

- α Με τοποθέτηση του ελαστικού και μετά της αρπάγης
- β Με την τοποθέτηση της αρπάγης πρώτα και μετά του ελαστικού
- γ Με σύγχρονη τοποθέτηση αρπάγης και ελαστικού
- δ Με μόνη τη τοποθέτηση της αρπάγης
- ε Τα α,β,και γ

541. Σε περίπτωση επανάληψης ενδοδοντικής θεραπείας κεντρικού τομέα άνω με υπερέκταση γουταπέρκας ,η αφαίρεση της γουταπέρκας της ακρορριζικής περιοχής πραγματοποιείται

- α.Σταδιακά ,χρησιμοποιώντας διαλυτικά γουταπέρκας και περιστρεφόμενα εργαλεία επεξεργασίας ρ.σ

- β. Προσεκτικά και σταδιακά με φρέζες Gates
- γ. Προσεκτικά με ρίνες Hedstrom
- δ. Με ρίνες Hedstrom και διαλυτικά γουταπέρκας
- ε. αποκλειστικά με περιστρεφόμενα εργαλεία επεξεργασίας ρ.σ

542. Ασθενής προσέρχεται άμεσα στο οδοντιατρείο μετά την πτώση του σε σκάλες. Η κλινική εξέταση αποκαλύπτει άθικτη τη μύλη των πρόσθιων δοντιών και αυξημένη κινητικότητα του άνω δεξιού κεντρικού τομέα. Η οπισθοφατνιακή ακτινογραφία δεν αποκαλύπτει τίποτε το αξιόλογο. Συνιστούμε στον ασθενή:

- α. Να πάει στο σπίτι του-ουδέν πρόβλημα
- β. Να γίνει ενδοδοντική θεραπεία στο δόντι
- γ. Να γίνει σειρά ακτινογραφιών με διαφορετική γωνία
- δ. Να γίνει ναρθηκοποίηση του δοντιού με ακίνητη προσθετική εργασία
- ε. Τίποτε από τα ανωτέρω

543. Η διάνοιξη του μυλικού θαλάμου μπορεί να γίνει:

- α. Μόνο πριν τη τοποθέτηση του ελαστικού απομονωτήρα
- β. Μόνο μετά τη τοποθέτηση του ελαστικού απομονωτήρα
- γ. Πριν και μετά τη τοποθέτηση του ελαστικού απομονωτήρα
- δ. Πριν την αφαίρεση της τερηδόνας
- ε. Πριν τη λήψη αρχικού ακτινογραφήματος

544. Κατά η διάνοιξη του μυλικού θαλάμου αφαιρείται:

- α. πλήρως το υποπολφικό τοίχωμα
- β. πλήρως το υπερπολφικό τοίχωμα
- γ. πλήρως το υπερπολφικό και μέρος του υποπολφικού
- δ. η κεντρική μοίρα του υπερπολφικού
- ε. πλήρως το υπερπολφικό και πλήρως η μασητική επιφάνεια.

545. Η τραυματική βλάβη που σχετίζεται συχνότερα με νέκρωση του πολφού σε πλήρως διαπλασμένα δόντια είναι:

- α. Το οριζόντιο κάταγμα ρίζας στο ακρορριζικό τμήμα της
- β. Το λοξό κάταγμα ρίζας
- γ. Η διάσειση του δοντιού
- δ. Η ολική ενσφήνωση
- ε. Η πλάγια μετατόπιση

546. Μόνιμο υλικό αποκατάστασης, διάτρησης του υποπολφικού τοιχώματος που επικοινωνεί με το στοματικό περιβάλλον είναι:

- α. Αμάλαμα ή ρητίνη
- β. EBA ή S. EBA
- γ. MTA
- δ. Cavit
- ε. Υαλοιονομερείς κονίες

547. Η τοποθέτηση του απομονωτήρα καλό είναι να γίνεται μετά τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου

- α. Όταν απομονώνουμε δόντι με στεφάνι
- β. Σε όλες τις περιπτώσεις

γ Όταν απομονώνουμε δόντι με έντονη κλίση
δ Τίποτε απο τα παραπάνω
ε Τα α και γ

548. Η ανίχνευση των στομίων των ριζικών σωλήνων γίνεται με:

- α. με μεγάλα μεγέθη ρινών
- β. με μικρά μεγέθη ρινών
- γ. με εγγλυφίδες Gates Glidden No1
- δ. με υπερήχους
- ε. με ενδοδοντικό ανιχνευτήρα

549. Η επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας αξιολογείται στην κλινική πράξη με:

- α. ιστολογική εξέταση
- β. κλινική εξέταση;
- γ. ακτινογραφική εξέταση;
- δ. κλινική και ακτινογραφική εξέταση;
- ε. δεν πρέπει να αξιολογείται;

550. Η απόσταση μεταξύ υπερπολφικού και υποπολφικού τοιχώματος μειώνεται σε:

- α. Δόντια με ταυροδοντισμό
- β. Σε ηλικιωμένα άτομα
- γ. Άμεσα μετά από τραυματισμό
- δ. Μετά από πολφοτομή
- ε. Σε καμιά περίπτωση

551. Κλινική αξία έχει η διαφοροδιάγνωση του ακρορριζικού κοκκιώματος απο:

- α. Το οστεοποιοί ίνωμα
- β. Την ακρορριζική κύστη
- γ. Το χρόνιο φατνιακό απόστημα
- δ. το οξύ δευτεροπαθές φατνιακό απόστημα
- ε. Το οξύ πρωτοπαθές φατνιακό απόστημα

552. Ποιό απο τα παρακάτω αποτελεί εκδήλωση του οξέος φατνιακού αποστήματος;

- α. Συρίγγιο
- β. Αποκαλυμμένη οδοντίνη
- γ. Λεμφαδενίτιδα
- δ. Πόνος σε θερμικά ερεθίσματα
- ε. Κανένα από τα παραπάνω

553. Μετά από τραυματική βλάβη η αυξημένη κινητικότητα του δοντιού σχετίζεται με:

- α. Οριζόντιο κάταγμα ρίζας
- β. Υποουλικό κάταγμα μύλης
- γ. Μετακίνηση του δοντιού
- δ. Το Α και Β

ε. Όλα τα ανωτέρω

554. Εάν θέλουμε να κάνουμε ενδοδοντική θεραπεία συγχρόνως σε δύο ή τρία δόντια στην ίδια περιοχή τότε

- α. Απομονώνουμε ένα-ένα δόντι και κάνουμε ενδοδοντική θεραπεία χωριστά
- β. Απομονώνουμε όλα τα δόντια μαζί και κάνουμε ενδοδοντική θεραπεία συγχρόνως
- γ. Δεν χρησιμοποιούμε απομονωτήρα για διευκόλυνση μας
- δ. Απομονώνουμε τα δόντια με τολύπια βάμβακος
- ε. Τα γ και δ.

555. Ποιό απο τα παρακάτω αποτελεί κοινή εκδήλωση του οξέος φατνιακού αποστήματος και της οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας;

- α. Πόνος
- β. Ευαισθησία στην ψηλάφηση
- γ. Αίσθηση επιμήκυνσης του δοντιού
- δ. Επώδυνη επαφή με τους ανταγωνιστές
- ε. Όλα τα παραπάνω

556. Το συρίγγιο αποτελεί ένδειξη:

- α. Ακρορριζικού κοκκιώματος
- β. Χρόνιου φατνιακού αποστήματος
- γ. Οξέος φατνιακού αποστήματος
- δ. Ακρορριζικής κύστης
- ε. Ακρορριζικής περιρριζίτιδας

557. Ποιά απο τις παρακάτω βλάβες είναι πολφικής αιτιολογίας

- α. Υπολειπόμενη κύστη
- β. Ακρορριζική κύστη
- γ. Οστεοποιοί ίνωμα
- δ. Οστείνωμα
- ε. Κανένα από τα παραπάνω

558. Παράμετροι που πιστεύεται ότι επηρεάζουν την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας είναι:

- α. παρουσία περιακρορριζικής βλάβης
- β. ακρορριζική θέση εμφρακτικού υλικού
- γ. ποιότητα της τελικής έμφραξης του ρ.σ.
- δ. πόνος πριν από τη θεραπεία
- ε. Α, Β και Γ

559. Ο επιμήκης άξονας της εγγλυφίδας κατά τη διάρκεια διάνοιξης του μυλικού θαλάμου των προσθίων δοντιών φέρεται:

- α. Κάθετα στο οριζόντιο επίπεδο
- β. Κάθετα στον επιμήκη άξονα του δοντιού
- γ. Παράλληλα στο κατακόρυφο επίπεδο
- δ. Παράλληλα στον επιμήκη άξονα του δοντιού
- ε. Παράλληλα τη κοπτικής επιφάνειας

560. Ασθενής με ιστορικό τροχαίου ατυχήματος πριν από 15 χρόνια εμφανίζει δυσχρωμία στους κεντρικούς τομείς της άνω γνάθου χωρίς άλλα συμπτώματα. Ακτινογραφικά αποκαλύπτεται πλήρης ενασβεστίωση όλης της πολφικής κοιλότητας χωρίς ευρήματα από τους περιακρορριζικούς ιστούς. Προβαίνουμε σε:

- α. Προληπτική ενδοδοντική θεραπεία των δοντιών
- β. Έλεγχο ζωτικότητας πολφού με θερμικά μέσα
- γ. Ηλεκτρική δοκιμασία ζωτικότητας πολφού
- δ. Ενδοδοντική θεραπεία ακολουθούμενη από εσωτερική λεύκανση της μύλης
- ε. Το Β και Γ

561. Σε ποιά από τις ακόλουθες βλάβες υπάρχουν ακτινογραφικά ευρήματα από τους περιακρορριζικούς ιστούς;

- α. Υπερευαισθησία της οδοντίνης
- β. Οξεία πολφίτις
- γ. Οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα
- δ. χρόνιο φατνιακό απόστημα
- ε. Πηκτική νέκρωση του πολφού

562. Ποιά από τις παρακάτω βλάβες θεωρείται εκφυλιστική αλλοίωση του πολφού.

- α. Νεκροβίωση
- β. Νέκρωση
- γ. Διάβρωση
- δ. Διάχυτη ενασβεστίωση
- ε. Αποτριβή

563. Η πολφοτομή σε μόνιμα δόντια με αποκάλυψη του πολφού ενδείκνυται όταν:

- α. Η ρίζα είναι πλήρως διαπλασμένη
- β. Η ρίζα είναι αδιάπλαστη
- γ. Ο πολφός αποκαλύφθηκε λόγω τερηδόνας
- δ. Ο πολφός πάσχει από καθολική πολφίτιδα
- ε. Δεν απαιτείται η τοποθέτηση άξονα

564. Στα αναφυτευμένα δόντια με μακρόχρονη παραμονή εκτός στόματος συναντάται συχνότερα μετά από 6 μήνες:

- α. Εμφάνιση εσωτερικής απορρόφησης
- β. Εμφάνιση αντικαταστατικής απορρόφησης
- γ. Εντονη κινητικότητα λόγω οξείας περιακρορριζικής βλάβης
- δ. Εμφάνιση αντιδραστικής οστεοπύκνωσης
- ε. Το Β και Δ

565. Σε συνδυασμένο ενδοπεριοδοντικό πρόβλημα, αντιμετωπίζεται πρώτα

- α. Η ενδοδοντική βλάβη
- β. Η περιοδοντική βλάβη
- γ. Η βλάβη που προκαλεί τον πόνο
- δ. Αντιμετωπίζονται ταυτόχρονα και οι δύο βλάβες
- ε. Δεν έχει σημασία η σειρά αντιμετώπισης

566. Εάν μετά τη διάνοιξη του μυλικού θαλάμου δεύτερου γομφίου της κάτω γνάθου διαπιστώσετε ότι υπάρχει μια ιδιαίτερα βαθιά αύλακα συνένωσης μεταξύ του άπω στομίου και του εγγύς παρεριακού στομίου των αντίστοιχων ριζικών σωλήνων είναι δυνατόν να υποθέσετε ότι πρόκειται για περιστατικό με:

- α. απορρόφηση
- β. εκτεταμένη τερηδόνα
- γ. μορφολογία πολφικής κοιλότητας C- shape.
- δ. ταυροδοντισμό
- ε. διάτρηση

567. Ασθενής προσέρχεται μετά από ατύχημα άμεσα στο οδοντιατρείο παραπονούμενος για πόνο στην περιοχή των προσθίων δοντιών. Η κλινική εξέταση αποκαλύπτει άθικτη τη μύλη των πρόσθιων δοντιών και φυσιολογική κινητικότητα. Προβαίνουμε σε:

- α. Ακτινογραφικό έλεγχο
- β. Λήψη ιατρικού ιστορικού
- γ. Δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού
- δ. Όλα τα ανωτέρω
- ε. Το Α και Γ

568. Για την αντιμετώπιση του πόνου συνταγογραφούνται φάρμακα με

- α. Πausίπονη δράση
- β. Αντιφλεγμονώδη δράση
- γ. Πausίπονη και αντιφλεγμονώδη δράση
- δ. Πausίπονη και αντιμικροβιακή δράση
- ε. Πausίπονη, αντιφλεγμονώδη και αντιμικροβιακή δράση

569. Η αντιμετώπιση δοντιών με οριζόντιο κάταγμα στο μέσο τριτημόριο της ρίζας, χωρίς παρεκτόπιση και θετικές δοκιμασίες πολφού πρέπει να περιλαμβάνει:

- α. Χαλαρή ακινητοποίηση για 15 μέρες
- β. Τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου στο ριζικό σωλήνα για 2 μήνες
- γ. Ενδοδοντική θεραπεία στο μυλικό κατεαγός τμήμα
- δ. Κανένα από τα παραπάνω
- ε. Το Α και Β

570. Κατά τη διάνοιξη ενός κεντρικού τομέα κάτω διαπιστώνεται ότι το εργαλείο ελέγχου της διαβατότητας του ριζικού σωλήνα εισέρχεται με κάμψη. Για να διορθώσετε αυτό θα:

- α. επεκτείνετε τη διάνοιξη γλωσσικά
- β. επεκτείνετε τη διάνοιξη κοπτικά
- γ. επεκτείνετε τη διάνοιξη εγγύς
- δ. επεκτείνετε τη διάνοιξη άπω
- ε. επεκτείνετε τη διάνοιξη γλωσσικά και άπω

571. Ποιά από τις παρακάτω ιδιότητες στερείται το υδροξείδιο του ασβεστίου

- α. Αντιμικροβιακή δράση
- β. Υγροσκοπική ικανότητα

- γ. Οστεοποιός δράση
- δ. Πausίπονη δράση
- ε. Το α και δ

572. Η σωστή επιλογή της περίπτωσης για ενδοδοντική θεραπεία, συμβάλλει στην επιτυχία της.

- α. αδιάφορο
- β. ναι
- γ. όχι
- δ. επειδή μπορούν να πραγματοποιηθούν σωστά τα στάδια της θεραπείας
- ε. Β και Δ.

573. Το οξύ φατνιακό απόστημα θα πρέπει να διαφοροδιαγνωσθεί απο:

- α. Την ακρορριζική κύστη
- β. Την περιστεφανίτιδα
- γ. Οξεία ακρορριζική περιρριζίτιδα
- δ. την οξεία ιγμορίτιδα
- ε. Την οξεία ελκονεκρωτική ουλίτιδα

574. Τα ατελή κατάγματα μύλης:

- α. Παρατηρούνται συνήθως στα πρόσθια δόντια
- β. Η διάγνωση είναι σχετικά εύκολη
- γ. Απεικονίζονται πάντα στο οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα
- δ. Όλα τα ανωτέρω
- ε. Κανένα απο τα ανωτέρω

575. Ποιό απο τα παρακάτω μπορεί να αποτελεί κοινή εκδήλωση του οξέος φατνιακού και του οξέος περιοδοντικού αποστήματος;

- α. Υπερευαισθησία της οδοντίνης
- β. Νεκρός πολφός
- γ. Ζωντανός πολφός
- δ. Συρίγγιο
- ε. Παροχέτευση πύου απο την ουλοδοντική σχισμή

576. Σημειώστε τη σωστή απάντηση

α. Τα τοιχώματα της κοιλότητας διάνοιξης πρέπει να είναι κάθετα προς τη μασητική επιφάνεια:

β. Τα τοιχώματα της κοιλότητας διάνοιξης πρέπει να είναι ελαφρώς αποκλίνοντα προς τη μασητική επιφάνεια

γ. Τα τοιχώματα της κοιλότητας διάνοιξης πρέπει να είναι ελαφρώς συγκλίνοντα προς τη μασητική επιφάνεια.

δ. Τα τοιχώματα της κοιλότητας διάνοιξης πρέπει να είναι μόνο ελαφρώς αποκλίνοντα προς το εγγύς – άπω κατακόρυφο επίπεδο.

ε. Τα τοιχώματα της κοιλότητας διάνοιξης πρέπει να είναι μόνο ελαφρώς συγκλίνοντα προς το κατακόρυφο παρειο- γλωσσικό επίπεδο.

577. Η ακρορριζική κύστη είναι δυνατόν να έχει ακτινογραφική εικόνα παρόμοια με:

- α. Υπεροστείνωση

- β. Περιοδοντικό απόστημα
- γ. Περιακρορριζική οστεοπύκνωση
- δ. Οστεομυελίτιδα
- ε. Ακρορριζικό κοκκίωμα

578. Παράμετροι που πιστεύεται ότι δεν επηρεάζουν την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας είναι:

- α. το φύλο του ασθενή
- β. θέση του δοντιού στην άνω ή κάτω γνάθο
- γ. η απορρόφηση ρίζας
- δ. ο αριθμός των συνεδριών της θεραπείας
- ε. Α, Β και Δ

579. Ποιά απο τις ακόλουθες παθήσεις δεν ανταποκρίνεται στη συντηρητική ενδοδοντική θεραπεία;

- α. Κολπική ακρορριζική κύστη
- β. Πλαγιορριζική κύστη
- γ. Οστεοποϊό ίνωμα
- δ. Ακρορριζικό κοκκίωμα
- ε. Χρόνιο φατνιακό απόστημα

580. Το αποτέλεσμα της συνεχούς εναπόθεσης οστεΐνης είναι :

- α. Η δημιουργία πολφολίθων
- β. Η τραυματογόνος σύγκλειση
- γ. Η αύξηση του μήκους της ρίζας
- δ. Η μείωση της επανορθωτικής ικανότητας των περιακρορριζικών ιστών
- ε. Η εκφύλιση και νέκρωση του πολφού

581. Ασθενής προσέρχεται άμεσα στο οδοντιατρείο μετά την πτώση του σε σκάλες. Η κλινική εξέταση αποκαλύπτει άθικτη τη μύλη των πρόσθιων δοντιών και αυξημένη κινητικότητα του άνω δεξιού κεντρικού τομέα. Η οπισθοφατνιακή ακτινογραφία δεν αποκαλύπτει τίποτε το αξιόλογο. Συνιστούμε στον ασθενή:

- α. Να πάει στο σπίτι του-ουδέν πρόβλημα
- β. Να γίνει ενδοδοντική θεραπεία στο δόντι
- γ. Να γίνει σειρά ακτινογραφιών με διαφορετική γωνία
- δ. Να γίνει ναρθηκοποίηση του δοντιού με ακίνητη προσθετική εργασία
- ε. Τίποτε από τα ανωτέρω

582. Ο συνδυασμός συντηρητικής και χειρουργικής ενδοδοντικής θεραπείας μπορεί να κριθεί εξαρχής αναγκαίος σε περίπτωση:

- α. Οξέος πρωτοπαθούς φατνιακού αποστήματος
- β. Ακρορριζικού κοκκιώματος
- γ. Οξέος δευτεροπαθούς φατνιακού αποστήματος
- δ. Οξείας ακρορριζικής περιρριζίτιδας
- ε. Κανένα από τα παραπάνω

583. Παράμετροι του ακτινογραφήματος που επηρεάζουν την αξιολόγηση της επιτυχίας ή αποτυχίας μιας ενδοδοντικής θεραπείας είναι

- α. ο βαθμός της εμφάνισης και της μονιμοποίησής της

- β. ο αριθμός των δοντιών που συμπεριλαμβάνει
- γ. η απόκλιση της γωνίας ακτινοβολήσης
- δ. το μέγεθος της περιακρορριζικής βλάβης
- ε. Α, Γ και Δ

584. Στην υπερευαισθησία της οδοντίνης :

- α. Υπάρχει αυτόματος πόνος
- β. Το δόντι είναι επώδυνο στην επίκρουση
- γ. Τα χαίνοντα στόμια των οδοντιοσωληναρίων είναι κλειστά
- δ. Ακτινογραφικά διαπιστώνεται διεύρυνση του περιρριζικού χώρου
- ε. Τα χαίνοντα στόμια των οδοντιοσωληναρίων είναι ανοικτά

585. Σε κεντρικό τομέα της άνω γνάθου με πρόσφατο ιστορικό τραύματος ανακαλύπτονται ρωγμώδη κατάγματα αδαμαντίνης. Προβαίνουμε σε:

- α. Επάλειψη των ρωγμών με συγκολλητικό παράγοντα
- β. Τοποθέτηση όψεων πορσελάνης
- γ. Εξάλειψη των ρωγμών με εκλεκτικό τροχισμό
- δ. Επανεξέταση του ασθενή
- ε. Το Α και Δ

586. Σε ποιές περιπτώσεις δεν επιχειρείται ενδοδοντική θεραπεία:

- α. Μεγάλο μέγεθος περιακρορριζικής βλάβης
- β. Κάταγμα μύλης
- γ. Εσωτερική απορόφηση ρίζας
- δ. Εξωτερική φλεγμονώδης απορρόφηση
- ε. Εξωτερική αντικαταστατική απορρόφηση

587. Ποιά συστηματικά νοσήματα αποτελούν αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία:

- α. Αιμορροφιλία
- β. Σακχαρώδης διαβήτης
- γ. Ερυθηματώδης λύκος
- δ. Λευχαιμία
- ε. Κανένα από τα παραπάνω

588. Κατά την ορθοδοντική θεραπεία παρατηρείται εξωτερική απορρόφηση ρίζας σε κεντρικό τομέα της άνω γνάθου. Η περίπτωση αυτή, αποτελεί:

- α. Ένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- β. Αντένδειξη για ενδοδοντική θεραπεία
- γ. Αντένδειξη για την συνέχιση της ορθοδοντικής θεραπείας
- δ. Ένδειξη για ακρορριζεκτομή
- ε. Ένδειξη για εξαγωγή

589. Η προσθετική αποκατάσταση του ενδοδοντικά θεραπευμένου δοντιού μπορεί να αποτελέσει παράγοντα αποτυχίας της περίπτωσης επειδή:

- α. εμπεριέχεται σωστά τοποθετημένος άξονας;
- β. δεν εφαρμόζει σε υγιή οδοντίνη
- γ. ερεθίζει το περιοδόντιο
- δ. προκαλεί πρόωρη επαφή
- ε. Β και Δ.

590. Η υπερευαισθησία της οδοντίνης που παρατηρείται μετά από περιοδοντική θεραπεία:

- α. Απαιτεί ενδοδοντική θεραπεία του υπεύθυνου δοντιού
- β. Αντιμετωπίζεται με παυσίπονα
- γ. Συνήθως εξελίσσεται σε πολφίτιδα
- δ. Συνήθως ιάται αυτόματα
- ε. Απαιτείται ριζική απόξεση του υπεύθυνου δοντιού

591. Σε ποιά περίπτωση προτείνεται η χρησιμοποίηση των κορτικοστεροειδών ως ενδορριζικό φάρμακο

- α. Στην Ε.Θ δοντιών με ζωντανό πολφό
- β. Στην Ε.Θ δοντιών με νεκρό πολφό
- γ. Στην Ε.Θ αναφυτευμένου δοντιού
- δ. Στην Ε.Θ δοντιού με ενσφήνωση
- ε. Σε καμμία περίπτωση

592. Η επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας αξιολογείται στην κλινική πράξη με:

- α. ιστολογική εξέταση;
- β. κλινική εξέταση;
- γ. ακτινογραφική εξέταση;
- δ. κλινική και ακτινογραφική εξέταση;
- ε. δεν πρέπει να αξιολογείται;

593. Κεντρικός τομέας της άνω γνάθου με παλαιό ιστορικό τραύματος εμφανίζει αλλαγή του χρώματος της μύλης του δοντιού και αρνητική δοκιμασία πολφού στα θερμικά ερεθίσματα. Προβαίνουμε σε:

- α Ακτινογραφικό έλεγχο
- β Ενδοδοντική θεραπεία
- γ Ηλεκτρική δοκιμασία ζωτικότητας πολφού
- δ. Το Α και Β
- ε. Το Α και Γ

594. Το εξωστοματικό συρίγγιο θεραπεύεται με

- α. Χορήγηση αντιβίωσης
- β. Απόξεση του συριγγώδους πόρου
- γ. Συρραφή του στομίου του συριγγίου
- δ. Ενδοδοντική θεραπεία του υπεύθυνου δοντιού
- ε. Όλα τα παραπάνω

595. Ο τρόπος που έχει κάνει ο ερευνητής την αξιολόγηση της επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας είναι σημαντικός;

- α. ναι

- β. όχι
- γ. αδιάφορο
- δ. πολύ σημαντικός
- ε. Β και Γ

596. Τα νεύρα του πνεύμονος είναι

- α. αισθητικά
- β. συμπαθητικά
- γ. παρασυμπαθητικά
- δ. Αισθητικά, συμπαθητικά και παρασυμπαθητικά
- ε. Αισθητικά και παρασυμπαθητικά

597. Ποιό από τα παρακάτω αντισηπτικά των ρ.σ. δεν είναι πτητικό:

- α. καμφορούχος παρα-μονο-χλωροφαινόλη
- β. κρεσατίνη
- γ. ευγενόλη
- δ. υδροξείδιο του ασβεστίου
- ε. φορμοκρεσόλη

598. Ποιό από τα παρακάτω αντισηπτικά των ρ.σ. θεωρείται πλέον τοξικό:

- α. Ευγενόλη
- β. Καμφορούχος π-φαινόλη
- γ. φορμοκρεόλη
- δ. Υδροξείδιο του ασβεστίου
- ε. κρεόσωτο

599. Σε ποιά τραυματική βλάβη δοντιού ΔΕΝ χρειάζεται επανεξέταση του ασθενούς:

- α. Κάταγμα αδαμαντίνης-οδοντίνης με αποκάλυψη πνεύμονος
- β. Οριζόντιο κάταγμα ρίζας
- γ. Πλάγια μετατόπιση του δοντιού
- δ. Κατάγματα αδαμαντίνης
- ε. Κανένα από τα ανωτέρω

600. Σε περίπτωση δοντιού που είχε ζωντανό πνεύμονο και εμφράχθηκε ατελώς ο ριζικός του σωλήνας, η επιτυχία της θεραπείας μπορεί να οφείλεται:

- α. στην παρουσία του εμφρακτικού υλικού
- β. στη χρήση του απομονωτήρα
- γ. στην ερμητική έμφραξη της μύλης μετά το τέλος της θεραπείας
- δ. στην τέλεση της χημικομηχανικής επεξεργασίας του ρ.σ.
- ε. Β και Γ

601. Γιατί είναι απαραίτητη η λήψη του ιατρικού ιστορικού του ασθενούς για τη διάγνωση

- A Να προσδιορισθεί η αιτία προσέλευσης του ασθενούς στο οδοντιατρείο
- B Να προσδιορισθεί η αιτία της οδοντιατρικής βλάβης
- Γ Να προσδιορισθεί το θεραπευτικό σχήμα αντιμετώπισης της βλάβης
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Όλα τα παραπάνω

602. Κατά τη διάγνωση ενδοδοντικού προβλήματος είναι απαραίτητη η λήψη

- A Πανοραμικής ακτινογραφίας στόματος
- B Οπισθοφατνιακής ακτινογραφίας
- Γ Πανοραμικής μόνο μετά την αδυναμία διάγνωσης από την οπισθομυλική ακτινογραφία
- Δ Και οι δύο τεχνικές
- Ε Καμία από τις δύο τεχνικές

603. Στην ακτινογραφική εξέταση

- A Φαίνονται όλοι οι τύποι κατάγματων ρίζας πάντοτε
- B Δεν φαίνονται τα οριζόντια κατάγματα ρίζας πάντοτε
- Γ Δεν φαίνονται τα επιμήκη κατάγματα ρίζας πάντοτε
- Δ Δεν φαίνονται όλοι οι τύποι κατάγματων ρίζας πάντοτε
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

604. Πως γίνεται δυνατή η διάγνωση οδοντολυσίας

- A Από το οδοντιατρικό ιστορικό του ασθενούς
- B Από το ιατρικό ιστορικό του ασθενούς
- Γ Από την επισκόπηση
- Δ Από τον ακτινογραφικό έλεγχο
- Ε Από τις δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού

605. Η ύπαρξη πάχυνσης του ακρορριζικού χώρου του περιρριζίου αποτελεί ένδειξη

- A Τραυματικής βλάβης του δοντιού
- B Περιοδοντικής βλάβης του δοντιού
- Γ Πολφικής βλάβης του δοντιού
- Δ Πιθανόν όλα τα πιο πάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

606. Η ύπαρξη πάχυνσης σε ολόκληρο το χώρο του περιρριζίου αποτελεί ένδειξη

- A Τραυματικής βλάβης του δοντιού
- B Περιοδοντικής βλάβης του δοντιού
- Γ Πολφικής βλάβης του δοντιού
- Δ Πιθανόν όλα τα πιο πάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

607. Ποια κάμψη ρίζας δεν διαπιστώνεται στην οπισθοφατνιακή ακτινογραφία;

- A Η εγγύς
- B Η άπω
- Γ Η παρειογλωσσική
- Δ Καμιά
- Ε Η α και β

608. Το μέγεθος της περιακρορριζικής αλλοίωσης στο ακτινογράφημα είναι

- A Μεγαλύτερο από το πραγματικό
- B Μικρότερο από το πραγματικό
- Γ Παρόμοιο με το πραγματικό

Δ Άλλοτε μικρότερο και άλλοτε μεγαλύτερο
Ε Το α ή το γ

609. Πιο ανατομικό στοιχείο προβάλλει στην ακτινογραφία ως διαύγαση στα ακρορρίζια των άνω κεντρικών τομέων;

- A Το γενειακό τρήμα
- B Ο γναθιαίος πόρος
- Γ Η μέση υπερώια ραφή
- Δ Το τομικό τρήμα
- Ε Το ιγμόριο άντρο

610. Πιο ανατομικό στοιχείο προβάλλει στην ακτινογραφία ως διαύγαση στα ακρορρίζια των άνω προγομφίων;

- A Το ιγμόριο άντρο
- B Ο γναθιαίος πόρος
- Γ Η μέση υπερώια ραφή
- Δ Το τομικό τρήμα
- Ε Το γενειακό τρήμα

611. Πιο ανατομικό στοιχείο προβάλλει στην ακτινογραφία ως διαύγαση στα ακρορρίζια των κάτω προγομφίων;

- A Το τομικό τρήμα
- B Το γενειακό τρήμα
- Γ Ο γναθιαίος πόρος
- Δ Η μέση υπερώια ραφή
- Ε Το ιγμόριο άντρο

612. Πιο ανατομικό στοιχείο προβάλλει στην ακτινογραφία ως διαύγαση στα ακρορρίζια των κάτω τομέων;

- A Το τομικό τρήμα
- B Το γενειακό τρήμα
- Γ Ο γναθιαίος πόρος
- Δ Η μέση υπερώια ραφή
- Ε Το ιγμόριο άντρο

613. Πως διαπιστώνεται ότι οι ρίζες ενός δοντιού της άνω γνάθου δεν ευρίσκονται στο εσωτερικό του ιγμορείου άντρου;

- A Από την δοκιμασία ζωτικότητας του πολφού
- B Από την απουσία κινητικότητας του δοντιού
- Γ Από την συνεχή παρουσία της lamina dura
- Δ Από την παρουσία ακρορριζικής διύγασης
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

614. Όταν το ακτινογράφημα των κάτω γομφίων λαμβάνεται με οριζόντια απόκλιση από εγγύς ποιος είναι ο προς τα άπω προβαλλόμενος ριζικόςσωλήνας;

- A Ο εγγύς γλωσσικός
- B Ο εγγύς παρειακός
- Γ Ο άπω παρειακός
- Δ Εξαρτάται από τη πορεία τους

Ε Ο άπω γλωσσικός

615. Ποιες από τις παρακάτω παθήσεις δεν μπορεί να διαγνωσθεί με ακτινογραφία;

A Η υπεραιμία του πνεύμονος

B Η πολφίτιδα

Γ Η νέκρωση του πνεύμονος

Δ Η υπερευαισθησία της οδοντικής

Ε Όλες οι παραπάνω

616. Η αντίδραση στην πλάγια επίκρουση του δοντιού υποδηλώνει

A Νέκρωση του πνεύμονος

B Ακρορριζική κύστη

Γ Περιοδοντικό θύλακο

Δ Τίποτε από τα παραπάνω

Ε Όλα τα παραπάνω

617. Η δοκιμασία πνεύμονος με ψυχρό ερέθισμα δίδει θετική αντίδραση

A Σε πρώιμες βλάβες του πνεύμονος

B Σε οξεία ορώδη πολφίτιδα

Γ Ούτε στην A ούτε στη B

Δ Στην A και B

Ε Στην νέκρωση του πνεύμονος

618. Που οφείλεται η ψευδής αρνητική αντίδραση στην ηλεκτρική δοκιμασία;

A Στην επαφή του δοκιμαστήρα με τα ούλα

B Στην παρουσία ζωντανού πνεύμονος σε μία ρίζα

Γ Στην παραμονή λειτουργικών νευρικών ινών

Δ Σε όλα τα παραπάνω

Ε Σε τίποτε από τα παραπάνω

619. Που οφείλεται η ψευδής θετική αντίδραση στην ηλεκτρική δοκιμασία;

A Στην λήψη αναλγητικών

B Σε αδιάπλαστη ρίζα

Γ Σε διάχυτη ενασβεστίωση

Δ Σε όλα τα παραπάνω

Ε Σε τίποτε από τα παραπάνω

620. Που οφείλεται η ψευδής θετική αντίδραση στην ηλεκτρική δοκιμασία δοντιών με αδιάπλαστη ρίζα;

A Στο μειωμένο πάχος της οδοντικής

B Στη μη ολοκληρωμένη διάπλαση του αγγειακού πλέγματος του πνεύμονος

Γ Στη μη ολοκληρωμένη διάπλαση του νευρικού πλέγματος στον πνεύμονο

Δ Στη μη ολοκληρωμένη διάπλαση του πνεύμονος

Ε Σε τίποτε από τα παραπάνω

621. Τι καταγράφει η ηλεκτρική δοκιμασία ζωτικότητας του πνεύμονος;

- A Την παρουσία ζωντανού πολφού
- B Την παρουσία υπεραϊμικού αγγειακού δικτύου στον πολφό
- Γ Την παρουσία πολφικής φλεγμονής
- Δ Την αντίδραση των πολφικών νεύρων
- Ε Την αντίδραση των νεύρων του περιρριζίου

622. Τι καταγράφουν οι φυσιολογικές μέθοδοι ζωτικότητας του πολφού;

- A Την παρουσία ζωντανού πολφού
- B Την παρουσία λειτουργικού αγγειακού δικτύου στον πολφό
- Γ Την παρουσία πολφικής φλεγμονής
- Δ Την αντίδραση των πολφικών νεύρων
- Ε Την αντίδραση των νεύρων του περιρριζίου

623. Ποιο είναι το πρώτο στάδιο της προετοιμασίας του ασθενούς για ενδοδοντική θεραπεία

- A Η λήψη ακτινογραφίας
- B Η διάνοιξη της πολφικής κοιλότητας
- Γ Η παρουσίαση του αποτελέσματος της διάγνωσης
- Δ Η μέτρηση του μήκους εργασίας του ριζικού σωλήνα
- Ε Η προπαρασκευή του ριζικού σωλήνα

624. Ποια τεχνική ακτινογράφησης χρησιμοποιείται στην ενδοδοντία;

- A Η τεχνική του παράλληλου κώνου
- B Η τεχνική της διχοτόμου
- Γ Και οι δύο τεχνικές ανάλογα από το στάδιο στο οποίο πραγματοποιείται
- Δ Καμία τεχνική
- Ε Πανοραμική ακτινογραφία

625. Με την τεχνική της διχοτόμου κατά την ακτινογράφιση των άνω γομφίων οι παρειακές ρίζες εμφανίζονται

- A Αποπεπλατυσμένες
- B Μακρύτερες από τις υπερώιες
- Γ Κοντύτερες από τις υπερώιες
- Δ Στενόμακρες
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

626. Γιατί κατά την ακτινογράφιση των δοντιών στην ενδοδοντία επιθυμούμε τη μικρότερη δυνατή παραμόρφωση;

- A Για να αποδώσουμε την ανατομικότητα των ριζών
- B Για την εκτίμηση του μήκους εργασίας
- Γ Για να είναι δυνατή η σύγκριση με άλλες ακτινογραφίες
- Δ Για να γίνει σωστή διάγνωση
- Ε Για την α και β

627. Σε ποιες περιπτώσεις χρειάζεται η αναισθησία στην ενδοδοντική πράξη;

- A Σε δόντια με ζωντανό πολφό
- B Σε περιπτώσεις ανακούφισης από οξεία πολφίτιδα
- Γ Σε περιπτώσεις ανακούφισης από οξεία περιρριζίτιδα

Δ Σε όλες τις παραπάνω
Ε Σε τίποτε από τα παραπάνω

628. Τι προκαλεί η μη σωστή εκτίμηση του μήκους εργασίας του ριζικού σωλήνα;

- A Τραυματισμός των περιακρορριζικών ιστών
- B Βάθρο
- Γ Προώθηση ρινισμάτων οδοντίνης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

629. Ποιος είναι ο ρόλος του ενδιάμεσου ακτινογραφήματος στην ενδοδοντική θεραπεία;

- A Η επιβεβαίωση της διάγνωσης
- B Η εκτίμηση του πολφικού θαλάμου
- Γ Η εκτίμηση του μήκους εργασίας
- Δ Η επιβεβαίωση της σωστής προπαρασκευής του ριζικού σωλήνα
- Ε Η εκτίμηση της έμφραξης

630. Σε τι περιβάλλον πρέπει να γίνεται η διεύρυνση;

- A Σε υγρό περιβάλλον
- B Σε ξηρό περιβάλλον
- Γ Σε αλκαλικό περιβάλλον
- Δ Σε όξινο περιβάλλον
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

631. Πότε διατηρείται καλύτερα η κοπτική ικανότητα των μικροεργαλείων;

- A Σε όξινο περιβάλλον
- B Σε υγρό περιβάλλον
- Γ Σε ξηρό περιβάλλον
- Δ Σε αλκαλικό περιβάλλον
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

632. Τι πρέπει να γίνεται με τα ρινίσματα της οδοντίνης;

- A Να προωθούνται ακρορριζικά
- B Να παραμένουν προσκολλημένα στο τοίχωμα του ριζικού σωλήνα
- Γ Να διαλύονται με χημικά μέσα
- Δ Να αθροίζονται στις αύλακες των μικροεργαλείων
- Ε Να παραμένουν στη θέση τους

633. Ποιο είναι το σχήμα του ριζικού σωλήνα μετά το τέλος της διεύρυνσης στην κλασική μέθοδο;

- A Παράλληλα τοιχώματα
- B Εξαρτάται από το αρχικό
- Γ Το σχήμα του τελευταίου μικροεργαλείου
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- Ε Εξαρτάται από την ηλικία του δοντιού

634. Πότε επιτυγχάνονται άριστα αποτελέσματα με την κλασική μέθοδο διεύρυνσης;

- A Σε αποπεπλατυσμένους ριζικούς σωλήνες
- B Σε κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες
- Γ Σε ευθείς ριζικούς σωλήνες
- Δ Σε δις-κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες
- E Ποτέ

635. Τι επιτυγχάνεται με την κωνική προπαρασκευή του ριζικού σωλήνα;

- A Κα3λύτερη προσέγγιση του ακρορριζικού τρήματος
- B Καλύτερη δράση των υγρών διακλυσμού
- Γ Καλύτερη ακρορριζική έμφραξη
- Δ Όλα τα παραπάνω
- E Τίποτε από τα παραπάνω

636. Ποιο είναι συνήθως το μέγεθος του εργαλείου Master Apical File;

- A No 8
- B No 15
- Γ No 25
- Δ No 60
- E No 80

637. Ποιο είναι το βήμα ελάττωσης του μήκους των μικροεργαλείων στην μέθοδο Step-back;

- A 0,5 – 1 χιλ.
- B 1-2 χιλ.
- Γ 3 χιλ.
- Δ 4 χιλ.
- E 5 χιλ.

638. Ποιο είναι το κύριο πλεονέκτημα της μεθόδου Step-back σε σχέση με την κλασσική μέθοδο διεύρυνσης;

- A Απαιτεί μικρότερο αριθμό μικροεργαλείων
- B Η προπαρασκευή γίνεται συντομότερα
- Γ Η έμφραξη γίνεται ερμητικότερη
- Δ Δεν είναι επώδυνη
- E Η προπαρασκευή γίνεται ευκολότερα

639. Ποιο είναι το κύριο μειονέκτημα της μεθόδου Step-back σε σχέση με την κλασσική μέθοδο διεύρυνσης;

- A Δημιουργεί αυξημένο κίνδυνο κατάγματος
- B Η προπαρασκευή γίνεται δυσκολότερα
- Γ Δεν επιτυγχάνεται επαρκής κατά πλάτος έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Δ Είναι επώδυνη
- E Απαιτεί μεγάλο ριθμό εργαλείων

640. Τι διαδικασία ακολουθείται κατά τη μέθοδο διεύρυνσης Crown-Down;

- A Χρήση όλων των μικροεργαλείων στο ίδιο μήκος
- B Χρήση προοδευτικά μειωμένου μήκους με την αύξηση του μεγέθους του μικροεργαλείου
- Γ Αρχικά διεύρυνση των μυλικών 2/3 της ρίζας και στη συνέχεια του ακρορριζικού τριτημορίου

Δ Αρχικά διεύρυνση του ακροριζικού τριτημορίου και στη συνέχεια των
μυλικών 2/3 της ρίζας
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

641. Ποιο είναι το πιο σημαντικό πρόβλημα που μπορεί να προκύψει κατά
την προπαρασκευή σε κεκαμμένους ριζικούς σωλήνες;
Α Να μην εμφραχθούν οι παράπλευροι ριζικοί σωλήνες
Β Να προκληθεί πόνος μετά το τέλος της διεύρυνσης
Γ Να γίνει μετατόπιση του ακροριζικού τμήματος
Δ Να γίνει προώθηση περιεχομένου του ριζικού σωλήνα στους
περιακροριζικούς ιστούς
Ε Να γίνει κάταγμα

642. Ποια μέθοδος διεύρυνσης θα επιλέγατε για ριζικούς σωλήνες με
γωνιώδη ακροριζική κάμψη;
Α Κλασική μέθοδος
Β Step-back
Γ Crown-down
Δ Προπαρασκευή με υπερήχους
Ε Καμιά από τις παραπάνω

643. Πως υπολογίζεται ο βαθμός κάμψης ενός ριζικού σωλήνα;
Α Η γωνία της ευθείας του αυχενικού τριτημορίου του ριζικού σωλήνα
με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
Β Η γωνία της ευθείας του ακροριζικού τριτημορίου του ριζικού
σωλήνα με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
Γ Η γωνία της ευθείας του αυχενικού τριτημορίου με την ευθεία
του ακροριζικού τριτημορίου του ριζικού σωλήνα
Δ Η γωνία της ευθείας του μέσου τριτημορίου του ριζικού σωλήνα με
τον επιμήκη άξονα του δοντιού
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

644. Η χρονική διάρκεια εξέλιξης της φλεγμονής του πολφού εξαρτάται από
Α Από την φύση του πολφού (ηλικία και οδοντική ομάδα)
Β Από την χρονική διάρκεια της δράσης του παθογόνου αιτίου
Γ Από την φύση του πολφού και την ένταση του παθογόνου αιτίου
Δ Από την ένταση του παθογόνου αιτίου και τη χρονική
διάρκεια της δράσης του
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

645. Που γίνεται ταχύτερα στα λειτουργικά ενεργώς δόντια η εναπόθεση
δευτερογενούς οδοντίνης;
Α Στη ρίζα ταχύτερα τη μύλη
Β Στα πλάγια τοιχώματα ταχύτερα από το υποπολφικό τοίχωμα
Γ Στο πλάγια τοιχώματα ταχύτερα από το υπερπολφικό τοίχωμα
Δ Στη ρίζα ταχύτερα από το υπερπολφικό τοίχωμα
Ε Στο υπερπολφικό τοίχωμα ταχύτερα από τα πλάγια
τοιχώματα

646. Τι μεταβολή περιλαμβάνει ο όρος σκληρωτική οδοντίνη;

- A Αύξηση του ποσοστού ενασβεστίωσης της προοδοντίνης
- B Αύξηση της ποσότητας δευτερογενούς οδοντίνης
- Γ Αύξηση της ενασβεστίωσης του πολφού και των πολφόλιθων
- Δ Αύξηση του πάχους της περιονικής οδοντίνης
- E Τύπος πολφικής νέκρωσης

647. Ποιες (ή ποια) από τις παρακάτω μεταβολές του πολφού δεν οφείλονται στη ηλικία:

- A Μεταπλασία του πολφού
- B Υπερπλαστική πολφίτιδα
- Γ Ενασβεστιώδης εκφύλιση του πολφού
- Δ Λιπώδης εκφύλιση του πολφού
- E Οι α και δ

648. Η δημιουργία των πολφόλιθων αποδίδεται μεταξύ άλλων και

- A Στην επίδραση χρόνιας τερηδονικής προσβολής
- B Στην υαλοειδή εκφύλιση του συνδετικού ιστού του πολφού
- Γ Στην ανάπτυξη νευρογενούς φλεγμονής
- Δ Σε συστηματική πάθηση
- E Σε τίποτε από τα παραπάνω

649. Ποιες από τις παρακάτω μεταβολές δεν αποτελούν χαρακτηριστικά φλεγμονώδους αντίδρασης του πολφού

- A Μείωση των πολφικών κυττάρων
- B Οίδημα
- Γ Υπεραιμία
- Δ Αιμορραγία
- E Πόνος

650. Ποιος τύπος οδοντίνης δεν αποτελεί μέρος της αμυντικής λειτουργίας του πολφού;

- A Σκληρωτική οδοντίνης
- B Ανώμαλη δευτερογενής οδοντίνη
- Γ Επανορθωτική οδοντίνη
- Δ Οι α και γ
- E Καμιά από τα παραπάνω

651. Ποιος από τις παρακάτω ανατομικές ιδιαιτερότητες του πολφού επηρεάζει δυσμενώς την αντίδραση του πολφού στα βλαπτικά ερεθίσματα;

- A Η παρουσία της ζώνης της προοδοντίνης
- B Η έλλειψη παράπλευρης αιματικής κυκλοφορίας
- Γ Η ζώνη του Weil
- Δ Η παρουσία νευρικών ινών στο εσωτερικό της οδοντίνης
- E Όλα τα παραπάνω

652. Ποια από τα παρακάτω δεν έχουν κλινική αξία στη διάγνωση της βλάβης του πολφού;

- A Το ιστορικό του ασθενούς
- B Τα ευρήματα της ηλεκτρικής δοκιμασίας ζωτικότητας πολφού

- Γ Τα ευρήματα της ιστοπαθολογικής εξέτασης του πολφού
- Δ Η συμπτωματολογία του δοντιού
- Ε Τα ευρήματα της θερμικής δοκιμασίας ζωτικότητας πολφού

653. Ποιες από τις παρακάτω καταστάσεις δεν αποτελεί μετακλητή βλάβη του πολφού;

- A Υπερευαισθησία της οδοντίνης
- B Υπεραιμία του πολφού
- Γ Και οι δύο παραπάνω
- Δ Σκλήρωση οδοντίνης
- Ε Εσωτερική απορρόφηση

654. Ποιες από τις παρακάτω καταστάσεις δεν αποτελεί αμετάκλητη βλάβη του πολφού;

- A Χρόνια ελκωτική πολφίτιδα
- B Χρόνια υπερπλαστική πολφίτιδα
- Γ Υπερευαισθησία της οδοντίνης
- Δ Εσωτερική απορρόφηση
- Ε Οξεία πυώδης πολφίτιδα

655. Σε τι συνίσταται η θεραπεία της μετακλητής πολφίτιδας;

- A Αφαίρεση του πολφού και ενδοδοντική θεραπεία
- B Άρση του βλαπτικού αιτίου
- Γ Άμεση κάλυψη του πολφού
- Δ Χορήγηση αναλγητικών
- Ε Χορήγηση αντιβιοτικών

656. Πως είναι ο πόνος στην αμετάκλητη πολφίτιδα;

- A Μόνο προκλητός
- B Στιγμιαίος
- Γ Προκλητός και στιγμιαίος
- Δ Προκλητός και συνεχής
- Ε Δεν υπάρχει πόνος

657. Ποιος από τους παρακάτω μηχανισμούς δεν σχετίζεται με την απόφραξη των οδοντικών σωληναρίων στην θεραπεία της υπεραισθησίας της οδοντίνης;

- A Ανάπτυξη νευρογενούς φλεγμονής
- B Παραγωγή ανώμαλης δευτερογενούς οδοντίνης
- Γ Σχηματισμός δικτύου πρωτεϊνών στο πολφικό άκρο τους
- Δ Σχηματισμός στρώματος ξεσμάτων από τον τροχισμό της επιφάνειας της οδοντίνης
- Ε Κανείς από τους παραπάνω

658. Πως ονομάζεται η υπεραιμία που εμφανίζεται λόγω στάσης του αίματος στο φλεβικό σύστημα του πολφού;

- A Αντιδραστική υπεραιμία
- B Ενεργητική υπεραιμία
- Γ Παθητική υπεραιμία
- Δ Φλεβική υπεραιμία

Ε Νευρογενής φλεγμονή

659. Από τι εξαρτάται η ικανότητα αποκατάστασης στην υπεραιμία του πνεύμονος;

- A Από την έκταση της υπεραιμικής περιοχής στον πνεύμονο
- B Από την κατάσταση του πνεύμονος πριν την ανάπτυξη της βλάβης
- Γ Από την αποκαταστατική δράση του υλικού έμφραξης
- Δ Από τα Α και Β
- Ε Από ενδογενείς παράγοντες

660. Η εφαρμογή υπέρμετρων ορθοδοντικών δυνάμεων σε ένα δόντι τι μπορεί να προκαλέσει;

- A Υπεραιμία του πνεύμονος
- B Οξεία πυώδη πολφίτιδα
- Γ Χρόνιο οδοντοφανιακό απόστημα
- Δ Ακρορριζική κύστη
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

661. Ποια από τις παρακάτω εκφράσεις είναι σωστή;

- A Η υπερευαισθησία της οδοντίνης και η υπεραιμία του πνεύμονος είναι ξεχωριστές πολφικές παθήσεις
- B Σε υπερευαισθησία της οδοντίνης δυνατόν να αναπτυχθεί υπεραιμία του πνεύμονος
- Γ Σε υπεραιμία του πνεύμονος μπορεί να εμφανισθεί υπερευαισθησία της οδοντίνης
- Δ Η υπερευαισθησία της οδοντίνης είναι το πρώτο στάδιο πολφικής φλεγμονής, η υπεραιμία του πνεύμονος το δεύτερο στάδιο.
- Ε Όλες οι παραπάνω

662. Ποιο είναι το διαφοροδιαγνωστικό στοιχείο της υπεραιμίας του πνεύμονος από την οξεία φλεγμονή του πνεύμονος;

- A Η εκδήλωση πόνου κατά την λήψη θερμών ερεθισμάτων
- B Η παύση του πόνου με την άρση των ερεθισμάτων
- Γ Η εκδήλωση πόνου κατά την επίκρουση
- Δ Το Α και Γ
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

663. Τι μπορεί να διαπιστώσετε κατά την κλινική εξέταση στην υπεραιμία του πνεύμονος;

- A Αρχόμενη τερηδόνα
- B Τραυματική σύγκλιση
- Γ Ατελές κάταγμα
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

664. Τι αντίδραση δίδει κατά την υπεραιμία του πνεύμονος η ηλεκτρική δοκιμασία;

- A Δίδει ίδια αντίδραση με τον μάρτυρα
- B Δίδει αντίδραση σε χαμηλότερη ένταση ρεύματος
- Γ Δίδει αντίδραση σε ψηλότερη ένταση ρεύματος

Δ Δεν δίδει αντίδραση
Ε Εξαρτάται από την ηλικία

665. Ποια είναι η πρόγνωση της υπεραιμίας του πολφού;

Α Είναι καλή για το δόντι αλλά όχι για τον πολφό

Β Είναι καλή για το δόντι και τον πολφό

Γ Είναι κακή για το δόντι

Δ Είναι καλή υπό την προϋπόθεση άρσης του βλαπτικού ερεθίσματος

Ε Είναι καλή για το δόντι αν γίνει ακρορριζεκτομή

666. Ποια από τις παρακάτω μορφές πολφίτιδας είναι μετακλητή;

Α Η ορώδης πολφίτιδα

Β Η πυώδης πολφίτιδα

Γ Η ελκωτική πολφίτιδα

Δ Η χρόνια πολφίτιδα

Ε Καμία

667. Στην οξεία πολφίτιδα η αύξηση της ενδοπορφικής πίεσης προκαλεί

Α Στάση του υγρού μέσα στα οδοντικά σωληνάκια

Β Απόφραξη των οδοντικών σωληναρίων

Γ Αύξηση του ουδού του πόνου των νευρικών ινών

Δ Μείωση του ουδού του πόνου των νευρικών ινών

Ε Παραγωγή επανορθωτικής οδοντίνης

668. Ποιάς θέσης η διάτρηση δεν έχει ιδιαίτερη επίδραση στην πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας;

Α Πλάγιου τοιχώματος

Β Υποπορφικού τοιχώματος

Γ Μυλικού τριτημορίου ρίζας

Δ Μέσου τριτημορίου ρίζας

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

669. Ποιάς θέσης η διάτρηση έχει τη δυσμενέστερη επίδραση στην πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας;

Α Πλάγιου τοιχώματος

Β Ακρορριζικού τριτημορίου ρίζας

Γ Μυλικού τριτημορίου ρίζας

Δ Μέσου τριτημορίου ρίζας

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

670. Πως αντιμετωπίζεται η διάτρηση της ρίζας;

Α Συντηρητικά

Β Χειρουργικά

Γ Με εξαγωγή του δοντιού

Δ Με όλα τα παραπάνω

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

671. Σε ποια ρίζα συνηθέστερα προκαλείται η διάτρηση του πλάγιου τοιχώματος της ρίζας;

- A Η παρειακή ρίζα του πρώτου άνω προγόμφιου
- B Η υπερώια ρίζα του άνω γομφίου
- Γ Η εγγύς παρειακή ρίζα του άνω γομφίου
- Δ Η άπω ρίζα του κάτω γομφίου
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

672. Από τι εξαρτάται η πρόγνωση μετά τη διάτρηση της ρίζας;

- A Εντόπιση διάτρησης
- B Χρόνος διάτρησης μέχρι την αντιμετώπιση
- Γ Το υλικό αντιμετώπισης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

673. Ποια είναι η σειρά ενεργειών κατά την αντιμετώπιση της διάτρησης;

- A Αιμόσταση και έμφραξη διάτρησης
- B Αιμόσταση, διακλυσμοί με υποχλωριώδες νάτριο και έμφραξη
- Γ Αιμόσταση, διακλυσμοί με υποχλωριώδες νάτριο, τοποθέτηση αντισηπτικού και έμφραξη
- Δ Αιμόσταση, τοποθέτηση αντισηπτικού και έμφραξη
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω.

674. Αίτιο διεύρυνσης ακρορριζικού τρήματος

- A Λανθασμένη διάγνωση της πάθησης
- B Λανθασμένη εκτίμηση της κλίσης του δοντιού
- Γ Λανθασμένη εκτίμηση μήκους ριζικού σωλήνα
- Δ Λανθασμένη εκτίμηση κάμψης ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

675. Πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας μετά τη διεύρυνση του ακρορριζικού τρήματος;

- A Κακή σε όλες τις περιπτώσεις
- B Καλή σε όλες τις περιπτώσεις
- Γ Καλή για το δόντι αν ακολουθήσει ακρορριζεκτομή
- Δ Καλή αν γίνει ερμητική έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

676. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης εξόδου εμφρακτικού υλικού

- A Απορρόφηση άκρου ρίζας
- B Έμφραξη με μέθοδο κάθετης συμπύκνωσης θερμής γουταπέρκας
- Γ Προπαρασκευή με την κλασσική μέθοδο
- Δ Όλα τα παραπάνω
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

677. Ποιο ιατρογενές πρόβλημα έχει καλύτερη πρόγνωση;

- A Διάτρηση υποπορφικού τοιχώματος
- B Υπέμφραξη
- Γ Υπερέμφραξη
- Δ Έξοδος εμφρακτικού υλικού
- Ε Τίποτε από τα παραπάνω

678. Τι λαμβάνεται υπ' όψη για απόφαση επανάληψης ενδοδοντικής
θεραπείας σε υπέμφραξη;

- A Το είδος του εμφρακτικού υλικού
- B Η αιτία της υπέμφραξης
- Γ Η παρουσία αποκατάστασης της μύλης
- Δ Όλα τα παραπάνω
- E Τίποτε από τα παραπάνω

679. Αρχή (αρχές) πρόληψης θραύσης μικροεργαλείου;

- A Προπαρασκευή σε ξηρό περιβάλλον
- B Αποστείρωση μικροεργαλείων σε υγρό περιβάλλον
- Γ Το A και B
- Δ Ούτε το A ούτε το B
- E Τίποτε από τα παραπάνω

680. Τι ενέργειες πρέπει να γίνουν μετά την κατάποση ή εισρόφηση
μικροεργαλείου;

- A Να παραμείνει ο ασθενής σε κλινήρη θέση για 2 ώρες
- B Να χορηγηθεί αμέσως αντιβίωση
- Γ Να γίνει ακτινογράφιση
- Δ Όλα τα παραπάνω
- E Τίποτε από τα παραπάνω

681. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης επιμήκους κατάγματος ρίζας;

- A Εξωτερική απορρόφηση ρίζας
- B Σχηματισμός βάρου
- Γ Διάτρηση υποπολφικού τοιχώματος
- Δ Τίποτε από τα παραπάνω
- E Υπερβολική διάνοιξη

682. Ποια κατάγματα του δοντιού προκύπτουν συνηθέστερα ως ιατρογενή
συμβάματα κατά την ενδοδοντική θεραπεία;

- A Κατάγματα μύλης αδαμαντίνης-οδοντίνης
- B Κατάγματα μύλης αδαμαντίνης-οδοντίνης-πολφού
- Γ Οριζόντια κατάγματα ρίζας
- Δ Επιμήκη κατάγματα ρίζας
- E Τίποτε από τα παραπάνω

683. Αιτία (αιτίες) πρόκλησης εμφυσήματος κατά τη διάρκεια της
ενδοδοντικής θεραπείας;

- A Χρήση υπεροξειδίου του υδρογόνου για διακλυσμούς
- B Στέγνωμα ριζικών σωλήνων με την αεροσύραγα
- Γ Το A και το B
- Δ Ούτε το A ούτε το B
- E Χρήση υποχλωριώδους νατρίου για διακλυσμούς

684. Ποιο είναι το κυριότερο πρόβλημα κατά την ενδοδοντική θεραπεία
δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα;

- A Δεν μπορεί να γίνει ακριβής διάγνωση της ενδοδοντικής πάθησης
- B Δεν μπορεί να γίνει σωστή εκτίμηση του μήκους εργασίας

- Γ Το μικρό μήκος του δοντιού κατά την προπαρασκευή
Δ Το ανοικτό ακρορρίζιο κατά την έμφραξη του δοντιού
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

685. Κατά την αντιμετώπιση πολφικών παθήσεων σε δόντια με μη
τελειωθείσα ρίζα ποιος είναι ο στόχος της θεραπείας;
Α Να υποχωρήσει η πολφική φλεγμονή
Β Να αντιμετωπισθεί ο πόνος και να γίνει ενδοδοντική θεραπεία μετά
το τέλος της διάπλασης της ρίζας και
Γ Να διασωθεί το ακρορριζικό τμήμα του πολφού με συντηρητική
αντιμετώπιση
Δ Να γίνει ενδοδοντική θεραπεία και πρόκληση απόφραξης του
ακρορριζίου
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

686. Ποιο είναι το προσδοκώμενο αποτέλεσμα κατά την θεραπευτική
αντιμετώπιση δοντιών με ζωντανό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
Α Να υποχωρήσει η πολφική φλεγμονή και το δόντι να παραμείνει
ασυμπτωματικό
Β Να συνεχίσει η διάπλαση της ρίζας
Γ Να εμφραχθεί ερμητικά ο ριζικός σωλήνας
Δ Να προληφθεί η περιακρορριζική αλλοίωση
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

687. Ποιο είναι το σημαντικότερο πρόβλημα κατά την ακρορριζεκτομή
δοντιών με μη τελειωθείσα ρίζα;.
Α Δεν αναστρέφεται η περιακρορριζική φλεγμονή
Β Η ακρορριζική διάχυση της μικροβιακής μόλυνσης του ριζικού
σωλήνα
Γ Ακρορριζικό κάταγμα κατά την συμπίκνωση υλικού
ανάστροφης έμφραξης
Δ Αδυναμία ερμητικής ανάστροφης έμφραξης
Ε Τίποτε από τα παραπάνω

688. Ποια μικροεργαλεία είναι περισσότερο κατάλληλα για την
προπαρασκευή των δοντιών με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
Α Οι πολφεξαγωγοί
Β Οι διευρυντήρες
Γ Τα lentulo
Δ Τα μηχανοκινούμενα μικροεργαλεία
Ε Οι ρίνες τύπου Hedstroem

689. Υλικό εκλογής για πρώτη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιών με νεκρό
πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
Α Γουταπέρκα
Β Εμφρακτικό φύραμα ριζικού σωλήνα
Γ Εμφρακτικό φύραμα ριζικού σωλήνα και γουταπέρκα
Δ Υδροξείδιο του ασβεστίου
Ε Τίποτε από τα παραπάνω.

690. Σε πόσο χρόνο επανελέγχεται δόντι με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα που αντιμετωπίστηκε θεραπευτικά;
- A Σε 3 ημέρες το αργότερο
 - B Σε 2 εβδομάδες
 - Γ Σε ένα μήνα
 - Δ Σε 3 τουλάχιστον μήνες
 - E Σε 2 χρόνια
691. Ποιο κριτήριο χρησιμοποιείται κατά την αξιολόγηση του θεραπευτικού αποτελέσματος σε δόντια με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
- A Η συνέχιση της διάπλσης της ρίζας
 - B Ο σχηματισμός σκληρού ιστού στο ανοικτό ακρορρίζιο
 - Γ Η απουσία περιακρορριζικής αλλοίωσης
 - Δ Η απουσία συμπτωματολογίας
 - E Τίποτε από τα παραπάνω
692. Τι ακτινογραφική εικόνα είναι δυνατό να προκύψει κατά την αντιμετώπιση δοντιών με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
- A Συνέχιση φυσιολογικής ριζοδιάπλασης
 - B Παραγωγή σκληρού ιστού στο επίπεδο του αυχένα
 - Γ Παραγωγή σκληρού ιστού στο μυλικό ημιμόριο της ρίζας
 - Δ Όλα τα παραπάνω
 - E Τίποτε από τα παραπάνω
693. Από ποια κύτταρα παράγεται ο σκληρός ιστός στα δόντια με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
- A Από τους ακρορριζικούς οδοντινοβλάστες
 - B Από τα αδιαφοροποίητα κύτταρα του ακρορριζικού τμήματος του πολφού
 - Γ Από τα αδιαφοροποίητα κύτταρα της ακρορριζικής μοίρας του περιρριζίου
 - Δ Από τους οστεινοβλάστες του ακρορριζίου
 - E Τίποτε από τα παραπάνω.
694. Τι σκληρός ιστός σχηματίζεται ακρορριζικά μετά τη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιού με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
- A Οδοντίνη
 - B Οστείνη
 - Γ Οστούν
 - Δ Αδαμαντίνη
 - E Οστεινοειδές
695. Πότε πρέπει να τοποθετείται το υλικό για πρόκληση σχηματισμού σκληρού ιστού κατά τη θεραπευτική αντιμετώπιση δοντιού με νεκρό πολφό και μη τελειωθείσα ρίζα;
- A Στην πρώτη συνεδρία
 - B Στη συνεδρία που ολοκληρώνεται η προπαρασκευή του ριζικού σωλήνα ανεξάρτητα από την παρουσία ή όχι ακρορριζικής φλεγμονής
 - Γ Στην συνεδρία που έχει υποχωρήσει η ακρορριζική φλεγμονή
 - Δ Μετά τους πρώτους 3 μήνες

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

696. Γιατί είναι επιβεβλημένη η διατήρηση των νεογιλών δοντιών στο φραγμό;

Α Διατηρούν το χώρο για ανατολή των μόνιμων δοντιών

Β Παίζουν ρόλο στην ανάπτυξη των γνάθων

Γ Συμμετέχουν στην εξέλιξη της ομιλίας

Δ Όλα τα παραπάνω

Ε Τίποτε από τα παραπάνω

697. Σύγκριση διαστάσεων νεογιλών - μόνιμων

Α Μικρότερο πάχος οδοντίνης αλλά μεγαλύτερο πάχος αδαμαντίνης στα νεογιλά

Β Μικρότερο πάχος αδαμαντίνης αλλά μικρότερο πάχος οδοντίνης στα νεογιλά

Γ Μεγαλύτερο πάχος αδαμαντίνης και οδοντίνης στα νεογιλά

Δ Μικρότερο πάχος αδαμαντίνης και οδοντίνης στα νεογιλά

Ε Παρόμοιες διαστάσεις

698. Σύγκριση διαστάσεων ρίζας πρόσθιων νεογιλών - μόνιμων

Α Είναι περισσότερο ευρείς εγγύς-άπω

Β Είναι περισσότερο ευρείς παρειουπερώια

Γ Είναι περισσότερο αποπεπλατυσμένοι παρειουπερώια

Δ Είναι περισσότερο αποπεπλατυσμένοι εγγύς-άπω

Ε Παρόμοιες διαστάσεις

699. Σύγκριση οπισθίων νεογιλών – μόνιμων σε ότι αφορά την απόκλιση των ριζών

Α Είναι παράλληλες τόσο στα νεογιλά όσο και στα μόνιμα

Β Είναι παράλληλες στα νεογιλά έχουν απόκλιση στα μόνιμα

Γ Είναι παράλληλες στα μόνιμα έχουν απόκλιση στα νεογιλά

Δ Τίποτε από παραπάνω

Ε Έχουν απόκλιση στα νεογιλά και στα μόνιμα

700. Τι προκαλεί η αυξημένη ενδοπορφική πίεση στον πολφό

Α Μειώνει τον ουδό του πόνου των νευρικών απολήξεων

Β Καταστρέφει την οδοντινοβλαστική στιβάδα

Γ Μειώνει το πάχος της προοδοντίνης

Δ Όλα τα παραπάνω

Ε Μόνο το Α και Γ

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΜΑΪΟΥ 2006 (50 + 50)

1. Η ρύθμιση της αιματικής κυκλοφορίας στον πολφό ελέγχεται από:
 - A. Συμπαθητικές νευρικές ίνες
 - B. Παρασυμπαθητικές νευρικές ίνες
 - Γ. Νευρικές ίνες τύπου Αα
 - Δ. Το Α και Β
 - Ε. Το Α και Γ

2. Οι συμπαθητικές νευρικές ίνες:
 - A. Παρατηρούνται αποκλειστικά στον ώριμο πολφό
 - B. Εκφυλίζονται με την ανατολή του δοντιού
 - Γ. Τροποποιούν την αίσθηση του πόνου
 - Δ. Ρυθμίζουν την αιματική κυκλοφορία
 - Ε. Τίποτε από τα ανωτέρω

3. Η νοραδρεναλίνη ή νορεπινεφρίνη:
 - A. Εκλύεται από τα συμπαθητικά νεύρα του πολφού
 - B. Προκαλεί αγγειοσυστολή στα πολφικά αγγεία
 - Γ. Προκαλεί αγγειοδιαστολή στα πολφικά αγγεία
 - Δ. Το Α και Β
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω

4. Οι αρτηριοφλεβικές αναστομώσεις του πολφού:
 - A. Παρατηρούνται μόνο στα νεογιλά δόντια
 - B. Υπάρχουν μόνο στην υπο-οδοντινοβλαστική στιβάδα
 - Γ. Ενώνουν απευθείας τις αρτηρίες με τις φλέβες του πολφού
 - Δ. Το Α και Γ
 - Ε. Το Β και Γ.

5. Ο ρόλος των αρτηριοφλεβικών αναστομώσεων του πολφού πιστεύεται ότι είναι:
 - A. Χωρίς κλινική σημασία
 - B. Σπουδαιότερος για την παραγωγή δευτερογενούς οδοντίνης
 - Γ. Σημαντικός για τον περιορισμό της ενδοπορφικής πίεσης στην πολφική φλεγμονή
 - Δ. Υποβοηθητικός στην παραγωγή πολφικού οιδήματος
 - Ε. Τίποτε από τα ανωτέρω

6. Τα λεμφικά αγγεία στον πολφό:
 - A. Ανιχνεύονται με τις κοινές ιστολογικές τεχνικές
 - B. Παίζουν ρόλο στην ρύθμιση της οδοντινογένεσης
 - Γ. Παρέχουν σημαντική τροφική λειτουργία
 - Δ. Όλα τα ανωτέρω
 - Ε. Τίποτε από τα ανωτέρω

7. Ο βασικός ρόλος του λεμφικού συστήματος στον πολφό είναι:
- A. Η επανακυκλοφορία του διάμεσου υγρού στην αιματική κυκλοφορία
 - B. Στην μεταφορά των προϊόντων μεταβολισμού των κυττάρων στο αίμα
 - Γ. Στην αύξηση της ενδοπολφικής πίεσης
 - Δ. Το A και B
 - E. Το A και Γ
8. Το υπο-οδοντινοβλαστικό νευρικό πλέγμα του Rasckow:
- A. Διαμορφώνεται πλήρως μετά την διάπλαση της ρίζας
 - B. Σχηματίζεται από αισθητικές νευρικές ίνες τύπου Aδ
 - Γ. Σχηματίζεται από νευρικές ίνες του αυτόνομου νευρικού συστήματος
 - Δ. Το A και B
 - E. Όλα τα ανωτέρω
9. Η εμφάνιση λιπוסταγονιδίων στην οδοντινοβλάστες και τα άλλα πολφικά κύτταρα:
- A. Είναι χαρακτηριστικό εύρημα της δικτυωτής ατροφίας του πολφού
 - B. Παρατηρείται στον πολφό νεαρών ατόμων
 - Γ. Αποτελεί εκδήλωση της δυστροφικής λιπώδους εκφύλισης του πολφού
 - Δ. Είναι επακόλουθο της ινώδους εκφύλισης του πολφού
 - E. Τίποτε από τα ανωτέρω
10. Η αποτυχία σχηματισμού ενασβεστιωμένου ιστού στην ακρορριζική περιοχή σαν απάντηση στην ενδοριζική τοποθέτηση υδροξειδίου του ασβεστίου σε δόντια με αδιάπλαστο ακρορρίζιο (τεχνική apexification) εξαρτάται από:
- A. Την ηλικία του ασθενούς
 - B. Τη θέση του δοντιού στο φραγμό
 - Γ. Παρουσία ενεργού περιοδοντικής φλεγμονής
 - Δ. Την παραμονή οργανικών υπολειμμάτων και μικροβίων μέσα στο ριζικό σωλήνα
 - E. Όλα τα ανωτέρω
11. Ποιό από τα παρακάτω ιατρογενή συμβάματα ΔΕΝ προκαλείται κατά το στάδιο της χημικομηχανικής επεξεργασίας του ριζικού σωλήνα
- A. Η δημιουργία βάρους
 - B. Η διάτρηση του πλαγίου τοιχώματος της ρίζας
 - Γ. Η διάτρηση του υποπολφικού τοιχώματος
 - Δ. Η θραύση μικροεργαλείου
 - E. Ο ευθειασμός του ριζικού σωλήνα
12. Ποιο από τα παρακάτω ιατρογενή συμβάματα ΔΕΝ οφείλεται στην ανελαστικότητα των ρινών από ανοξειδωτο χάλυβα
- A. Ο ευθειασμός του ριζικού σωλήνα
 - B. Η διάτρηση της ρίζας
 - Γ. Η θραύση μικροεργαλείου

- Δ. Η υπερδιεύρυνση του τρήματος
- Ε. Κανένα από τα παραπάνω

13. Γιατί είναι απαραίτητη η χρήση προκεκαμένων ρινών σε κεκαμένους ριζικούς σωλήνες
- A. Για να εισέρχονται ευχερώς στο στόμιο των ριζικών σωλήνων
 - B. Για να μην προκληθεί διάτρηση στο υποπολφικό τοίχωμα
 - Γ. Για να ακολουθούν το σχήμα του ριζικού σωλήνα
 - Δ. Για να εισέρχονται ευχερώς σε δισκεκαμένους ριζικούς σωλήνες
 - Ε. Για να μην διευρύνουν το ακρορριζικό τρήμα
14. Ποια μικροεργαλεία είναι περισσότερο επιρρεπή σε θραύση
- A. Πολφεξαγωγοί
 - B. Διευρυντήρες
 - Γ. Ρίνες τύπου K
 - Δ. Ρίνες τύπου Hoedstrom
 - Ε. Βελόνες Lentulo
15. Ποια μικροεργαλεία αφαιρούν ευχερέστερα την οδοντίνη
- A. Πολφεξαγωγοί
 - B. Διευρυντήρες
 - Γ. Ρίνες τύπου K
 - Δ. Ρίνες τύπου Hoedstrom
 - Ε. Βελόνες Lentulo
16. Ποιά κίνηση του μικροεργαλείου προκαλεί τη μεγαλύτερη έξοδο περιεχομένου του ριζικού σωλήνα στους περιακρορριζικούς ιστούς
- A. Η ώθηση
 - B. Η έλξη
 - Γ. Η περιστροφή
 - Δ. Η περιστροφή στο ακρορριζικό τριτημόριο και η ώθηση στο αυχενικό και μέσο τριτημόριο
 - Ε. Καμμία από τις παραπάνω
17. Ποια κίνηση του μικροεργαλείου προκαλεί τη μικρότερη έξοδο περιεχομένου του ριζικού σωλήνα στους περιακρορριζικούς ιστούς
- A. Η ώθηση
 - B. Η έλξη
 - Γ. Η περιστροφή
 - Δ. Η περιστροφή στο ακρορριζικό τριτημόριο και η ώθηση στο αυχενικό και μέσο τριτημόριο
 - Ε. Καμμία από τις παραπάνω
18. Ποιο είναι το μειονέκτημα των ρινών Hoedstrom σε σχέση με τις ρίνες τύπου K
- A. Είναι λιγότερο εύκαμπτες
 - B. Δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε κεκαμένους ριζικούς σωλήνες

- Γ. Αποκόπτουν ευχερέστερα την οδοντίνη
- Δ. Θραύονται ευκολότερα
- Ε. Έχουν διαφορετικό τρόπο παρασκευής

19. Οι διευρυντήρες υπερτερούν των ρινών στο ότι
- A. Αποκόπτουν ευχερέστερα την οδοντίνη
 - B. Έχουν μεγαλύτερο αριθμό ενεργών ελίκων
 - Γ. Καταλείπουν ομαλότερα τοιχώματα οδοντίνης
 - Δ. Παρασκευάζονται με περιστροφή ατσάλινου σύρματος
 - Ε. Κανένα από τα παραπάνω
20. Οι ρίνες Ni-Ti υπερτερούν των ρινών τύπου K στο ότι
- A. Καθαρίζουν καλύτερα τον ριζικό σωλήνα
 - B. Ακολουθούν καλύτερα το σχήμα του ριζικού σωλήνα
 - Γ. Προσδίδουν μεγαλύτερη κωνικότητα στο ριζικό σωλήνα
 - Δ. Όλα τα παραπάνω
 - Ε. Είναι οικονομικότερες
21. Ποιό από τα παρακάτω στάδια της ενδοδοντικής θεραπείας μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να παραλειφθεί
- A. Εντοπισμός στομίων ρ.σ.
 - B. Υπολογισμός μήκους εργασίας
 - Γ. Χημικομηχανική επεξεργασία του ρ.σ.
 - Δ. Τοποθέτηση αντισηπτικού στο ρ.σ.
 - Ε. Εμφραξη του ρ.σ.
22. Μετά από ποιο ιατρογενές σύμβαμα, η πρόγνωση της ενδοδοντικής θεραπείας είναι καλύτερη
- A. Διάτρηση ρίζας
 - B. Θραύση μικροεργαλείου
 - Γ. Πρόκληση εμφυσήματος
 - Δ. Δημιουργία βάρους
 - Ε. Σε όλα η πρόγνωση είναι κακή
23. Ποιός είναι ο καλύτερος τρόπος υπολογισμού του μήκους εργασίας
- A. Η ακτινογραφική μέθοδος
 - B. Η ηλεκτρονική μέθοδος
 - Γ. Ο συνδυασμός ακτινογραφικής και ηλεκτρονικής μεθόδου
 - Δ. Η μέθοδος των κώνων χάρτου
 - Ε. Η αντίδραση του ασθενή στη προώθηση της ρίνης
24. Με την ακτινογραφική μέθοδο υπολογισμού του μήκους εργασίας προσδιορίζεται, στη καλύτερη περίπτωση,
- A. Το ακρορριζικό τμήμα
 - B. Η ακρορριζική στένωση
 - Γ. Η οδοντινο-οστεϊνική ένωση
 - Δ. Το ανατομικό ακρορρίζιο
 - Ε. Το σημείο αναφοράς

25. Η μέθοδος των κώνων χάρτου μπορεί να χρησιμεύσει στο προσδιορισμό του σωστού μήκους εργασίας, όταν
- A. Το ακρορριζικό τμήμα δεν έχει διευρυνθεί
 - B. Το ακρορριζικό τμήμα έχει διευρυνθεί
 - Γ. Το δόντι είχε ζωντανό πολφό
 - Δ. Το δόντι είχε νεκρό πολφό
 - E. Σε όλα τα παραπάνω
26. Το ακρορριζικό τμήμα συμπίπτει με το ακτινογραφικό ακρορρίζιο σε ριζικούς σωλήνες με
- A. Εσωτερική απορρόφηση
 - B. Αδιάπλαστο ακρορρίζιο
 - Γ. Εξωτερική απορρόφηση
 - Δ. Σε όλα τα παραπάνω
 - E. Σε κανένα από τα παραπάνω
27. Το πραγματικό μήκος του ριζικού σωλήνα
- A. Παραμένει ανεπηρέαστο από την χημικομηχανική επεξεργασία
 - B. Αυξάνεται μετά τη χημικομηχανική επεξεργασία
 - Γ. Μειώνεται μετά τη χημικομηχανική επεξεργασία
 - Δ. Δεν έχει ερευνηθεί εάν επηρεάζεται από τη χημικομηχανική επεξεργασία
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
28. Η απόσταση του ακρορριζικού τμήματος από το ανατομικό ακρορρίζιο
- A. Αυξάνεται προοίησης της ηλικίας
 - B. Μειώνεται προοίησης της ηλικίας
 - Γ. Δεν μεταβάλλεται προοίησης της ηλικίας
 - Δ. Είναι μικρότερη σε ηλικιωμένα άτομα
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
29. Ο ακριβής υπολογισμός του μήκους εργασίας είναι δυσκολότερος
- A. Σε δόντια με ζωντανό πολφό
 - B. Σε δόντια με νεκρό πολφό
 - Γ. Σε δόντια με περιακρορριζική αλλοίωση
 - Δ. Σε δόντια με αδιάπλαστο ακρορρίζιο
 - E. Σε δόντια με πηκτική νέκρωση
30. Η απόσταση του ακρορριζικού τμήματος από το ανατομικό ακρορρίζιο είναι, κατά μέσον όρο, μεγαλύτερη
- A. Στον κεντρικό τομέα της άνω γνάθου
 - B. Στην εγγύς παρειακή ρίζα των γομφίων της άνω γνάθου
 - Γ. Στην άπω ρίζα των γομφίων της κάτω γνάθου
 - Δ. Στην παρειακή ρίζα των πρώτων προγόμφιων της άνω γνάθου
 - E. Στον πλάγιο τομέα της άνω γνάθου
31. Ποια κατηγορία δοντιών δεν μπορεί να εμφραχθεί ερμητικά με την τεχνική της πλάγιας συμπύκνωσης γουταπέρκας
- A. Δόντια με εξωτερική απορρόφηση ρίζας

- B. Δόντια με εσωτερική απορρόφηση ρίζας
 - Γ. Δόντια με εκτεταμένη περιακρορριζική αλλοίωση
 - Δ. Δόντια με στενό ριζικό σωλήνα
 - E. Δόντια με ευρύ ριζικό σωλήνα
32. Ποιά τεχνική έμφραξης εγγυάται την ερμητική έμφραξη του ριζικού σωλήνα
- A. Η πλάγια συμπύκνωση γουταπέρκας
 - B. Η κάθετη συμπύκνωση γουταπέρκας
 - Γ. Οι τεχνικές θερμοπλαστικοποιημένης γουταπέρκας
 - Δ. Όλες οι ανωτέρω
 - E. Καμμία από τις ανωτέρω
33. Το οδοντινικό επίχρισμα που καλύπτει τα τοιχώματα των ριζικών σωλήνων μετά το τέλος τη χημικομηχανικής επεξεργασίας
- A. Πρέπει πάντοτε να αφαιρείται
 - B. Απαγορεύεται να αφαιρείται
 - Γ. Δεν εμποδίζει την προσκόληση του φυράματος στην οδοντίνη
 - Δ. Εμποδίζει την είσοδο του φυράματος στους παράπλευρους ριζικούς σωλήνες
 - E. Το B και Γ
34. Σε ποια από τις παρακάτω τεχνικές παρατηρείται η πλέον ανομοιογενής μάζα γουταπέρκας
- A. Στη τεχνική της πλάγιας συμπύκνωσης
 - B. Στη τεχνική της κάθετης συμπύκνωσης
 - Γ. Στη τεχνική Obtura
 - Δ. Στη τεχνική Thermafil
 - E. στη τεχνική System-B
35. Στη τεχνική της χλωροπέρκας, το φύραμα που χρησιμοποιείται είναι
- A. Ευγενολούχο
 - B. Ρητινούχο
 - Γ. Σιλικονούχο
 - Δ. Υδροξειδίου του ασβεστίου
 - E. Κανένα από τα ανωτέρω
36. Ποιο από τα παρακάτω φυράματα έμφραξης περιέχει αντιβιοτικό
- A. Grossman
 - B. Roth
 - Γ. Apexit
 - Δ. Endomethasone
 - E. Κανένα από τα ανωτέρω
37. Η τελική έμφραξη των ριζικών σωλήνων είναι απαραίτητη για
- A. Την αποφυγή μικροβιαμίας
 - B. Την διάλυση των υπολειμμάτων του πολφού
 - Γ. Την επούλωση των περιακρορριζικών ιστών
 - Δ. Την αποφυγή της επαναμόλυνσης του ριζικού σωλήνα
 - E. Την αποφυγή του φαινομένου της αναχώρησης

38. Ποιο από τα παρακάτω ΔΕΝ αποτελεί αίτιο υπερέκτασης του εμφρακτικού υλικού των ριζικών σωλήνων
- A. Υπερδιεύρυνση ακρορριζικού τρήματος
 - B. Εσφαλμένη εκτίμηση του μήκους εργασίας
 - Γ. Εσφαλμένη επιλογή κύριου κώνου
 - Δ. Εσφαλμένη επιλογή τεχνικής έμφραξης
 - E. Σχηματισμός βάρθρου
39. Η υπερέκταση εμφρακτικού υλικού διαφέρει από την υπερέμφραξη στο ότι
- A. Στην υπερέκταση ο ριζικός σωλήνας δεν είναι σωστά εμφραγμένος κατά πλάτος
 - B. Στην υπερέκταση ο ριζικός σωλήνας είναι σωστά εμφραγμένος κατά πλάτος
 - Γ. Στην υπερέμφραξη ο ριζικός σωλήνας δεν είναι σωστά εμφραγμένος κατά πλάτος
 - Δ. Στην υπερέμφραξη το υλικό εξέρχεται από το ακρορριζικό τρήμα μέχρι 2 χιλ.
 - E. Στην υπερέκταση το υλικό εξέρχεται από το ακρορριζικό τρήμα περισσότερο από 2 χιλ.
40. Σε περίπτωση διάτρησης του πλαγίου τοιχώματος της ρίζας, ο ριζικός σωλήνας εμφράσσεται
- A. Μέχρι το ακρορριζικό τρήμα
 - B. Μέχρι το σημείο στο οποίο οι κώνοι χάρτου παραμένουν στεγνοί
 - Γ. 2 χιλ. πριν το σημείο της διάτρησης
 - Δ. Μέχρι το σημείο στο οποίο παρατηρείται ελαφρά έξοδος φυράματος
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
41. Ο οδοντίατρος, στην προσπάθειά του να διαγνώσει οδοντική βλάβη θα πρέπει να προβεί:
- A. Στην εξέταση των δοντιών.
 - B. Στην εξέταση της στοματικής κοιλότητας.
 - Γ. Στην εκτίμηση της προσωπικότητας του ασθενή.
 - Δ. Στην μελέτη του ψυχισμού του ασθενή.
 - E. Στην αντιμετώπιση του ασθενή ως σύνολο.
42. Ο σκοπός του οδοντιατρικού ιστορικού είναι να διαπιστώσει:
- A. Την κύρια αιτία προσέλευσης του ασθενή.
 - B. Τη συμπτωματολογία της υπάρχουσας βλάβης.
 - Γ. Το χρόνο έναρξης της βλάβης.
 - Δ. Τα μέσα βελτίωσης ή επιδείνωσης της βλάβης
 - E. Όλα τα προαναφερόμενα.
43. Η ακτινογραφία με τη μεγαλύτερη διαγνωστική αξία στην Ενδοδοντία είναι:
- A. Η πανοραμική.
 - B. Η οπισθοφατνιακή με την τεχνική του παραλλήλου κώνου.
 - Γ. Η οπισθοφατνιακή με την τεχνική της διχοτόμου.

- Δ. Η δήξεως.
Ε. Α και Γ.
44. Με την ακτινογραφία είναι δυνατή η διάγνωση:
Α. Της πολφίτιδας.
Β. Της νέκρωσης του πολφού.
Γ. Της περιακρορριζικής βλάβης
Δ. Της υπεραιμίας του πολφού.
Ε. Της οξείας φλεγμονής των ούλων.
45. Σε περιπτώσεις οξέος φατνιακού αποστήματος:
Α. Ο πολφός είναι νεκρός.
Β. Ο πολφός είναι ζωντανός
Γ. Λαμβάνεται αρνητική αντίδραση στην ηλεκτρική δοκιμασία.
Δ. Σπάνια, λαμβάνεται θετική αντίδραση.
Ε. Α, Γ και Δ.
46. Τα ενδοδοντικά θεραπευμένα δόντια εμφανίζουν αυξημένη συχνότητα καταγμάτων έναντι των δοντιών με ζωντανό πολφό επειδή:
Α. Έχουν απολεσθεί τα υγρά της οδοντίνης.
Β. Κυρίως, έχει απολεσθεί η ίδια η οδοντική ουσία.
Γ. Έχουν συμβεί αλλαγές στη δομή του κολλαγόνου.
Δ. Στον πολφό δεν υπάρχουν οι μηχανοπροδοχείς.
Ε. Αποτελούν στηρίγματα προσθετικών εργασιών.
47. Οι κύριες παράμετροι που επηρεάζουν τον τρόπο της αποκατάστασης της μύλης των ενδοδοντικά θεραπευμένων δοντιών είναι:
Α. Ο βαθμός απώλειας των οδοντικών ουσιών.
Β. Η θέση του δοντιού στο φραγμό.
Γ. Οι συνθήκες της στοματικής υγιεινής
Δ. Ο ρόλος που θα διαδραματίσει στην όλη στοματική αποκατάσταση.
Ε. Α, Β και Δ.
48. Τα ενδοδοντικά θεραπευμένα δόντια αποκαθίστανται:
Α. Μόνο με έμφραξη της μύλης.
Β. Πάντα με ενδορριζικό άξονα.
Γ. Ανάλογα με την απώλεια των σκληρών οδοντικών ουσιών.
Δ. Πάντα με στεφάνη.
Ε. Β και Δ.
49. Ο ενδορριζικός άξονας πρέπει να έχει:
Α. Μεγάλη διάμετρο για καλύτερη συγκράτηση.
Β. Μικρή διάμετρο για να μη σπάσει η ρίζα.
Γ. Διάμετρο που να αντιστοιχεί με το 1/3 της διαμέτρου της ρίζας.
Δ. Διάμετρο 2 χιλ. στο ακρορριζικό τμήμα.
Ε. Ακρορριζικό όριο στη μεσότητα της ρίζας.
50. Η σωστή αποκατάσταση της μύλης του ενδοδοντικά θεραπευμένου δοντιού:

- A. Παρεμποδίζει τη διείσδυση μικροβίων στην πολφική κοιλότητα.
- B. Δεν έχει σχέση με την επιτυχία της ενδοδοντικής θεραπείας.
- Γ. Αυξάνει τα ποσοστά επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας.
- Δ. Μειώνει τα ποσοστά επιτυχίας της ενδοδοντικής θεραπείας.
- E. A και Γ.

1. Που αποσκοπεί ο διακλυσμός των ριζικών σωλήνων;
Α. Στην αιμόσταση μετά την πολφεκτομή
Β. Στη διάλυση των οργανικών υπολειμμάτων του πολφού
Γ. Στη εφυδάτωση της ριζικής οδοντίνης
Δ. Στα Α, Β και Γ
Ε. Στα Β και Γ.
2. Πως επιτυγχάνεται η απολύμανση των ριζικών σωλήνων με τους διακλυσμούς;
Α. Με την παθητική απομάκρυνση των μικροβίων λόγω ροής
Β. Με την ενεργοποίηση της φλεγμονώδους αντίδρασης των ακρορριζικών ιστών
Γ. Με την αντισηπτική ικανότητα του διαλύματος
Δ. Τα Α και Β
Ε. Τα Α και Γ
3. Ποιο από τα διαλύματα διακλυσμού υπερέχει στην αντισηπτική ικανότητα;
Α. Το EDTA
Β. Το H₂O₂
Γ. Το υποχλωριώδες νάτριο
Δ. Απεσταγμένο νερό
Ε. Η γλυκονική χλωρεξιδίνη
4. Ποια είναι η πιο αντιπροσωπευτική ουσία που χρησιμοποιείται ως χηλικός παράγοντας της ριζικής οδοντίνης;
Α. Το EDTA
Β. Το H₂O₂
Γ. Το υποχλωριώδες νάτριο
Δ. Το κιτρικό οξύ
Ε. Η γλυκονική χλωρεξιδίνη
5. Ποια είναι τα μειονεκτήματα της χρήσης του H₂O₂;
Α. Απασβεστιώνει την οδοντίνη
Β. Προκαλεί πόνο
Γ. Μπορεί να προκαλέσει υποδόριο εμφύσημα
Δ. Όλα τα πιο πάνω
Ε. Το Β για το Γ
6. Τι αυξάνει τη διαλυτική ικανότητα του υποχλωριώδους νατρίου;
Α. Η εναλλάξ χρήση του με H₂O₂
Β. Η εναλλάξ χρήση του με γλυκονική χλωρεξιδίνη
Γ. Η εναλλάξ χρήση του με απεσταγμένο νερό
Δ. Η χρησιμοποίηση μεγάλων ποσοτήτων υποχλωριώδους νατρίου
Ε. Δεν παρουσιάζει διαλυτική ικανότητα
7. Ποια πυκνότητα διαλύματος υποχλωριώδους νατρίου έχει μεγαλύτερη δραστηριότητα και καλύτερη βιολογική συμπεριφορά;
Α. Μικρότερη του 1 %
Β. Μεταξύ 1-2 %
Γ. Μεταξύ 1-3 %

- Δ. Μεταξύ 3-5 %
- Ε. Μεγαλύτερη του 6 %

8. Σε ποιες περιπτώσεις λαμβάνεται ειδική μέριμνα κατά τους διακλυσμούς με υποχλωριώδες νάτριο;

- Α. Σε αδιάπλαστα ακρορρίζιο
- Β. Σε διάτρηση ακρορριζικού τρήματος
- Γ. Σε διάτρηση τοιχώματος ριζικού σωλήνα
- Δ. Σε όλα τα παραπάνω
- Ε. Σε τίποτε από τα παραπάνω

9. Γιατί γίνονται διακλυσμοί μετά το τέλος της διεύρυνσης των ριζικών σωλήνων;

- Α. Για την εφυδάτωση της οδοντίνης
- Β. Για την απομάκρυνση προϊόντων ακρορριζικής φλεγμονής
- Γ. Για την απομάκρυνση ρινισμάτων οδοντίνης
- Δ. Για τη διευκόλυνση της δράσης των αντισηπτικών που θα εγκλεισθούν
- Ε. Τα Γ και Δ.

10. Ποιες από τις παρακάτω ομάδες ουσιών επηρεάζουν την τοξικότητα των μικροβίων του ριζικού σωλήνα:

- Α. Οι πρωτεάσες
- Β. Η υαλουρονιδάση
- Γ. Η DNAάση
- Δ. Οι ενδοτοξίνες
- Ε. Όλες οι παραπάνω

11. Τι είναι οι ενδοτοξίνες;

- Α. Πρωτεάση
- Β. Υαλουρονιδάση
- Γ. Λιποπολυσακχαρίτης
- Δ. DNAάση
- Ε. Λιποπρωτεΐνη

12. Ποιες από τις παρακάτω ιδιότητες πρέπει να έχει το φάρμακο για την απολύμανση των ριζικών σωλήνων;

- Α. Να έχουν γρήγορη δράση
- Β. Να δρουν παρουσία εξιδρώματος
- Γ. Να είναι χημικώς σταθερά
- Δ. Τα Α, Β και Γ
- Ε. Τα Β και Γ

13. Από τι επηρεάζεται η διεισδυτικότητα ενός φαρμάκου κατά την απολύμανση των ριζικών σωλήνων;

- Α. Από την επιφανειακή του τάση
- Β. Από την παρουσία ρινισμάτων
- Γ. Από την πολφική πάθηση
- Δ. Από τα Α και Β
- Ε. Από τα Α και Γ

14. Τα αντισηπτικά που προκαλούν καθίζηση των λευκωμάτων επηρεάζονται από την επαφή τους με

- A. Πύον
- B. Αίμα
- Γ. Εξίδρωμα
- Δ. Όλα τα παραπάνω
- E. Τίποτε από τα παραπάνω

15. Ποιο από τα παρακάτω αντισηπτικά δεν ανήκει στα παράγωγα της φαινόλης;

- A. Κρεόσωτο
- B. Παραμονοχλωροφαινόλη
- Γ. Αιθέριο έλαιο
- Δ. Κρεσόλη
- E. Φορμοκρεσόλη

16. Γιατί χρησιμοποιούνται περιορισμένα τα αλογόνα ως αντισηπτικά ριζικών σωλήνων;

- A. Γιατί είναι πολύ τοξικά
- B. Γιατί αποσυντίθενται γρήγορα
- Γ. Γιατί δεν έχουν αντιμικροβιακή δράση
- Δ. Γιατί έχουν συνέργεια με τα αντιβιοτικά
- E. Για κανένα από τους παραπάνω λόγους

17. Τι περιλαμβάνει η θεραπεία των δοντιών με μη διαπλασμένη ρίζα και ζωντανό πολφό;

- A. Χορήγηση μόνο αντιφλεγμονωδών και επανέλεγχο
- B. Χορήγηση αντιφλεγμονωδών και αφαίρεση του βλαπτικού αιτίου
- Γ. Χορήγηση αντιβιοτικών και αφαίρεση του βλαπτικού αιτίου
- Δ. Χορήγηση αντιβιοτικών και επανέλεγχο
- E. Άμεση κάλυψη ή πολφοτομή και επανέλεγχο

18. Γιατί αντενδείκνυται η περιακρορριζική χειρουργική σε αδιάπλαστα δόντια με νεκρό πολφό;

- A. Γιατί μπορεί να προκληθεί ακρορριζικό κάταγμα
- B. Γιατί σταματά η διάπλαση της ρίζας
- Γ. Γιατί είναι πολύ επώδυνη διαδικασία
- Δ. Γιατί μπορεί να προκαλέσει διασπορά της ακρορριζικής μόλυνσης
- E. Για κανένα από τους παραπάνω λόγους

19. Ποια μικροεργαλεία είναι πλέον κατάλληλα για την ενδοδοντική θεραπεία αδιάπλαστων δοντιών με νεκρό πολφό;

- A. Οι εγγλυφίδες gates glidden
- B. Οι πολφεξαγωγοί
- Γ. Οι διευρυντήρες
- Δ. Οι ρίνες τύπου K
- E. Οι ρίνες τύπου Hedstrom

20. Πόσο χρονικό διάστημα απαιτεί η τελείωση της ρίζας μετά ενδοδοντική θεραπεία αδιάπλαστων δοντιών με νεκρό πολφό;

- A. 1-2 εβδομάδες
- B. 2-4 εβδομάδες
- Γ. 1-3 μήνες
- Δ. 6-24 μήνες
- Ε. Πάνω από 3 χρόνια

21. Τι περιλαμβάνει ο όρος ακροριζαπόφραξη;

- A. Θεραπεία δοντιού με αδιάπλαστη ρίζα και στόχο τη συνέχιση της διάπλασης
- B. Θεραπεία δοντιού με αδιάπλαστη ρίζα και στόχο τη παραγωγή ακρορριζικού ενασβεστιωμένου ιστού
- Γ. Τύπο θεραπείας περιακρορριζικής χειρουργικής
- Δ. Τύπο επούλωσης ακρορριζικής αλλοίωσης
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω

22. Από τι τύπο ιστού αποτελείται η γέφυρα ακρορριζαπόφραξης;

- A. Από δευτερογενή οδοντίνη
- B. Από ακύτταρη οστεΐνη
- Γ. Από συμπαγές οστούν
- Δ. Από οστεοειδές ή οστεϊνοειδές
- Ε. Από χονδρικό ιστό

23. Ποιες από τις παρακάτω ενέργειες αποφασίζεται αν συνεχίζεται η αιμορραγία μετά την πολφεκτομή;

- A. Αφήνεται το δόντι ανοικτό για παροχέτευση
- B. Γίνονται διακλυσμοί με φυσιολογικό ορό
- Γ. Γίνονται διακλυσμοί με υποχλωριώδες νάτριο
- Δ. Επιβεβαιώνεται το μήκος εργασίας
- Ε. Τοποθετείται αγγειοσυσπαστικό

24. Ποιος από τους παρακάτω μηχανισμούς δεν λαμβάνει μέρος κατά την επούλωση μετά την πολφεκτομή;

- A. Επιφανειακή νέκρωση
- B. Παραγωγή κοκκιώδους ιστού
- Γ. Παραγωγή συνδετικού ιστού
- Δ. Απορρόφηση της εξωτερικής επιφάνειας της ρίζας
- Ε. Παραγωγή οστεΐνης

25. Ποιος ή ποιοι παράμετροι επηρεάζουν το χρόνο αποκατάστασης περιακρορριζικής αλλοίωσης;

- A. Το μέγεθος της αλλοίωσης
- B. Η χρονιότητα της βλάβης
- Γ. Η λήψη κορτικοστεροειδών
- Δ. Η μασητική δραστηριότητα του δοντιού
- Ε. Όλα τα παραπάνω

26. Τι συνιστάται κατά την εμφάνιση πόνου μεταξύ των συνεδριών ενδοδοντικής θεραπείας;

- A. Θερμά εξωτερικά και ψυχρά ενδοστοματικά επιθέματα
- B. Θερμά εξωτερικά και ενδοστοματικά επιθέματα

- Γ. Ψυχρά εξωτερικά και ενδοστοματικά επιθέματα
- Δ. Ψυχρά εξωτερικά και θερμά ενδοστοματικά επιθέματα
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω

27. Τι συνιστάται κατά την επείγουσα αντιμετώπιση της οξείας πολφίτιδος;

- A. Πολφεκτομή και παραμονή ανοικτής της κοιλότητας
- B. Πολφεκτομή και προσωρινή έμφραξη της κοιλότητας
- Γ. Διάνοιξη της κοιλότητας
- Δ. Χορήγηση αναλγητικών
- Ε. Χορήγηση αντιβιοτικών και πολφεκτομή.

28. Η εικόνα του οδοντικού πόνου δεν μπορεί να έχει ως αιτία

- A. Στηθάγχη
- B. Έρπητα ζωστήρα
- Γ. Κροταφογναθική άρθρωση
- Δ. Μέση ωτίτιδα
- Ε. Τρίδυμο νεύρο

29. Πότε κατά την επείγουσα αντιμετώπιση του οδοντοφατνιακού αποστήματος χορηγούνται αντιβιοτικά;

- A. Πάντοτε
- B. Ποτέ
- Γ. Αν δεν επιτευχθεί παροχέτευση
- Δ. Αν υπάρχουν γενικά συμπτώματα
- Ε. Σε ειδικούς ασθενείς μόνο.

30. Τι θα υποψιαστείτε αν σας αναφέρεται κλινική εικόνα οξέος οδοντοφατνιακού αποστήματος αλλά διαπιστώνεται παρουσία ζωντανού πολφού;

- A. Οδοντοφατνιακό απόστημα μη οδοντογενούς αιτιολογίας
- B. Οξύ περιοδοντικό απόστημα
- Γ. Μεταστατική περιακρορριζική αλλοίωση
- Δ. Υπεροστείνωση
- Ε. Οδοντογενή κύστη

31. Εάν κάποιος ασθενής παρουσιάζει επανειλημμένα υποτροπή (αναζωπύρωση) χρόνιας ακρορριζικής φλεγμονής τι συνιστάται;

- A. Χορήγηση αντιβιοτικών πριν την συνεδρία και συνέχιση της ενδοδοντικής θεραπείας
- B. Παραμονή ανοικτής της κοιλότητας
- Γ. Εξαγωγή του δοντιού
- Δ. Περιακρορριζική χειρουργική
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω

32. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν επηρεάζει ευνοϊκά την επανορθωτική ικανότητα του πολφού;

- A. Ευρύ ακρορριζικό τρήμα
- B. Στάσιμη τερηδονική προσβολή
- Γ. Χρόνια φλεγμονή
- Δ. Ήπια αντισηπτικά

E. Όλα τα παραπάνω

33. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες δεν επηρεάζει αρνητικά την επανορθωτική ικανότητα του πολφού;

- A. Υλικά που περιέχουν φορμαλδεΐδη
- B. Εκγόμφωση ή ενσφήνωση
- Γ. Ταχέως εξελισσόμενη τερηδόνα
- Δ. Αποκοπή οδοντικής ουσίας με υψηλές ταχύτητες σε συνδυασμό με νερό
- E. Όλα τα παραπάνω

34. Πότε είναι επιβεβλημένη η διατήρηση του πολφού;

- A. Σε επανατερηδονισμό της οδοντίνης
- B. Σε αδιάπλαστα δόντια
- Γ. Σε ηλικιωμένα δόντια που είναι στηρίγματα προσθετικής εργασίας
- Δ. Σε ταχέως εξελισσόμενη τερηδόνα
- E. Σε τραυματικές βλάβες τύπου εκγόμφωσης

35. Τι είναι έμμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Κάλυψη της επιφάνειας του αποκαλυμμένου πολφού
- B. Κάλυψη της επιφάνειας του πολφού μετά από μερική πολφοτομή
- Γ. Κάλυψη της επιφάνειας του πολφού μετά από ολική πολφοτομή
- Δ. Κάλυψη της επιφάνειας διάτρησης της ρίζας
- E. Τίποτε από τα παραπάνω

36. Τι ισχύει από τα παρακάτω για την κατάσταση του πολφού κάτω από μαλακή οδοντίνη;

- A. Ο πολφός είναι πλήρως μολυσμένος
- B. Η πολφική βλάβη είναι ήπια και μετακλητή
- Γ. Ο πολφός παρουσιάζει σημεία χρόνιας πυώδους πολφίτιδας
- Δ. Υπάρχει πολφική νέκρωση
- E. Τίποτα από τα παραπάνω

37. Ποια συμπτωματολογία αποτελεί ένδειξη για την έμμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Απουσία συμπτωμάτων
- B. Συμπτωματολογία αμετάκλητης βλάβης του πολφού
- Γ. Συμπτωματολογία μετακλητής βλάβης του πολφού
- Δ. Απουσία συμπτωματολογίας ακρορριζικής φλεγμονής
- E. Ευαισθησία στην ακρορριζική ψηλάφηση

38. Τι επιδιώκεται κατά την έμμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Πλήρης αφαίρεση τερηδονισμένης οδοντίνης
- B. Αφαίρεση οδοντίνης μέχρι την σημειακή αποκάλυψη του πολφού
- Γ. Αφαίρεση μόνο της αποσαρωμένης οδοντίνης
- Δ. Παραμονή της τερηδονισμένης οδοντίνης
- E. Τίποτα από τα παραπάνω

39. Τι αξιολογείται κατά την επανεξέταση μετά την έμμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Η ύπαρξη του πόνου

- B. Η κατάσταση των ακρορριζικών ιστών
- Γ. Ακτινογραφική εικόνα της περιοχής μεταξύ κάλυψης και πολφού
- Δ. Τίποτε από τα Α,Β και Γ
- Ε. Τα Α,Β και Γ

40. Πότε η έμμεση κάλυψη του πολφού χαρακτηρίζεται ως επιτυχής;

- A. Οι δοκιμασίες ζωτικότητας πολφού δίδουν θετική απάντηση
- B. Απουσία συμπτωμάτων
- Γ. Παραμονή ακέραιας μυλικής έμφραξης
- Δ. Φυσιολογική ακτινογραφική εικόνα
- Ε. Όλα τα παραπάνω

41. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις αποτελεί αντένδειξη για την άμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Τραυματική αποκάλυψη πολφού
- B. Ιατρογενείς αποκάλυψη πολφού
- Γ. Τερηδονική αποκάλυψη πολφού
- Δ. Κάταγμα μύλης χωρίς αποκάλυψη πολφού
- Ε. Καμία από τις παραπάνω

42. Από ποιο παράγοντα δεν εξαρτάται η πρόγνωση της άμεσης κάλυψη του πολφού;

- A. Από την ηλικία του ασθενούς
- B. Από την αιτιολογία αποκάλυψης
- Γ. Από τη θέση του δοντιού στο φραγμό
- Δ. Από τη θέση της αποκάλυψης
- Ε. Από την έκταση της αποκάλυψης

43. Ποια είναι η επίδραση των κορτικοστεροειδών κατά την άμεση κάλυψη του πολφού;

- A. Προκαλούν μονιμοποίηση του πολφού
- B. Αίρουν την φλεγμονή και διεγείρουν την οδοντινογένεση
- Γ. Αίρουν την φλεγμονή και αναστέλλουν την οδοντινογένεση
- Δ. Δεν έχουν επίδραση επί της φλεγμονής του πολφού αλλά διεγείρουν την οδοντινογένεση
- Ε. Τίποτα από τα παραπάνω

44. Με τι διάλυμα δεν γίνεται διακλυσμός της κοιλότητας του μυλικού θαλάμου πριν την πολφοτομή;

- A. Φυσιολογικός ορός
- B. Απεσταγμένο νερό
- Γ. Υποχλωριώδες νάτριο 0,5%
- Δ. Ανασισθητικό διάλυμα
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω

45. Ποιο στοιχείο της ακτινογραφικής εικόνας δεν αξιολογείται κατά τον επανέλεγχο μετά την πολφοτομή

- A. Η αρχόμενη εσωτερική απορρόφηση
- B. Η προχωρημένη εσωτερική απορρόφηση
- Γ. Ο σχηματισμός οδοντικής γέφυρας

- Δ. Η ενασβεστιώδης εκφύλιση του πολφού
- Ε. Η εξωτερική μορφολογία της ρίζας

46. Σε ποια δόντια αφορούν τα ατελή κατάγματα της μύλης;

- A. Σε δόντια με νεκρό πολφό και ακρορριζική αλλοίωση μόνο
- B. Σε δόντια με ζωντανό πολφό μόνο
- Γ. Σε δόντια με ζωντανό και νεκρό πολφό
- Δ. Σε δόντια με προσθετικές εργασίες μόνο
- Ε. Σε δόντια χωρίς προσθετικές εργασίες

47. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του πόνου σε ατελές κάταγμα της μύλης που έχει πέρασ την οδοντίνη;

- A. Δεν υπάρχει πόνος
- B. Συνεχής μετά την επίδραση ψυχρών ερεθισμάτων
- Γ. Αυτόματος μετά την επίδραση της μάσησης
- Δ. Προκλητός στην αρχή και στο τέλος της μάσησης
- Ε. Προκλητός στα υπερωσμωτικά διαλύματα

48. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του πόνου σε ατελές κάταγμα της μύλης που έχει πέρασ τον πολφό;

- A. Δεν υπάρχει πόνος
- B. Συνεχής μετά την επίδραση ψυχρών ή θερμών ερεθισμάτων
- Γ. Πόνος στη ψηλάφηση
- Δ. Προκλητός κατά την επίκρουση μόνο
- Ε. Πόνος στην πλάγια επίκρουση

49. Πως αντιμετωπίζεται ένα ατελές κάταγμα της μύλης με πέρασ στην οδοντίνη;

- A. Εξαγωγή του δοντιού
- B. Ενδοδοντική θεραπεία
- Γ. Τοποθέτηση στεφάνης ολικής κάλυψης
- Δ. Τοποθέτηση ενδομυλικής έμφραξης
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω

50. Πως αντιμετωπίζεται ένα ατελές κάταγμα της μύλης με πέρασ στον πολφό;

- A. Εξαγωγή του δοντιού
- B. Ενδοδοντική θεραπεία και τοποθέτηση στεφάνης ολικής κάλυψης
- Γ. Άμεση κάλυψη του πολφού και τοποθέτηση ενδομυλικής έμφραξης
- Δ. Τοποθέτηση ενδομυλικής έμφραξης μόνο
- Ε. Τίποτε από τα παραπάνω